

REVISTA ȘCOLII GIMNAZIALE ION HELIADE RĂDULESCU BUCUREȘTI

01

2024- 2025

Vis de copii

„Fără școală să nu aștepte nimeni nici părinți buni, nici fii buni, și prin urmare nici stat bine organizat și bine cârmuit și păstorit.”
Ion Heliade Rădulescu

3033
Suprafață școală

37
Clase

5
Grupe preșcolare

65
Cadre didactice

925
Elevi

87
Preșcolari

ȘCOALA GIMNAZIALĂ 'ION HELIADE RĂDULESCU'

COORDONATOR REVISTĂ

DRAGOMIR DANIELA

ECHIPA DE REDACȚIE - ELEVII

IORDACHE IRINA - Clasa a VII-a B
ANGHELACHE ANASTASIA - Clasa a VII-a D
CALOTĂ TOMA - Clasa a VII-a D
GHICA AMELIE - Clasa a VI-a B
OGHINĂ EVA-ANDREIA - Clasa a VIII-a D
FURNIGEA BIANCA-MARIA - Clasa a VIII-a D
IONESCU OLIVIA MARIA - Clasa a VIII-a C
BUTOI ILINCA - Clasa a VIII-a C
IONITOIU MARIA - Clasa a V-a A

ECHIPA DE REDACȚIE - PROFESORI

DRAGOMIR DANIELA
MOCANU ANA
DUMITRU ANCA
NEDELICU ALINA
ZORKOCZY MĂDĂLINA
ONIȘORU GEORGIANA

e-mail: revistaihr@gmail.com | revista@ihr-online.ro

Mulțumim profesorilor și elevilor care au realizat materialele
din acest număr, precum și celor care au contribuit cu sugestii
și soluții pentru tipărirea în bune condiții a revistei.

COPERTA 1: FOTO FREEPIK.COM | COPERTA 4: PICTURĂ REALIZATĂ DE BULULETE MARIA - CLASA A VIII-A B

CUPRINS

Cuvânt înainte	 pag. 4
Istoria arhitecturii	 pag. 5
Școala mea preferată	 pag. 6
Interviuri	 pag. 7
Erasmus	 pag. 16
Olimpiade	 pag. 23
Ziua școlii	 pag. 41
Poezii și proză	 pag. 45
Toamna	 pag. 57
Sporturi	 pag. 69
Pictură, călătorii, pasiuni	 pag. 75

Director, Prof. Dr. Dragomir Daniela

CUVÂNT ÎNAINTE

Revista Școlii Gimnaziale „Ion Heliade Rădulescu” cuprinde o colecție de gânduri, emoții și imaginație, transformate în cuvinte de elevii noștri. Fiecare pagină poartă amprenta creativității lor, fie că este vorba despre poezii, întâmplări, proiecte, fie despre compuneri care ilustrează frumusețea copilăriei și curiozitatea de a descoperi lumea. Prin aceste creații, se reflectă nu doar talentul literar, ci și efortul, pasiunea și dorința de a împărtăși trăiri unice. Profesorii au avut un rol esențial în îndrumarea elevilor, oferindu-le sprijinul necesar pentru a-și exprima liber gândurile.

Această publicație reprezintă mai mult decât o simplă revistă – este o mărturie a creativității și a dorinței de a construi ceva frumos împreună. Lectura fiecărei pagini devine o incursiune într-un univers plin de imaginație și sensibilitate.

Felicitări tuturor celor implicați în realizarea acestui proiect!

ISTORIA ARHITECTURII ȘCOLII GIMNAZIALE „ION HELIADE RĂDULESCU”

Mara Teodora Betelie,
Clasa a VI-a B

Situată în cel mai frumos sector al Capitalei, sectorul 1, Școala Gimnazială „Ion Heliade Rădulescu” este o instituție de învățământ cu un trecut încărcat de o istorie fascinantă și de o arhitectură impunătoare.

Clădirea este construită în stil neoromânesc, fiind bine păstrată până în zilele noastre. Farmecul acesteia este dat de ornamentele de ceramică smălțuită de deasupra ferestrelor, balconușul din lemn, turnulețul cu ceas și feroneriele gardului.

De asemenea, un alt element care face această clădire unică este friza unde sunt inscripționate numele unor mari cărturari, cum ar fi: Vasile Alecsandri, Nicolae Bălcescu, Gheorghe Șincai și Ion Heliade Rădulescu.

În anul 1893, arhitectul Giulio Magni este invitat la București, unde construiește clădiri pentru instituțiile statului, dar nu numai. Frizele de deasupra ferestrelor, precum și friza în arc de deasupra ușii de la intrare, reprezintă elemente culese de Ion Mincu din arhitectura tradițională românească din secolul al XIV-lea. Giulio Magni se află sub influența arhitectului român Ion Mincu, astfel adoptând unele elemente ale arhitecturii românești în stilul său.

Înainte, instituția se numea Școala Comunală Mavrogheni, fiind construită în anul 1896, o perioadă când stilul

arhitectural neoromânesc se afla la început. Denumirea școlii de Mavrogheni vine de la domnitorul Nicolae Petru Mavrogheni, Domn al Țării Românești, între anii 1786 – 1790.

Astfel, Școala Comunală Mavrogheni, construită în acea perioadă, reprezintă unul dintre elementele arhitecturii care au avut un rol important în dezvoltarea stilului neoromânesc. Clădirea este inspirată din Bufetul de la Șosea, o clădire care se afla în apropiere, operă a arhitectului Ion Mincu, ridicată în 1892.

Mavrogheni a construit un conac, un rezervor de apă ce alimenta un sistem de trei cișmele, o biserică (actuala Biserică Mavrogheni) și o grădină din care, peste ani, s-a format Parcul Kiseleff.

Privind cu atenție, se poate observa o cișmea secată pe colțul gardului Școlii „Ion Heliade Rădulescu”, vasul arătând ca o scoică, iar țeava țâșnitorii iese din gura unui leu. Aceasta a fost realizată în amintirea Izvorului Tămăduirii.

În incinta bisericii a fost dezvoltată o tipografie, unde s-a tipărit primul ziar în limba română, numit „Curierul românesc”, tipărit de Ion Heliade Rădulescu, fondatorul actualei școli, care azi îi poartă numele și unde se pregătesc pentru viață, în fiecare an, generații de copii.

Foto: Arhivă personală

ȘCOALA MEA PREFERATĂ

Anton Rebeca Ecaterina,
Clasa a VI-a A

Școala 11 este școala mea,
Chiar dacă de-abia acum un an m-am mutat în ea.
Am prins drag de colegi,
Dar și de profesori,
Unii dintre ei îmi sunt chiar mentori!
Sunt de-abia clasa a VI-a, mai am ceva
Până se termină gimnaziala.

Una dintre materiile mele preferate este muzica,
Fiindcă este mult mai ușoară
Decât matematica sau fizica!
Îmi place aici la nebunie
Și aș vrea să rămân pe vecie
Dar, din păcate, nu se poate;
La un moment dat voi pleca.

Aici o să închei
Dar, ca să nu vă las rece,
Vă mai spun ceva:
Școala 11 nu-i de nota zece,
Ci de nota unsprezece!

Cum să inspirăm copiii să facă sport: Leeții de la David Popovici

Interviu de David Mihailescu, clasa a IV-a B

* Sursa -news.cgtn.com

Bună, David! Sunt un mare fan al tău, sunt elev în clasa a IV-a B, la Școala Gimnazială I.H.Rădulescu, mă inspiră zilnic determinarea și succesul tău și sunt foarte fericit să am ocazia să fac acest interviu pentru revista școlii. Pentru generația noastră, David Popovici nu este doar un **campion mondial și olimpic**, ci și un **model de inspirație**.

≈ Care crezi că este cel mai mare beneficiu al sportului pentru copii?
Ce le-ai spune celor care nu știu ce sport să aleagă?

Bună, David! *Sunt sigur că toată lumea știe că sportul, mișcarea în general, ne ajută să ne păstrăm sănătatea și că, cu cât începem mai devreme, cu atât avem mai mult timp să ne formăm obiceiuri sănătoase care ne vor ajuta să ne menținem sănătoși toată viața. Nimeni nu știe ce anume i-ar plăcea sau ce pasiuni ar putea să aibă, însă doar prin încercări putem afla ce ne face să ne simțim bine. Eu aș sfătui părinții să îndrume copiii către înot, pentru că înotul îți salvează viața. Este obligatoriu să știi să stăpânești apa în momente neprevăzute și, ulterior, să descoperi ce anume îi place copilului, expunându-l la cât mai multe experiențe sportive.*

≈ Cum ai reușit să îmbini viața de sportiv de performanță cu școala și alte activități de zi cu zi? Ce le-ai recomanda copiilor care vor să facă sport și să învețe în același timp?

Păi, în primul rând, prima mea recomandare ar fi să facă sport, mișcare, indiferent că este înot, fotbal sau hochei, pentru că sportul nu face „doar mușchi”, ci ajută să ai încredere în tine, să te concentrezi și să reții lucruri, să fii mai atent și să găsești repede soluții pentru toate situațiile, fie că sunt teme sau alte aspecte ale vieții tale. Sportul și școala nu se exclud și, cu o bună organizare și sprijin din partea școlii, le poți face pe amândouă, dacă vorbim de sport de performanță. Altfel, nimic nu te poate opri să găsești ocazii să te joci cu mingea în parc, pe un teren de baschet, în sala de sport a școlii, să alergi sau să mergi cu bicicleta.

≈ Ce te-a învățat sportul despre muncă în echipă și despre cum să îți susții prietenii sau colegii?

Înotul este un sport individual; ești singur pe culoar și ceea ce vezi cel mai mult, zilnic, este marcajul de pe fundul bazinului și antrenorul tău. Asta este ceea ce se vede, dar, în realitate, în jurul meu este o echipă de maxim 10 oameni. Nu știu dacă pare mare sau mică, însă nu aș fi putut realiza nimic din ce am obținut fără ei. Am învățat că, fără îndrumarea antrenorului, GPS-ul în cazul meu, nu aș fi știut cum să merg pe acest drum și că, așa cum a spus antrenorul meu: „Dacă vrei să ajungi repede, mergi singur, iar dacă vrei să ajungi departe, mergeți împreună.”

≈ Care crezi că a fost cel mai mare „secret” al succesului tău și ce le-ai recomanda copiilor care visează să devină sportivi de performanță?

Mi-ar plăcea să cunosc secretul și fii sigur că ți l-aș spune înșă nu există secret, există doar muncă și efort, zi de zi. Nu există magie ci doar disciplină pe care o obții fiind serios, în primul rând față de tine.

≈ Ce îți aduce înotul pe lângă medalii și recorduri? Ce învățăminte ai dobândit din această activitate și cum te-au ajutat acestea în viața de zi cu zi?

Medaliile sunt frumoase, recordurile sunt făcute pentru a fi doborâte . Am cunoscut mulți sportivi de pe tot globul, am învățat despre cultura lor, am avut ocazia să merg în toată lumea, dar cel mai mult am învățat despre respect, fair-play, disciplină, muncă și răbdare și, cel mai important, despre oameni. Toate m-au ajutat să fiu omul care sunt acum și mă vor ajuta în continuare pe drumul pe care eu l-am ales, pentru mine.

David Popovici , îți mulțumesc din suflet pentru că ai avut timp să răspunzi întrebărilor mele .Pentru mine, și pentru mulți alți copii, ești o sursă constantă de inspirație, un model demn de urmat, iar cu fiecare medalie câștigată, **ne-ai învățat ce înseamnă să nu renunți niciodată.**

Mulțumesc, la fel ! Nu uita să te distrezi și să gasești bucurie în tot ce faci!

Sportiv de performanță, Campion Mondial și Olimpic **DAVID POPOVICI**

sursa fotografii: GSP.ro, News.cgtn.com

INTERVIU CU REGIZORUL CRISTI PUIU

Alexia Bălțeanu, Cătălina Marin, Mayra Oprea, Patrick Drăgan,
Clasa a VIII-a C

Foto: bordcadrefilms.com/director/cristi-puiu-en/

Cristi Puiu este un regizor și scenarist român contemporan.

Într-un interviu special cu regizorul Cristi Puiu, am reușit să conturăm debutul carierei sale și cum a ales meseria pe care o practică cu pasiune și plăcere.

- **Ce v-a inspirat să deveniți regizor?**

Întâmplarea a făcut să studiez regia. Inițial, am studiat pictura. A fost o întâmplare ca școala la care am studiat pictura să aibă și o secție de cinema. Am zis „de ce să nu dau un examen de admitere la cinema?” și așa am continuat cu cinematografia și am întrerupt pictura.

- **V-a fost ușor încă de la început sau au existat și greutăți?**

Nu a fost ușor de la început, dar dacă îți place lucrul pe care îl faci, atunci nu este greu. Dacă vrei să afli ce îți place, trebuie să cauți ce îți dorești să faci și dacă vrei să îți placă ce faci, trebuie să fii pasionat de acel lucru.

- **Considerați că ați ajuns unde ați vrut?**

Având în vedere că îmi place ceea ce fac, consider că am ajuns unde am vrut.

O meserie implică o rețea, sunt lucruri pe care le faci tu, sunt lucruri pe care le fac alții.

- **Care este relația între realism și ficțiune în filmele dumneavoastră?**

Este o poveste lungă... Realismul nu există, este o convenție prin care ne punem de acord asupra faptului că un film realist este un film a cărui acțiune este bazată pe fapte reale; povestea se petrece la timpul prezent. Viața noastră este o poveste.... Realitatea și ficțiunea sunt o poveste complicată, pentru că atunci când facem un film sau facem literatură, participarea noastră subiectivă este destul de sesizabilă, vedem lucrurile prin ochii noștri, nu prin ochii altora. Atunci, lucrurile despre care vorbim vor fi alterate de emoțiile noastre, de trecutul nostru, de educația noastră. Relația dintre ficțiune și realitate este foarte greu de prins.

- **Ce sfaturi aveți pentru tinerii regizori care vor să vă preia stilul?**

Să nu facă asta! Dacă ești regizor, tu ai stilul tău. Dacă ești un creator, atunci ai o voce personală. Fiecare trebuie să își aleagă un model, în mod conștient, și să fie un model cu care nu vă puteți întâlni niciodată, deoarece veți dori să îl depășiți. Modelul meu a fost John Cassavetes, regizor american de origine greacă.

- **Care a fost cel mai bun scenariu al dumneavoastră?**

Este greu să răspund la această întrebare, pentru că sunt atașat de tot ce fac. Nu cred că există un scenariu pe care să îl aleg, deoarece fiecare scenariu vine cu probleme noi și relația este diferită, este foarte greu să spui că ești atașat de unul anume.

- **Cu ce film „v-ați înțeles” cel mai bine?**

Cu filmul din anul 2020, „MMXX”. A fost făcut cu plăcere și pasiune, a fost investită multă dragoste, într-un timp record.

- **Ce ați schimba la cariera dumneavoastră?**

Dacă răspund spontan la această întrebare, aş schimba foarte multe. Când te gândești mai serios la această întrebare, descoperi că nu ai schimba nimic, pentru că nu știi care este pachetul pe care îl primești la schimb. Sunt o mulțime de lucruri pe care cred că nu le-am făcut cum trebuie, dar dacă aş dori să le schimb, poate aş schimba și lucrurile bune care s-au petrecut, ca urmare a lucrurilor rele în care sunt conținute.

- **Cine v-a susținut cel mai mult în cariera dumneavoastră?**

Toți. Aș zice Anca, soția mea, părinții, frații și prietenii. Dacă ești atent la cei din jur, vei observa că sunt foarte mulți oameni care te sprijină, fiecare cu o vorbă spusă la momentul oportun. Nimic nu poți face de unul singur.

- **Ați avut momente în care ați dorit să renunțați la cinematografie?**

Da, este foarte greu și poate, la un moment dat, o să și renunț. Este o poveste lungă și este greu de spus în câteva cuvinte, deoarece ești înconjurat de un public redus. Este greu să faci film într-o lume impermeabilă la ceea ce nu este film american. Este greu să faci film într-o limbă care nu este o limbă de circulație internațională.

- **Cum reușiți să păstrați un echilibru între expresia artistică personală și succesul comercial?**

Nu mă interesează succesul comercial. Succesul comercial este un efect secundar. Cu cât ești mai personal în expresie, cu atât succesul este mai mic.

- **Filmul SIERANEVADA este un studiu amplu asupra dinamicii familiale? Cum vedeți rolul familiei în filmele dvs. și de ce credeți că publicul se regăsește în astfel de conflicte?**

Nu știu dacă se regăsește, dar nici nu aş spune că nu se regăsește. Familia contează, nu neapărat conflictul. Viața în familie rămâne cea mai importantă rădăcină a individului.

Foto: Arhivă personală

INTERVIU

CU SCRITOAREA ANA MARIA SANDU, AUTOAREA VOLUMELOR „ÎN ȚARA VACILOR FERICITE” ȘI „VACANȚĂ ÎN PORTOCALIA”

Cristian Smaranda, Iordache Irina - Clasa a VII-a B

Ghica Amelie - Clasa a VI-a B

Foto: Evanghelescu Andrei, clasa a VI-a B

- **Smaranda:** Pe când erați copil aveți o pasiune pentru scris, pentru citit sau pentru amândouă?

Pentru citit, mai întâi. Ca să ajungi să scrii trebuie să citești, în primul rând. Dacă nu creștem citind, este foarte greu să ajungem la niște povești coerente, bine scrise și care să aibă viață de sine stătătoare, independentă de a noastră, autorii de literatură.

- **Irina:** Considerați că a fi scriitor este o pasiune sau o meserie?

Și una și alta. Nu se poate să faci genul acesta de meserie fără să fii pasionat. Mă gândeam și la Oana Ispir care scrie desenând, pentru că scriind și citind, te formezi. Totdeauna este și meșteșug într-o carte! Scriitorii nu se nasc așa peste noapte, cum s-ar crede. Meseriile acestea care par doar artistice, au în spate și mult studiu.

- **Smaranda:** Care considerați că este cartea care v-a influențat cel mai mult în cariera de scriitoare?

Nu există o singură carte. Există, însă, cărți care au contat mult la fiecare vârstă pentru mine. Cartea care m-a marcat când eram copil a fost „Singer pe lume” de Hector Malot. De atunci, nu mă mai sperii când o carte este groasă. Această carte mi-a dat o răbdare de a nu mai număra paginile, m-a făcut să mă gândesc doar că este o carte frumoasă și atât! Mi se pare că, de această carte, copiii de acum nu sunt foarte încântați, pentru că li se pare că au mult de citit și nu le spune atât de multe lucruri. De asemenea, când eram de vârsta voastră, citeam foarte multe romane polițiste scrise de Agatha Christie. Când am mai crescut erau mereu alte cărți... M-au ajutat aceste lecturi exact când am început să scriu cărți pentru copii. Totul se leagă când e vorba de scris și de citit. Vedeți voi, suspansul se învață, se construiește și mai cred că noi toți avem nevoie de aventură, de tensiune și de suspans în cărțile pe care le citim și în cărțile pe care le scriem.

- **Irina: Ce v-a determinat să urmați calea literaturii?**
Nevoia de a spune povești, fără îndoială. Atunci când îți place să citești, vrei, la rândul tău, să scrii povești. Îți place să călătorești în tot felul de zone, pentru că realitatea e puțin prea strâmtă, prea mică. Toți avem nevoie de evadare, de o lume care să nu se termine. Spre exemplu, o prăjitură se termină repede, dar noi vrem ca lucrurile care ne plac să continue. Literatura este o formă de a călători mai departe.

- **Smaranda: Ce vi s-a părut mai dificil, să scrieți proză pentru adulți sau povești pentru copii?**

E la fel de greu, să știți. O poveste are nevoie de toate ingredientele, fie că este pentru adulți, fie că este pentru copii. De ce? Deoarece copiii sunt niște cititori mai mofturoși și mai greu de înlănțit. Cititorii copii sunt ca niște vulpi, așa cum era vulpea din „Micul prinț” de Antoine De Saint-Exupery. E foarte greu să-i înlănțezi, pentru că sunt foarte diferiți de cum eram eu ca cititoare la aceeași vârstă cu voi. Mi se pare că, având la îndemână toate aceste tentații, care înseamnă bani, imagine, ecrane, divaisuri de orice fel, trebuie să construiești povestea în așa fel încât să te țină acolo și atunci mi-a fost puțin mai greu să-mi imaginez cum sunt cititorii mai mici, cât de exigenți sunt.

- **Irina: Cum v-a venit ideea de a scrie cartea „În țara vacilor fericite”?**

În fiecare carte este și o parte din viața scriitorului de povești. Eu am locuit o bucată de vreme în Elveția și am călătorit mult atunci. Cu această ocazie, am văzut ce

înseamnă să schimbi o țară cu alta, ce reprezintă diferențele culturale. Departe de casă descoperim cum sunt oamenii și obiceiurile lor. Astfel, experiența mea de viață am dus-o mai departe în această poveste.

- **Amelie: De ce ați ales Portocalia ca destinație de vacanță pentru musca Gina și pisica Vadu?**

Pentru că îmi place să călătoresc în locuri frumoase.

- **Amelie: De ce ați ales ca personaje o muscă și o pisică?**
Personajelor din carte le place să călătorească, ele seamănă cu fiecare dintre noi, dintre voi, le plac portocalele foarte mult și în călătoria aceasta învață și să înoate.

- **Amelie: Care este cea mai îndepărtată destinație unde ați ajuns? Personajele au ajuns la malul oceanului?**

Cred că cea mai îndepărtată investigație în care am ajuns eu, este în Mexic, dar mi-aș dori să călătoresc și mai departe. Cu gândul putem călători atunci când ne imaginăm povești. Avantajul este că nu trebuie să luăm un avion, nu trebuie să cumpărăm un bilet scump, este vorba despre o carte care ne duce foarte, foarte departe.

- **Smaranda: Ne puteți descrie cartea „Vacanță în Portocalia”, folosind un singur cuvânt?**

Aventura

- **Irina: Ne bucurăm că am avut ocazia să vă cunoaștem!**
Mă bucur și eu foarte mult!

Foto: Evanghelescu Andrei, clasa a VI-a B

INTERVIU CU DOMNUL SEBASTIAN BURDUJA

Daria Rucăreanu,
Clasa a VIII-a C

Foto: Arhivă personală

Domnul Sebastian Burduja este un om politic român, doctor în economie și absolvent al universităților Stanford și Harvard. Dar, înainte de toate, este absolvent al Școlii Gimnaziale „Ion Heliade Rădulescu”. Chiar dacă are un program foarte încărcat, a acceptat să discutăm despre adolescență, școală, pasiuni și succes.

Bună seara, domnule ministru! Mă numesc Daria Rucăreanu și sunt elevă în clasa a VIII-a C, la Școala Gimnazială „Ion Heliade Rădulescu”. Acesta este al patrulea an în care scriu diverse articole pentru revista școlii, iar pentru următorul număr aș dori să realizez un interviu cu dumenavoastră, ținând cont de faptul că aveți o carieră de succes, dar și că ați absolvit aceeași școală gimnazială. Am pregătit câteva întrebări la care vă rog să îmi răspundeți.

- Ce amintiri aveți din perioada în care ați urmat cursurile școlii I.H. Rădulescu? Ați avut o materie preferată? Ați avut vreun profesor care v-a influențat cariera?

Amintirile mele din școala generală sunt pline de momente speciale. În primul rând, îmi aduc aminte de timpul petrecut cu colegii mei. Noi suntem încă într-o strânsă legătură și am legat prietenii de o viață, chiar mai apropiate decât cele din liceu.

Nu pot spune că am un profesor preferat, întrucât toți au un loc special în sufletele noastre. Am avut norocul să avem un corp profesoral care să ne inspire, astfel încât să ne dorim din ce în ce mai mult.

Mi-aduc aminte de orele de istorie, unde diriginta noastră ne povestea atât de captivant despre diferite evenimente, încât parcă ne vedeam acolo, în mijlocul lor. Istoria îmi plăcea cel mai mult pentru că trecutul este prologul viitorului. Învățând din el, putem să evităm greșelile și să accelerăm progresul.

Dar niciodată nu aş fi ratat o oră de fotbal pe terenul din spatele şcolii. De cele mai multe ori, după încheierea orelor, dar nu întotdeauna, recunosc. Jucăm şi cu mingi de tenis, pentru că pe vremea noastră nu oricine avea acces la o minge de fotbal.

- **Ce liceu aţi urmat şi cum credeţi că v-a pregătit pentru succesul academic şi profesional de mai târziu?**

Am urmat Colegiul Naţional „Mihai Viteazu”, într-o clasă foarte bună, care m-a inspirat să împing limitele. A trebuit să dau tot ce e mai bun. Era o competiţie sănătoasă, care ne stimula pe fiecare. Totodată, eram buni colegi, o adevărată echipă. Şi mai important, eram buni prieteni. Pe parcursul liceului, am construit noi prietenii, am trăit noi experienţe şi am urcat noi culmi. Dar cu colegii din generală am rămas tot împreună. Prietenii cei mai vechi nu se uită niciodată.

- **Dacă aţi putea să vă întoarceţi în timp, la 14 ani, ce sfat v-aţi da?**

Mi-aş spune să nu mă tem să îmi urmez pasiunile şi să accept că eşecurile sunt doar paşi necesari pe drumul succesului. La 14 ani, de multe ori, ne concentrăm pe cum să nu greşim, dar acum ştiu că greşelile sunt esenţiale. Mi-aş aminti să îmi fac prieteni, să fiu curios şi să nu uit să mă bucur de drumul pe care-l parcurg.

De exemplu, am participat la olimpiada de limba română şi nu m-am calificat la etapa naţională. Am fost dezamăgit, dar acea experienţă mi-a arătat că trebuie să insist, să învăţ mai mult şi să nu las un eşec să îmi dicteze cine sunt. La 14 ani suntem mai puternici decât ne putem imagina. Avem mai multe şanse decât oricând să fim cine vrem să fim.

- **Cum a fost experienţa de a studia în SUA şi cum comparaţi sistemul de învăţământ din SUA cu învăţământul din România?**

Studiile la unele dintre cele mai bune universităţi din lume, Stanford şi Harvard, au fost o experienţă extraordinară, în care am întâlnit oameni din toată lumea şi am accesat un univers nou de idei.

Sistemul american de învăţământ din SUA pune accent pe inovare, încurajând studenţii să colaboreze, să experimenteze şi să creeze. Îi împinge să îşi asume riscuri şi să aplice practic ceea ce au învăţat sau ceea ce cred.

În România avem, de asemenea, un învăţământ de înaltă calitate, care a demonstrat rezultate extraordinare. Dar, dacă ar fi să învăţăm ceva din bunele practici ale altora, ar fi să punem mai mult accent pe creativitate şi pe învăţare aplicată, astfel încât studenţii să fie cât mai bine pregătiţi pentru provocările din lumea reală atunci când încheie studiile. Aş încuraja cursuri de antreprenoriat şi activităţi care stimulează lucrul în echipă.

Foto: Arhivă personală

- **Care este cea mai importantă lecţie pe care aţi învăţat-o studiind şi trăind în afara României?**

În timpul petrecut în străinătate, am învăţat că deschiderea spre idei noi şi respectul pentru diversitate sunt esenţiale. Am avut şansa să întâlnesc oameni din culturi foarte diferite şi să aflu cum trăiesc, ce valori au şi cum văd lumea.

Totodată, am văzut cu ochii mei că noi nu suntem cu nimic mai prejos, ba chiar dimpotrivă. Deseori, trăind în afara ţării, înveţi să apreciezi mai mult valorile propriei culturi şi să găseşti soluţii mai complexe la probleme, folosind lecţii din toate colţurile lumii. Am plecat ca să revin acasă cu soluţii şi abordări noi. Şi sunt foarte fericit că am făcut-o.

- **Pe parcursul studiilor sau carierei aţi avut un mentor care v-a inspirat?**

Încerc mereu să mă înconjur cu oameni de la care învăţ şi care mă inspiră. În fiecare zi învăţ de la colegii şi echipa mea. Poate cel mai mare impact asupra devenirii mele l-a avut profesorul Steve Jarding. De la acesta am învăţat, în primul rând, că cea mai mare satisfacţie pe care cineva o poate avea este să facă bine pentru cei din jur. Datorită lui am hotărât să mă implic în politică, acesta fiind locul în care cred că eu pot contribui cel mai mult. Şi este nevoie de mai mulţi tineri în politică. Desigur, fiecare are calea sa şi sunt multe alte locuri în care putem face ce este corect şi bine pentru cei din jur.

- **Care sunt motivele pentru care ați ales să vă întoarceți în România și să urmați o carieră politică?**

În ultimele sale clipe, bunicul meu mi-a spus că în viața nu trebuie să faci ceea ce poți, ci ceea ce trebuie. Decizia de a mă întoarce acasă a venit din dorința de a contribui la schimbarea pe care vreau să o văd în România. Am simțit că locul meu este aici și că pot pune umărul pentru a transforma România într-o țară care oferă cele mai bune oportunități de dezvoltare și cea mai bună viață cetățenilor săi.

- **Ați avut de depășit mari provocări? Care au fost aceasta și cum ați reușit să le depășiți**

Desigur, numeroase provocări. Provocări profesionale, de familie, de sănătate. Atunci când ești deputat, ministru, trebuie să livrezi mult, repede și bine gândit. Ești responsabil în fața oamenilor care ți-au acordat încrederea. Iar aceasta face ca echilibrul între serviciu, familie și persoana proprie să fie dificil de gestionat.

- **Ați participat la proiecte sociale sau activități de voluntariat? Care v-au plăcut cel mai mult?**

Din studenție m-am implicat în voluntariat. Am fondat Liga Studenților Români din Străinătate, o rețea a comunităților de studenți români din întreaga lume. Aceasta îi ține mai aproape de țară, îi ajută să se cunoască între ei și să găsească oportunități după terminarea studiilor.

Am fondat, de asemenea, Fundația CAESAR, o rețea a absolvenților și a experților români din străinătate care vor să contribuie la dezvoltarea României prin cunoașterea și experiența lor.

Sunt bucuros să știu că aceste organizații funcționează cu succes și astăzi, realizând proiecte utile pentru tinerii români de pretutindeni.

- **În ce fel de proiecte sociale și de voluntariat ar trebui să se implice adolescenții din ziua de azi?**

Multe cauze sunt importante. Sfatul meu este să o alegi pe aceea care te reprezintă și pentru care vei lucra cu pasiune, astfel încât să creezi un impact pozitiv în jur. Dacă ești pasionat(ă) de debateri, de protecția mediului, de mentorat ori de activități sportive, mergi într-acolo. Gândește-te doar cum poți face prin munca ta ca mâine să fie o zi mai bună pentru cei din jur.

- **Cum arată o zi obișnuită din viața unui ministru? Cu ce fel de probleme vă confrunțați cel mai des?**

O zi de lucru începe devreme și se termină târziu. Include ședințe de lucru, întâlniri cu specialiști, consultări cu societatea civilă și cu mediul de afaceri, vizite pe teren, evenimente. Fiecare zi aduce noi probleme și noi soluții, atât de termen scurt cât și de termen lung. Dar niciodată nu închei ziua fără a plimba câinele, a mă juca cu copiii mei și a citi câteva pagini.

O provocare este faptul că niciodată o soluție nu poate mulțumi pe toată lumea. Uneori, un ministru trebuie să ia decizii nepopulare, dar corecte pentru majoritate, pe termen lung. A lua decizia corectă necesită multă responsabilitate. Este însă și o mare bucurie.

- **În încheiere, vă rog să transmiteți un mesaj copiilor care învață la Școala Gimnazială „Ion Heliade Rădulescu”.**

Mulțumesc, Daria, pentru oportunitatea de a împărtăși aceste gânduri colegilor noștri de la Școala 11 și multe felicitări pentru revistă! Vă doresc mult succes în acest an important!

Și eu vă mulțumesc pentru amabilitate și pentru timpul acordat și vă doresc mult succes în viitoarele proiecte pe care le veți întreprinde!

Foto: Arhivă personală

O AVENTURĂ DE NEUITAT ÎN CADRUL PROGRAMULUI ERASMUS+

Sofonea Andrei-Călin,
Clasa aVIII-a B

Erasmus+

Participarea în programul Erasmus+ a fost o oportunitate extraordinară de a explora o altă țară, de a învăța și de a mă dezvolta ca persoană. Alături de domnul profesor Ciprian Grosu, doamna profesoară Ramona Lazăr și colega mea Eva Oghină, am vizitat Slovenia, o țară superbă, cu peisaje naturale impresionante și o cultură fascinantă. Așa că, pentru început:

Ce este mai exact Erasmus+?

Erasmus+ este un program european care sprijină educația, tineretul și sportul. Pe scurt, te scoate din zona de confort și îți oferă posibilitatea de a descoperi alte culturi, de a întâlni oameni noi și de a învăța lucruri care nu pot fi predate doar din cărți. Acest program le permite elevilor și studenților din întreaga Europă să călătorească și să studieze în diferite medii.

În cazul meu, Slovenia a fost locul unde, timp de cinci zile, am descoperit experiențe noi și am cunoscut persoane deosebite.

Obiective turistice:

Am avut norocul să vizitez centrul orașului Ljubljana, unde am văzut clădiri frumoase și am simțit atmosfera plăcută a orașului. În Maribor, am descoperit monumente istorice, iar grădina botanică m-a impresionat prin diversitatea plantelor carnivore. De asemenea, am vizitat Facultatea de Agricultură și Științe ale Naturii, iar centrul de apicultură mi-a arătat cât de importante sunt albinele pentru mediul înconjurător. Fiecare dintre aceste locuri m-a impresionat și mi-a oferit o nouă perspectivă asupra Sloveniei.

Foto: Arhivă personală

Ce am învățat?

Erasmus+ nu este doar despre călătorii – este despre experiențe care te schimbă. Am învățat să lucrez în echipă, să înțeleg și să apreciez diferențe culturale și mai ales că diferențele dintre noi sunt cele care ne fac speciali, nu hainele sau adidașii scumpi. Am legat prietenii cu elevi din alte țări și am învățat că, deși venim din medii diverse, avem atât de multe de învățat unul de la celălalt.

O mică sugestie:

Dacă vreodată aveți ocazia să participați la programul Erasmus+, nu ezitați! Este mai mult decât o oportunitate de a călători. Vei lega prietenii, vei învăța lucruri noi și vei acumula amintiri pe care le vei păstra toată viața. Sunt extrem de recunoscător că am reușit să iau parte la această experiență de neuitat!

O EXPERIENȚĂ DE NEUITAT PROGRAMUL ERASMUS+ ÎN SLOVENIA

Oghină Eva-Andreea,
Clasa aVIII-a D

Erasmus+

Participarea la programul Erasmus+ a fost una dintre cele mai valoroase experiențe din viața mea. Timp de o săptămână, am avut ocazia să explorez sistemul educațional, cultura și tradițiile Sloveniei, dar mai ales să interacționez cu oameni extraordinari din diverse colțuri ale Europei.

Ce este Erasmus+?

Erasmus+ este un program al Uniunii Europene care promovează mobilitatea educațională, schimbul cultural și colaborarea internațională. Prin intermediul acestui proiect, tinerii și profesorii pot învăța, lucra sau desfășura activități de voluntariat în alte țări, dezvoltându-și abilități esențiale pentru viitor.

Experiența mea în Slovenia

Programul nostru a avut loc într-un orașel pitoresc din Slovenia, înconjurat de peisaje deluroase fermecătoare. Pe parcursul săptămânii, am participat la diverse ateliere, cursuri interactive și activități care aveau ca scop dezvoltarea competențelor interculturale și de comunicare, toate având ca temă comună albinele și importanța lor în natură.

Am lucrat în echipe internaționale, unde am descoperit perspective noi și am învățat să colaborăm, depășind barierele lingvistice și culturale. Am fost profund

impresionată de ospitalitatea slovenilor, de deschiderea lor față de diversitate și de pasiunea cu care promovează sustenabilitatea și protejarea naturii.

Beneficiile participării

Această experiență m-a ajutat să:

- Dezvolt abilități practice: Am învățat să comunic mai bine în limba engleză și să lucrez eficient într-un mediu multicultural.
- Înțeleg alte culturi: Schimbul de idei cu colegii din alte țări m-a ajutat să-mi largesc orizonturile și să înțeleg mai bine perspectivele diferite asupra vieții.
- Creez amintiri de neuitat: Momentele petrecute vizitând Ljubljana, capitala Sloveniei, și explorând peisajele naturale vor rămâne mereu în inima mea.

Recomandări pentru viitorii participanți

Dacă aveți ocazia să participați la un proiect Erasmus+, nu ezitați! Este o oportunitate unică de a crește atât personal, cât și profesional. Fiți deschiși la noi experiențe, implicați-vă activ în activități și bucurați-vă de fiecare moment!

În final, pot afirma, cu certitudine, că acest program m-a ajutat să devin mai încrezătoare în forțele proprii și mai pregătită pentru provocările viitorului. Slovenia și oamenii pe care i-am întâlnit acolo vor avea mereu un loc special în sufletul meu.

Foto: Arhivă personală

DESPRE VERDELE DIN VIAȚA NOASTRĂ

Prof. Ștefănică Anca
Prof. Drd. Zainea Valentin

Erasmus+

Foto: Arhivă personală

Povestea „Think Green” începe în școala noastră din anul 2024, când acest proiect este acceptat pentru finanțare de ERASMUS+, astfel, 5 țări vor lua parte și vor cunoaște împreună, ceea ce înseamnă energia verde în diferite colțuri din Europa de astăzi. Educația ecologică reprezintă o componentă importantă a educației.

O delegație formată din profesorii Ștefănică Anca și Zainea Valentin, însoțiți de elevele Neamu Letiția și Ștefănică Ioana Anastasia, au participat în perioada 19-26 mai 2024 în a doua vizită a proiectului din Lublin, Polonia. Această parte estică a Poloniei, cu capitala administrativă și istorică la Lublin, ne aștepta pentru o săptămână plină de activități, alături de ceilalți parteneri ai proiectului - Portugalia, Spania, Slovenia. Ne-am bucurat de o experiență unică, vizitând această parte extrem de importantă din istoria Poloniei de astăzi, încărcată de bogății naturale, acestea fiind obiceiurile specifice ale proiectului nostru.

Prima parte a proiectului a fost dedicată cunoașterii școlii gazdă, prezentării infrastructurii școlare, dar și a palmaresului acestui loc. A fost o primire călduroasă și plină de interacțiune la Jablonna Druga - locul desfășurării primei zile.

Pe parcursul săptămânii, am vizitat obiective de interes național, precum celebrul parc – Polenski National Park – care ne-a impresionat prin măreția sa și diversitatea traseelor pe care am putut experimenta mersul pe apă, explicat prin faptul că pe deasupra luciului apei, rădăcinile arborilor, lichenii și mușchii au dezvoltat un strat gros, uneori de câțiva metri, care permite acest mers fără a te afunda. Zona Zamosc, celebră pentru un tip de țestoase ocrotite de lege, cu un puchistrat galben pe burtă, care le face de o frumusețe inegalabilă, este un monument al naturii. Tot aici am avut parte de o plimbare cu caiacul într-un peisaj mirific.

Între altele, mai putem enumera vizitarea orașului Lublin ce a implicat centrul orașului, catedrala istorică și Palatul regal din acest voievodat, lacurile care înconjoară orașul. De remarcat în acest palat era capela acestuia aflată în patrimoniul UNESCO, unde am vizualizat detalii despre istoria orașului prin pictura acesteia.

Foto: Arhivă personală

Foto: Arhivă personală

Pe lângă bogata istorie pozitivă a acestui oraș, am identificat și o mare pată pe imaginea acestor locuri – Lagărul de concentrare din Lublin- un loc încărcat emoțional, plin de apăsare încă de la primii pași pe amplasamentul acestuia. Acest loc a fost, din nefericire, prilejul distrugerii unor mase de oameni și popoare, conform mărturiilor citite, a fost al doilea după Auschwitz. Se pot vizita toate locurile ramase încremenite în istoria aceluia timp în care noi, cei de astăzi, cu ajutorul tehnologiei, doar ne putem imagina durerile și chinul prin care au trecut acei oameni, doar din simpla „greșeală”, aceea de a fi „de alt neam”.

Ultima zi a fost marcată de emoția finalului unei săptămâni în care 5 culturi au fost unite sub egida programului Erasmus+. Țara gazdă a organizat recepția de final în care am primit diplomele și schimbul de cadouri dintre participanți. Am admirat cu toții obiceiurile și dansurile tradiționale poloneze în această seară culturală. Ne bucură asemenea întâlniri în care putem să identificăm valori și principii, după care ne ghidăm activitatea și sperăm, totodată, să revenim cu bucurie în aceste locuri încărcate de istorie, cu oameni frumoși , creativi și ospitalieri, care știu să pună preț pe educație, tradiție și cultură.

Foto: Prof. Zainea Valentin

AMBASADORI AI BIODIVERSITĂȚII

EXPERIENȚA ERASMUS+ „THINK GREEN!” ÎN SLOVENIA

Erasmus+

Foto: Arhivă personală

Între 20 și 25 octombrie 2024, echipa Școlii Gimnaziale “Ion Heliade Rădulescu” București, formată din profesorii Grosu Ciprian și Lazăr Ramona și elevii Sofonea Andrei-Călin și Oghină Eva-Andreea, a participat la proiectul Erasmus+ „Think Green!” desfășurat în Maribor, Slovenia. Alături de colegii din Polonia, Spania și Portugalia, echipa română a luat parte la activități de protejare a biodiversității, învățând despre rolul albinelor și al insectelor în ecosistem.

1. Deschidere festivă la școala gazdă

Gazdele din Osnovna Šola Franca Vuka Slivnica au întâmpinat participanții cu un spectacol de dans al elevilor, marcând un început cald și plin de entuziasm pentru această experiență.

2. Vizita la stupină

În cadrul unei vizite la stupina locală, un apicultor le-a prezentat viața albinelor și le-a oferit participanților oportunitatea de a crea lumânări din ceară și de a degusta miere, aprofundându-și cunoștințele despre biodiversitate.

3. Activități educative la Facultatea de Agricultură din Pivola
Elevii au explorat plantația de duzi și au aflat despre procesul creșterii viermilor de mătase, experimentând cu ceaiul de dud și vizitând Grădina Botanică din Pivola.

Foto: Arhivă personală

4. Explorarea capitalei Ljubljana

În capitala Sloveniei, Ljubljana, elevii au vizitat repere culturale și arhitecturale, descoperind istoria și frumusețea locului, înainte de a se întoarce spre Maribor.

5. Experimente și activități recreative în Maribor

La Maribor, programul a inclus vizite la Centrul de Experimente, o drumeție pe dealul Piramida și un atelier de sculptat dovleci, activități care au legat noi prietenii și au consolidat legătura cu natura.

Concluzie

Această experiență Erasmus+ a fost o adevărată călătorie de descoperire, în care elevii și profesorii au devenit ambasadori ai biodiversității, aprofundându-și cunoștințele despre mediu și importanța conservării acestuia pentru generațiile viitoare.

Foto: Arhivă personală

PROIECTUL ERASMUS+:

THINK GREEN!

Letiția Neamu,
Clasa aVIII-a A

Erasmus+

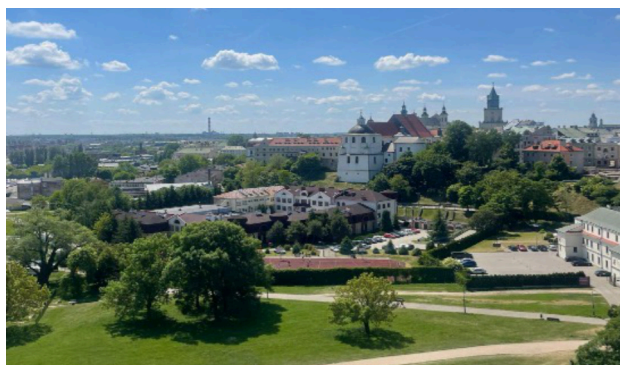

Foto: Arhivă personală

În luna mai a acestui an, am avut ocazia de a fi parte a proiectului Erasmus+, intitulat „Think Green!”. Scopul acestuia a fost încurajarea participanților să adopte obiceiuri de viață ecologice, să exploreze soluții inovative pentru protejarea mediului și să colaboreze pentru dezvoltarea unor inițiative verzi, durabile. Acest program a reunit tineri din diverse țări ale Europei, pentru a lucra împreună, în vederea promovării unui viitor mai sustenabil.

Locația proiectului a fost Jabłonna, o așezare din Polonia, situată în apropierea frumosului oraș Lublin, alegerea perfectă pentru o astfel de experiență. Activitățile au fost variate și au avut ca obiectiv nu doar educația ecologică, ci și dezvoltarea unor abilități de socializare și muncă în echipă. Fiecare zi a fost o oportunitate de a învăța ceva nou despre cum putem contribui la protejarea mediului și cum putem deveni cetățeni responsabili.

Orașul ne-a oferit ocazia de a învăța despre tradițiile poloneze, dar și despre trecutul Europei Centrale și de Est. În timpul șederii, am vizitat numeroase locuri de interes, precum Castelul Lublin, o construcție reprezentativă pentru istoria medievală a regiunii.

Excursiile organizate au inclus și un traseu cu caiacul, vizitarea parcului natural Polesie și plimbarea în centrul

vechi din Zamosc, care a fost înscris pe lista patrimoniului cultural mondial UNESCO. De asemenea, am avut parte de numeroase activități educaționale în Jabłonna, inclusiv prezentări despre importanța reciclării, o vânătoare de comori în natură, gustarea mâncării tradiționale din Polonia și jocuri lingvistice.

„Think Green!” a reprezentat privilegiul de a studia protejarea planetei într-un cadru multicultural. Am avut ocazia să schimbăm idei cu tineri din diverse colțuri ale Europei, fiecare cu propriile perspective și soluții pentru problemele ecologice. Am descoperit că, indiferent de naționalitate sau cultură, toți suntem implicați în aceleași provocări globale. În plus, am învățat cum să abordăm aceste dificultăți printr-o gândire inovativă și creativă.

Programul Erasmus+ ne-a încurajat nu doar să fim conștienți de problemele din jurul nostru, dar și să acționăm concret pentru a le rezolva.

Participarea la proiect a avut un impact semnificativ asupra mea. Pe lângă faptul că mi-am îmbogățit cunoștințele și abilitățile legate de sustenabilitate, am dobândit o înțelegere mai profundă a importanței colaborării internaționale și a solidarității europene. Am realizat că educația nu este doar despre învățământul academic, ci și despre dezvoltarea unei viziuni globale și a unei înțelegeri a diversității.

Sunt recunoscătoare pentru tot ceea ce am învățat și pentru toate relațiile de prietenie pe care le-am creat. Erasmus+ este cu adevărat o oportunitate de aur pentru tineri și o punte de legătură între culturi și idei, care ne formează ca cetățeni globali.

ȘAPTE ZILE ÎN POLONIA

Ștefănică Ioana Anastasia,
Clasa aVII-a B

Erasmus+

Foto: Arhivă personală

În anul școlar 2023-2024, am avut oportunitatea de a participa la proiectul Erasmus+ "Think Green" derulat în școala noastră, alături de șapte colegi. În acest proiect au fost implicate alte patru țări: Polonia, Slovenia, Spania și Portugalia.

Mi-am dorit să fiu membră a echipei, deoarece consider că educația ecologică este foarte importantă, în felul acesta oamenii fiind informați și îndrumați să înțeleagă, să respecte și să protejeze mediul înconjurător. Aceasta contribuie la dezvoltarea unui comportament responsabil față de natură și la crearea unui echilibru între nevoile umane și conservarea resurselor naturale. Am așteptat cu nerăbdare să iau parte la activitățile derulate în cadrul proiectului, în mobilitatea din 19-25 mai 2024, împreună cu colega mea, Letiția Neamu și cei doi profesori care ne însoțeau, Zainea Valentin și Ștefănică Anca.

Am fost plăcut impresionată de frumusețea regiunii în care era amplasată școala din Jablonna, de spațiile verzi atent îngrijite, de faptul că aproape toți elevii veneau la școală cu bicicletele, reducând nivelul de poluare. Am participat la activități școlare, unde am urmărit cu atenție modul în care profesorii interacționau cu elevii, la diverse întreceri sportive și activități pe teme ecologice. Am vizitat împrejurimile și astfel am observat educația cetățenilor în spiritul reducerii consumului de plastic (folosirea pungilor reutilizabile și reducerea articolelor de unică folosință), economisirii resurselor, reciclării (separarea deșeurilor și reciclarea materialelor refolosibile). și sprijinirii inițiativelor ecologice (participarea la programe și proiecte de protejare a mediului).

Toată perioada pe care am petrecut-o în Polonia am locuit la o familie care avea o fiică de vârsta mea. Am descoperit că avem multe lucruri în comun și suntem pasionate amândouă de lectură, muzică și limbi străine. Am legat o frumoasă prietenie cu Marta, dar și cu alți copii din celelalte țări participante. Aștept cu nerăbdare următoarea mobilitate care va avea loc în România, pentru a mă reîntâlni cu noii mei prieteni.

Sunt recunoscătoare că am putut participa la acest proiect. Sunt o persoană competitivă și ambițioasă și am fost mândră să-mi reprezint școala. Am devenit mai responsabilă și mai implicată în acțiunile de protejare a mediului, am dobândit încredere în capacitatea mea de a contribui la schimbarea pozitivă și am dezvoltat o mentalitate deschisă și o mai bună apreciere pentru diversitatea culturală și naturală. Un beneficiu al acestei participări a fost faptul că am înțeles mai bine provocările globale legate de mediu, precum schimbările climatice, poluarea, pierderea biodiversității și gestionarea inefficientă a resurselor naturale și am realizat că micile acțiuni locale pot contribui la soluționarea problemelor globale.

Foto: Prof. Zainea Valentin

OLIMPIADE

CHIMIA ASPECTE IMPORTANTE

Alexe Filip Andrei,
clasa a VII-a A

Chimia este o materie complexă și extrem de frumoasă, prin care ne studiem pe noi înșine. Ea studiază elementele Universului și reacțiile care au loc între ele, manifestându-se în toate aspectele vieții noastre, aici, pe Pământ.

Am putea trăi în prezent fără un Pluton, dar ne-ar trebui un număr dublu de Newtoni pentru a descoperi secretele naturii și a aduce viața în armonie cu legile naturii.
- Dimitri Mendeleev.

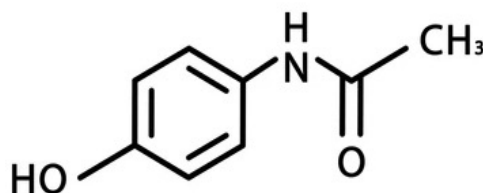
Chimia este știința care se ocupă cu studiul compoziției, proprietăților și transformărilor substanțelor în urma ruperii unor legături, regrupării atomilor și formării de noi legături, iar tot ce se întâmplă în jurul nostru este strâns legat de chimie și de domeniul ei de studiu.

În secolul trecut, chimia a contribuit foarte mult în salvarea de vieți omenești în domeniul medicinei și sănătății, fapt ce ne permite acum să trăim mai mult, mai fericiți și mai sănătoși.

În cadrul ramurii farmaceutice, descoperirea cea mai importantă este PARACETAMOLUL.

A fost sintetizat în 1873 prin reducerea p-nitrofenolului în mediu de acid acetic.

ACETANILIDA (antifebrina) fusese deja descoperită în 1866 iar FENACETINA în 1877 și se foloseau ca antiseptice și analgezice.

Paracetamol
C₈H₉NO₂

Formula chimică a PARACETAMOLULUI- C₈H₉NO₂ (acțiune antiseptică și analgezică).

Acțiunea sa antiinflamatoare este practic inexistentă, dar acest lucru nu înseamnă că nu poate fi folosit în durerile cauzate de inflamații.

Orele de chimie de la școală sunt captivante alături de domnul profesor, pe care-l stimez și-l respect, deoarece are darul de a mă face să rămân deschis spre autocunoaștere și îmi deschide ușile spre această știință absolut fabuloasă "CHIMIA".

Am devenit pasionat de chimie de la primele ore pe care le-am făcut la școală, alături de colegi și de devotamentul domnului profesor, această materie complexă fiind știința de mijloc dintre fizică și biologie, care, cumva, face ca amândouă să aibă sens.

Chimia este o știință care va avea asupra vieții o influență imensă și o amplă aplicare.
- Goethe.

CONCURSUL „VIITORI OLIMPICI”

Cristu Dan Ioan,
clasa a VII-a B

Foto: Facebook - Viitorii olimpici

Anul trecut am participat la concursul de matematică “Viitori Olimpici și Gazeta Matematică”, care nu este un concurs obișnuit. De fapt, este foarte deosebit de alte concursuri. În loc să dureze o zi sau două, se desfășoară pe tot parcursul anului școlar, iar în timpul concursului primești numeroase probleme de matematică pe care trebuie să le rezolvi.

În detaliu, concursul Viitori Olimpici are opt etape. Șapte dintre acestea au câte un material cu teorie de matematică și câte opt probleme de rezolvat, dintre care patru se regăsesc pe site-ul Viitori Olimpici și celelalte patru sunt din Gazeta Matematică. Pentru fiecare problemă pe care o rezolvi vei obține un punctaj. În a opta etapă nu primești niciun material și nicio problema. Trebuie să creezi tu un material care să aibă ca subiect o temă din matematică pe care vrei să o întâlnești mai des în problemele de la alte concursuri.

La sfârșitul concursului, în funcție de punctajul obținut, primii douăzeci și cinci de participanți sunt invitați să meargă în tabăra de la Câmpulung Muscel, organizată de Gazeta Matematică, unde are loc „Etapa finală”. Aceasta constă într-un concurs cu trei probleme scrise și alte două

probleme ale căror rezolvări sunt explicate oral profesorilor. În funcție de punctajul tău și de punctajul celorlalți, participanții care au obținut al treilea, al doilea sau cel mai mare punctaj, vor primi premiul corespunzător.

Anul trecut m-am clasat între primii douăzeci și cinci și am mers în tabără. Nu cunoșteam pe nimeni de acolo, însă m-am înțeles foarte bine cu copiii calificați. Am reușit să iau premiul doi la etapa finală, iar în timpul concursului am realizat un desen pe o ciornă când am terminat redactarea. Acesta a fost publicat pe pagina de facebook intitulată „Viitori Olimpici”, ceea ce m-a încântat foarte tare.

Tabăra a fost foarte distractivă și vă încurajez să participați la acest concurs!

OLIMPIADA DE MATEMATICĂ

Deacu Vlad Alexandru,
clasa a VII-a B

Matematica este adesea percepută ca un domeniu dificil, uneori chiar un obstacol în calea elevilor. Totuși, pentru mine, matematica este o adevărată pasiune, o provocare care mă motivează să-mi depășesc limitele și să-mi demonstrez abilitățile în fața altor copii pasionați de acest domeniu.

Atunci când am fost eu la Olimpiada de matematică, în clasa a VI-a, după ce am trecut de primele două etape, respectiv cea pe școală și cea locală, cu rezultate bune, urma să particip la faza pe județ, care a avut loc la Școala Gimnazială «Sfinții Voievozi» în jurul orei 8:00, într-o duminică.

Îmi începusem ziua, trezindu-mă cu foarte mari emoții, deoarece îmi era frică să nu greșesc prea mult. Mama și tata erau deja în sufragerie, așteptându-mă cu un mic dejun copios, pe care nu am avut timp să-l termin, deoarece întârziem la strigarea numelor participanților.

Am urcat repede în mașină, iar tata, în timp ce conducea, începea să-mi dea câteva sfaturi, precum că nu trebuie să am emoții în timpul testului, să nu mă grăbesc, iar dacă nu știu, să nu mă panichez și să trec la următoarea problemă.

Pot spune că sfaturile tatălui meu nu mi-au fost deloc clare, deoarece fix în momentul în care am ajuns în sala în care urma să dau testul, deja emoțiile au început să mă copleșească.

În total, am avut la dispoziție trei ore pentru cele patru probleme date, iar noi aveam voie să predăm lucrarea abia după prima oră. Eu am stat toate cele trei ore, după sfatul tatălui meu, sperând că, pe măsură ce aş analiza fiecare enunț, îmi va veni o idee sau voi găsi o greșeală pe care o făcusem.

Dupa ce doamna profesoară care ne asista a anunțat că timpul s-a scurs, am simțit un sentiment de mandrie, poate că nu am obținut rezultatul pe care mi-l doream, dar am învățat multe din această experiență. Fiecare problemă pe care am încercat să o rezolv m-a ajutat să înțeleg mai bine matematica și mi-a arătat ce trebuie să mai studiez. Chiar și atunci când nu am reușit să rezolv o problemă, am învățat ce am greșit și cum pot să îmbunătățesc. Acum mă simt mai încrezător și sunt mai pregătit pentru anul acesta!

PROBLEMĂ DE MATEMATICĂ

Găsiți cuvântul al cărui plural este singularul altui cuvânt și probabilitatea de a alege un diftong din el este egală cu sinusul complementului suplementului unghiului exterior al unui triunghi cu minim două axe pe simetrie.

Domnul profesor Butnărescu Marian propune iubitorilor de matematică această problemă.
Soluția va fi publicată în numărul viitor al revistei noastre.

Până atunci vă rugăm să trimiteți rezolvarea acesteia la adresa: revistaihradulescu@gmail.com

DE CE SĂ IUBIM MATEMATICA?

Paraschiv Sofia Elena,
Clasa a VII-a D

Foto: Internet

Matematica este o materie pe care mulți o consideră dificilă, plictisitoare sau chiar înfricoșătoare. Dar adevărul este că matematica poate fi una dintre cele mai interesante și utile materii pe care le studiem la școală. În acest articol, vom explora câteva motive pentru care merită să iubim matematica și de ce ar trebui să-i acordăm mai multă atenție.

Matematica este peste tot în jurul nostru

Poate că nu îți dai seama, dar matematica este prezentă în fiecare aspect al vieții noastre. Fie că ne dăm seama sau nu, folosim matematica în fiecare zi. De exemplu, când mergi la magazin și îți calculezi banii pentru a-ți cumpăra ceva, folosești aritmetica. Dacă gătești acasă și trebuie să măsoți ingredientele, iarăși folosești matematica. Chiar și atunci când asculți muzică, matematica este prezentă în ritmul și în numărarea bătailor pe minut. De asemenea, matematica este utilizată în construcții, în arhitectură și chiar în natură. Ai observat vreodată cum petalele unei flori sunt dispuse într-un anumit mod? Sau cum fulgii de zăpadă au forme simetrice? Acestea sunt exemple de modele matematice care apar în natură.

Matematica te ajută să rezolvi probleme

Una dintre cele mai importante abilități pe care le dezvoltăm prin studiarea matematicii este capacitatea de a rezolva probleme. Matematica ne învață să gândim logic și să căutăm soluții pas cu pas. De exemplu, dacă ai o problemă complicată de matematică, trebuie să o descompui în părți mai mici, să le rezolvi una câte una și apoi să ajungi la soluția finală.

Această abilitate de a rezolva probleme nu este utilă doar la școală. Este o abilitate esențială în viața de zi cu zi. Dacă știi să gândești logic și să îți planifici pașii, vei putea să iei decizii mai bune, să găsești soluții pentru diverse situații și să depășești obstacolele cu care te confrunți.

Matematica este creativă

Contrar a ceea ce cred mulți, matematica nu este doar o listă de formule și ecuații. Ea poate fi foarte creativă! Atunci când rezolvăm o problemă de matematică, există adesea mai multe moduri de a ajunge la aceeași soluție. Acest lucru ne permite să fim creativi și să găsim cea mai bună sau cea mai eficientă cale de a rezolva problema. Un alt exemplu de creativitate în matematică este geometria. Prin desenarea formelor și a figurilor geometrice, putem să explorăm diferite modele și simetrii. Geometria este utilizată în artă, design și arhitectură pentru a crea modele frumoase și interesante. De asemenea, matematica se află la baza multor jocuri și puzzle-uri, cum ar fi Sudoku sau cubul Rubik, care ne provoacă să gândim creativ.

Matematica îți îmbunătățește gândirea critică

Matematica te ajută să îți dezvolti gândirea critică, adică abilitatea de a analiza informațiile și de a lua decizii informate. Atunci când înveți matematică, trebuie să analizezi datele, să identifici modelele și să faci deducții. Aceste abilități sunt foarte importante în viața de zi cu zi, deoarece te ajută să rezolvi probleme și să iei decizii bazate pe fapte, nu doar pe presupuneri. De exemplu, dacă vrei să cumperi un telefon nou, vei analiza prețurile, specificațiile și recenziile înainte de a lua o decizie. Fără să-ți dai seama, folosești gândirea critică pe care o dezvolti prin studierea matematicii.

Matematica îți deschide multe oportunități

Dacă îți place matematica și îți dezvolti abilitățile în acest domeniu, vei avea acces la o mulțime de oportunități interesante în viitor. Matematica este o parte esențială a multor cariere, cum ar fi inginerie, informatică, arhitectură, economie, medicină și chiar sport. De exemplu, un inginer folosește matematica pentru a proiecta mașini, clădiri și poduri. Un programator folosește matematica pentru a crea aplicații și jocuri video. Chiar și în sport, matematica este utilizată pentru a analiza performanțele sportivilor și pentru a dezvolta strategii de joc.

Matematica este o provocare care merită acceptată

Un alt motiv pentru care să iubim matematica este că ea ne oferă provocări constante. Poate că la început nu pare ușoară, dar cu cât exersezi mai mult, cu atât devii mai bun. Este un sentiment foarte plăcut atunci când rezolvi o problemă dificilă sau când înțelegi un concept nou. Acest sentiment de realizare îți dă încredere în tine și te motivează să continui să înveți și să te perfecționezi.

Matematica ne ajută să înțelegem lumea

Matematica este o limbă universală pe care toți oamenii o pot înțelege, indiferent de limba pe care o vorbesc. De exemplu, formulele și ecuațiile matematice sunt aceleași în toată lumea. Acest lucru face ca matematica să fie un instrument foarte puternic pentru a înțelege fenomenele din jurul nostru, de la mișcarea planetelor până la modelele meteo sau creșterea populației.

În plus, matematica este baza multor descoperiri științifice. Fără matematică, nu am fi putut dezvolta tehnologiile moderne, cum ar fi internetul, telefonul mobil sau explorarea spațiului.

Concluzie

Matematica este mai mult decât o materie de școală. Ea este o parte esențială a vieții noastre și ne ajută să înțelegem lumea din jurul nostru. Matematica ne învață să gândim logic, să rezolvăm probleme și să fim creativi. De asemenea, ne deschide multe oportunități în viitor și ne ajută să ne dezvoltăm gândirea critică.

Chiar dacă poate părea dificilă la început, cu puțină răbdare și practică, matematica poate deveni o materie fascinantă și plăcută. Așadar, data viitoare când te confrunți cu o problemă de matematică, nu te descuraja! Încearcă să o privești ca pe o provocare interesantă și amintește-ți că fiecare exercițiu rezolvat te aduce cu un pas mai aproape de a înțelege lumea în care trăim.

Foto: Internet

CUM AM AJUNS OLIMPIC NAȚIONAL LA FIZICĂ

Vlad Toncu,
clasa a VIII-a C

Pasiunea mea pentru fizică și geometrie a început încă din copilărie, în atelierul bunicului meu, absolvent al Colegiului Național de Fizică „Petru Rares” din Piatra Neamț, făcând atât practică, cât și bazele teoriei alături de dânsul.

La etapa județeană am obținut, inițial, locul al III-lea, însă, după contestații, unor elevi li s-a mărit punctajul cu un procent exagerat de mare, lucru pe care l-am considerat incorect...Din fericire, am trecut peste acest obstacol, calificându-mă la ONF și făcând, astfel, parte din lotul Mun. BUCUREȘTI.

Am luat în serios pregătirea care urma: am renunțat la toate activitățile suplimentare, am redus ieșirile cu prietenii și activitățile sportive, m-am învoit de la unele ore de curs...totul pentru a putea să am cât mai mult timp în vederea pregătirii. Am aflat că urma să susțin și o probă practică, dar, neavând laborator la școală, am trecut, imaginar, prin posibilele metode de rezolvare. Am mai și improvisat, cu părinții, posibile probe practice.

Deplasarea la Brașov a avut loc cu trenul. Pe parcursul călătoriei, m-am simțit străin față de colegii din lot, necunoscând pe nimeni și fiind singurul elev din sectorul 1. Elevii calificați de la Vianu s-au organizat separat.

După festivitatea de deschidere, ne-am cazat la Hotelul Șoimul din Poiana Brașov, unde am fost repartizați în camere. Am nimerit în aceeași cameră cu doi elevi foarte silitori (clasele a IX-a și a X-a), față de care sunt recunoscător pentru sfaturile oferite, și cu care am legat o strânsă relație de prietenie.

Luni a avut loc proba practică, la care am obținut un punctaj dezamăgitor. La proba teoretică pot spune că am avut doar greșeli de neatenție. Subiectele mi s-au părut simple.

Cu o seară înainte de baraj, pentru a ne recrea, am făcut, alături de un coleg, o drumeție până în Brașov, care a durat trei ore. Aceasta a fost foarte distractivă, ajutând la legarea altei prietenii.

Miercuri era ziua barajelor. La intrarea în Liceul „Șaguna”, paznicul, un domn foarte bătrân, ne-a întrebat în ce clasă suntem. Când a auzit că eram singurul elev de a VII-a, m-a alungat, spunând că doar elevii de la a VIII-a în sus au voie să participe. Dezamăgit, m-am întors la hotel. În aceea seară, am aflat de la colegii de cameră că a trecut prin clase un reprezentant al ministerului să mă caute, pentru a mă primi la proba de baraj, în vederea calificării în lotul național, dar a fost în zadar... Eram deja în drum spre hotel.

Am așteptat cu nerăbdare rezultatele finale, fiind convins că am avut un parcurs corect și, în cele din urmă, s-au afișat : am obținut medalia de argint, oferită de Societatea Română de Fizică, și mențiune, oferită de Ministerul Educației. Sunt pe locul 13 din țară- clasa a VII-a !

În dimineața zilei de joi, m-am întors în București, deoarece aveam un campionat sportiv internațional, la Atena, iar plecarea era în ziua următoare.

Regret că nu am reușit să particip la festivitatea de premiere, dar bunul meu coleg de cameră mi-a adus medalia și diploma în următoarea săptămână.

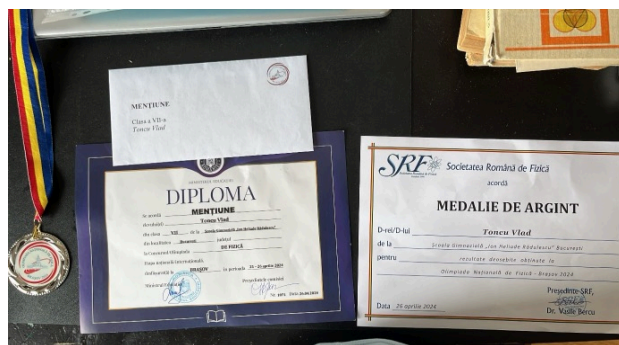

Foto: Arhivă personală

Cred că această experiență m-a schimbat, nu doar prin modul de a gândi, dar și ca persoană, iar acum sunt mai motivat ca niciodată să obțin premiul l anul acesta.

Felicitări tuturor profesorilor care au ajutat la organizarea ONF 2024 !

FIZICA VIITORULUI

Ecaterina Maria Onofreiciuc,
clasa a VII-a B

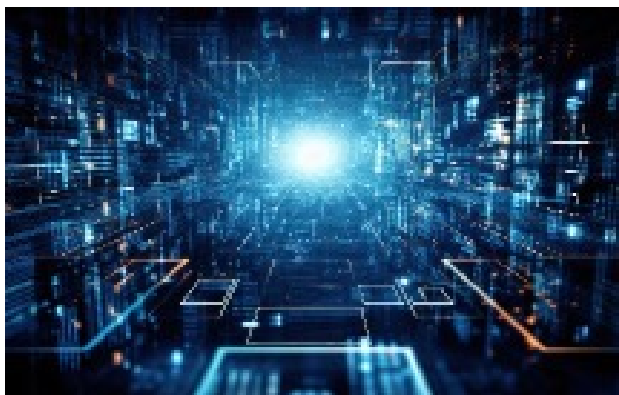

Foto: freepik.com

Mulți dintre noi se întreabă „Cum va arăta viitorul?”, „Oare roboții vor înlocui oamenii când vine vorba de job-uri?” sau „Poate inteligența artificială să răstoarne lumea?”. Toate aceste întrebări sunt firești, deoarece pe zi ce trece AI evoluează și este îmbunătățit. Dar poate AI cu adevărat să ne înlocuiască?

În acest articol vom dezbate din punct de vedere științific ce se întâmplă și ce se va întâmpla în viitorul destul de apropiat.

1. „Pot roboții să ne înlocuiască la job?”

Ei, aici cea mai mare parte a oamenilor va spune ca da, dar răspunsul este complet diferit! Roboții sunt de fapt niște computere mai mari programate să facă anumite lucruri repetitive. Din păcate sau din fericire roboții nu pot gândi sau simți ca oamenii.

De exemplu, o învățătoare are în clasă copii diferiți și fiecare elev trebuie abordat altfel, personalizat. Un robot nu judecă, nu are rațiune și nu va putea niciodată să se adapteze pentru fiecare copil în parte, deoarece sunt unici, iar roboții pot face doar lucruri repetitive!

Alt exemplu ar fi inginerul care să zicem că repară electrocasnice. La fel, roboții nu pot face acest lucru, deoarece fiecare casă și electrocasnicele sunt diferite!

Așadar roboții ar putea înlocui doar joburi repetitive, care nu sunt în număr atât de mare.

2. „Cum va arăta viitorul?”

Când ne gândim la viitor, lucrurile care ne vin în minte sunt mașinile zburătoare, teleportarea și clădirile inteligente.

În loc să privim lumea ca pe un fil SF, ar trebui să ne gândim la fizică! Da, chiar așa! Fizica joacă un rol foarte important în viața de zi cu zi. Noi nu realizăm câteodată că fizica este peste tot. În spatele clădirilor și blocurilor sunt câțiva arhitecți și ingineri care le-au proiectat astfel încât să fie stabile și sigure, folosind fizica și geometria! La realizarea clădirilor lucrează și avizează proiectele tehnice ingineri constructori, structuriști specializați în rezistența materialelor, mai ales pentru clădirile cu multe etaje.

De asemenea, avioanele și rachetele sunt construite pe baza fizicii. Alte exemple mai sunt de dat, dar pe noi ne interesează acum: „rolul fizicii în viitor”!

3. Drumul viitorului bătătorit de fizica cuantică

În primul rând, este util să înțelegem ce înseamnă fizica cuantică. Ei bine, fizica cuantica este pe scurt fizica la nivelul ATOMILOR. Dar ce treabă are fizica cuantică cu viitorul? La această întrebare voi răspunde cu două idei separate:

A. COMPUTERELE CUANTICE

Ce sunt computerele cuantice? Sunt niște computere care în loc să efectueze calcule pe tranzistori minusculi, așa cum fac cele digitale, calculează pe cel mai mic lucru din lume, atomul. Prin urmare un computer cuantic ar putea întrece cu ușurință puterea celui mai mare supercomputer actual.

Foto: livescience.com

Așadar, computerele cuantice ar putea „deschide” o eră complet nouă pentru societate, modul nostru de viață și economie!

Să comparăm computerele digitale cu cele cuantice!
De exemplu un șoarece este într-un labirint și vrea să găsească traseul spre ieșire. Un computer digital trebuie să analizeze fiecare traseu posibil, pe rând, unul după altul. Însă un computer cuantic analizează toate căile posibile în același timp. Din acest exemplu ne putem da seama cu ușurință că un computer cuantic este cu mult mai puternic decât unul digital.

Un computer digital efectuează operații cu ajutorul biților (șiruri de 0 și 1) și al tranzistorilor.

Un computer cuantic operează mai mult cu ajutorul qubiților (biți cuantici) care pot avea simultan mai multe poziții (1 și 0 în același timp). Pentru a reduce la minimum contaminarea venită din afară, oamenii de știință folosesc echipamente speciale ca să reducă temperatura de operare până aproape de 0 absolut, unde vibrațiile nedorite sunt minime.

Dacă știm toate detaliile, ce ne împiedică în fabricarea lor? Principala problemă este că atomii trebuie așezați cu precizie, astfel încât să vibreze la unison (acest lucru se numește coerență). Însă atomii sunt entități extrem de mici și sensibile. Cea mai mică perturbare poate strica sincronizarea „mişcărilor”, astfel stricând tot calculul.

În momentul de față Statele Unite ale Americii și China se întrec la realizarea primului computer cuantic. De ce? Pentru că un computer cuantic este atât de puternic, încât poate sparge orice supercomputer actual și poate afla parolele celor mai importante și bine securizate companii. Aici intervine un mister: cum Mama Natură folosește mecanica cuantică la temperatura camerei fără nici o problemă?

B. FUZIUNEA NUCLEARĂ

Fuziunea nucleară nu este același lucru cu Fisiunea nucleară! Fuziunea Nucleară se întâmplă în Soare: la temperaturile și presiunile extreme din miezul Soarelui, nucleeele atomilor de hidrogen se unesc (fuzionează), formând nucleee de atomi de Helium. Această reacție de fuziune nucleară eliberează foarte multă energie. S-a construit de exemplu ITER (reactor de fuziune nucleară) în Franța, dar fuziunea este foarte greu de realizat.

Câteva obstacole care împiedică Fuziunea nucleară:

- Necesită temperaturi de milioane de grade Celsius pentru a depăși forțele de respingere electromagnetică între nucleee, iar menținerea ridicată a temperaturii este extrem de dificilă.
- Plasma (starea de materie în care are loc fuziunea) trebuie ținută sub control. Nu este ușor să fie menținută stabilă fără a atinge pereții reactorului.

- Construirea și întreținerea reactoarelor necesită investiții financiare uriașe.
- Materialele din care este construit reactorul trebuie să fie rezistente la temperaturi foarte ridicate.
- Asigurarea condițiilor necesare fuziunii necesită o cantitate de energie foarte mare, problema la momentul actual fiind că energia utilizată este încă mult mai mare decât energia generată prin fuziune.

Care este în final legătura dintre computerele cuantice și fuziunea nucleară?

Odată ce computerele cuantice vor fi stabile, acestea vor putea fi folosite pentru a găsi optimizări în construirea reactoarelor de fuziune nucleară.

CONCLUZIE:

Suntem foarte aproape de o evoluție uriașă în toate domeniile. Odată ce se vor pune bazele computerelor cuantice și vor putea fi folosite, vom evolua într-o altă eră, mult mai dinamică și neașteptată, poate asemănătoare cu evoluția AI

Sesiunea de autografe din cadrul conferinței „The Future of Humanity”

Surse:

- „Supremația cuantică. Cum va schimba totul revoluția computerelor cuantice” – Michio Kaku, ed. TREI, 2024
- Conferința „The Future of Humanity” ținută de renumitul fizician Michio Kaku – București, 21 octombrie 2024

NUMĂRUL DE AUR PHI

O INCURSIUNE SIMPLĂ

Vasioi Ionescu David Andrei,
clasa a VII-a D

Foto: dni.org.ro

Numărul de aur, cunoscut și sub numele de raportul de aur sau proporția divină, este un număr special reprezentat prin litera grecească phi (ϕ). Este aproximativ 1.618 și este faimos, pentru că apare în multe locuri interesante în matematică, natură, artă și arhitectura clădirilor.

Ce este Numărul de Aur?

Imaginează-ți că ai un băț și vrei să-l împarți în două părți, una lungă și una scurtă. Numărul de aur apare atunci când întregul băț comparat cu partea lungă este același cu partea lungă comparată cu partea scurtă. Arată așa:

$$\left[\frac{a+b}{a} = \frac{a}{b} = \phi \right]$$

unde (a) este partea lungă și (b) este partea scurtă.

Numărul de aur este strâns legat de secvența lui Fibonacci. Aceasta este o serie de numere unde fiecare număr este suma celor două numere anterioare. Începe așa:

[0, 1, 1, 2, 3, 5, 8, 13, 21, 34, ...]

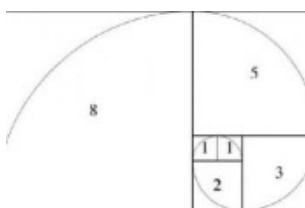

Foto: scoalaargeseana.ro

Șirul lui Fibonacci

Infoa.ro
Primii termeni: 1 și 1
 $1 + 1 = 2$
 $1 + 2 = 3$
 $2 + 3 = 5$
 $3 + 5 = 8$
 $5 + 8 = 13$
 $8 + 13 = 21$
 $13 + 21 = 34$
 $21 + 34 = 55$
 $34 + 55 = 89$
 $55 + 89 = 144$

Foto: infoas.ro

Pe măsură ce avansezi în secvență, dacă împarți un număr la numărul anterior, rezultatul se apropie din ce în ce mai mult de ϕ . De exemplu:

$$\left[\frac{3}{2} \approx 1.5 \right] \left[\frac{5}{3} \approx 1.666... \right] \left[\frac{8}{5} \approx 1.6 \right]$$

Unde Găsim Numărul de Aur?

1. În Natură: Uită-te la un con de pin, la cum sunt așezate petalele unui trandafir sau la o floarea-soarelui. Modul în care sunt aranjate semințele urmează raportul de aur, ajutându-le să crească eficient.

2. În Artă și Clădiri: Mulți artiști și arhitecți faimoși au folosit raportul de aur în lucrările lor pentru că arată foarte plăcut pentru ochii noștri. Parthenonul din Grecia și „Omul Vitruvian” al lui Leonardo da Vinci sunt astfel de exemple.

3. În Corpurile Noastre: Raportul de aur poate fi găsit chiar și în corpurile noastre. De exemplu: forma urechii umane, interiorul aparatului auditiv, lungimea antebrăului comparată cu mâna este aproximativ 1.618, făcând să fie o proporție frumoasă și armonioasă; structura bronhiilor, dar și în molecula ADN-ului uman. Nu știu dacă știți, dar, ombilicul împarte lungimea corpului omenesc după raportul de aur.

De ce este Important Numărul de Aur?

- Arată bine: Raportul de aur ajută artiștii și arhitecții să creeze design-uri frumoase și armonioase.
- Funcționează bine: Natura folosește raportul de aur pentru creșterea și structura eficientă.
- Se găsește peste tot: Acest raport special apare în domenii diferite, arătând atractivitatea și importanța sa universală.

Concluzie

Numărul de aur ϕ este un concept fascinant care leagă matematica de lumea din jurul nostru. Este uimitor să vedem cum un număr simplu poate influența natura, arta și chiar propriile noastre corpuri. Când începi să cauți ϕ , vei descoperi că matematica este cu adevărat peste tot, făcând lumea noastră un loc mai frumos și interesant.

SECRETELE SUCCESULUI LA PROBA DE MATEMATICĂ A EVALUĂRII NAȚIONALE

Ioan Marcu și Vlad Toncu, clasa a VIII-a C
Prof. coord. Andreea Moraru

Matematica poate părea, uneori, o provocare, dar cu pregătirea potrivită și strategii eficiente, oricine poate obține o notă maximă la Evaluarea Națională. În acest articol, vă vom împărtăși câteva sfaturi și metode care vă vor ajuta să vă organizați studiul, să vă îmbunătățiți performanțele și să priviți examenul cu încredere. Veți învăța ce tehnici de învățare funcționează cel mai bine, cum să vă gestionați timpul și ce tipuri de exerciții să exersați pentru a fi pregătit pentru orice întrebare.

I. Structura subiectului:

Subiectul I:

Este compus din șase exerciții de algebră, tip grilă. Acesta reprezintă subiectul cu cel mai scăzut grad de dificultate.

Subiectul al II-lea:

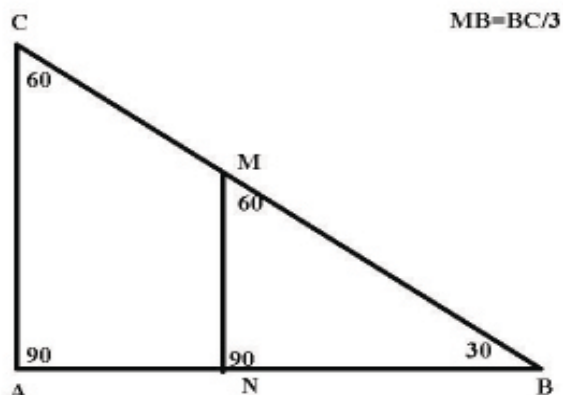
Este identic cu subiectul I, însă prezintă probleme de geometrie. Gradul de dificultate este mediu.

Subiectul al III-lea:

Reprezintă subiectul de departajare, cel care face diferența între un elev bun și unul foarte bun. Primele trei exerciții sunt cele de algebră, iar ultimele trei- de geometrie.

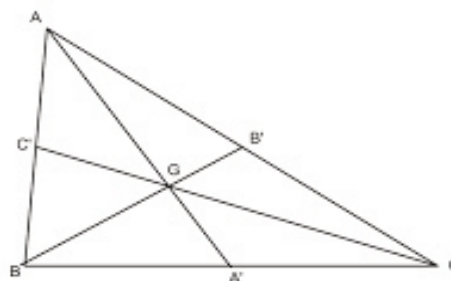
II. Metodele de abordare a problemelor dificile

a) Subiectul al II-lea poate fi problematic. În general, aceste probleme se pot rezolva prin teorema fundamentală a asemănării, teorema unghiului de 300 sau teorema lui Thales. De exemplu, dacă ABC este triunghi dreptunghic în A, iar MN este un segment paralel cu AC, unde M aparține AB și N aparține BC, putem spune că triunghiul MNB este asemenea cu triunghiul ACB (TFA), din care rezultă faptul că $BM/AB = BN/BC = MN/AC$.

b) Exercițiul 5, de la subiectul al III-lea, este cel mai dificil, nu pentru că are o rezolvare consistentă, ci pentru gradul de dificultate pe care elevul îl întâmpină când confruntă desenul complex și greutatea de a distinge figurile geometrice. Recomandarea noastră este să citiți cu foarte mare atenție cerința, să fiiți atenți la centrul de greutate într-un triunghi, triunghiuri asemenea și să nu uitați că intersecția diagonalelor într-un paralelogram reprezintă mijlocul acestora!

De exemplu, avem triunghiul ABC, în care AA', BB' și CC' sunt mediane care se intersectează în punctul G (centrul de greutate). Din acest lucru rezultă faptul că $AG = 2/3 \cdot AA'$ și $GA' = 1/3 \cdot AA'$. Analog pentru celelalte două mediane.

Pentru a vă testa abilitățile, v-am pregătit o provocare, ce are în vedere două probleme. Cine obține cel mai mare punctaj va primi un premiu surpriză!

Problema I :

În câte moduri diferite pot fi vopsite cu șase culori date fețele unui cub (fiecare față trebuie să fie vopsită în întregime cu o singură culoare), dacă se consideră diferite doar acele moduri de vopsire în care fețele de aceeași culoare nu pot fi suprapuse prin rotația cubului?

----- 6 puncte

Problema II :

Fie un dreptunghi ABCD. În interiorul acestuia, se mai consideră un dreptunghi MNPQ (aleatoriu). Este posibilă trasarea unei axe de simetrie pentru figura obținută? Dacă da, cum/ în ce condiții? Dacă nu, de ce?

----- 3 puncte

+1 punct (oficiu)

Rezolvările se trimit la adresa de email:

vlad.toncu@elev.ihr-online.ro.

SUCCES!

MATEMATICA DE ODINIOARĂ

Șolcă Matei- Ștefan – clasa a VII-a C
Profesor coordonator: Stoica Tudor Mariana

Nu v-ați întrebat niciodată pentru ce foloseau pe vremuri oamenii calculele matematice? De la ce au început strămoșii noștri să-și dorească a cunoaște cât mai mult? La ce îi ajutau teoremele? Dar formulele?

Ei bine, totul a început de la nevoia oamenilor de a păstra socoteala bunurilor. Fie că vorbim de animalele ciobanilor, de produse alimentare, de grâne, de bijuterii sau chiar de numărul zilelor. La început, aceștia făceau semne pe pietre sau pe pământ, astfel inventându-se prima formă de numărare.

Cu toții cunoaștem faimoasele piramide egiptene și miturile fără sfârșit despre cum au fost construite acestea. Totuși, întrebarea este: Cum au fost construite aceste monumente grandioase acum mii de ani? Ei bine, aici intervine geometria. Cu ajutorul cunoștințelor considerate în ziua de astăzi „elementare”, egiptenii au reușit să construiască celebrele piramide. Un exemplu potrivit este Piramida lui Keops cu mărimile sale surprinzător de precise, având la bază aproape perfectul „triunghi de aur”. Datorită egiptenilor, geometria a luat amploare, dezvoltându-se cu trecerea timpului.

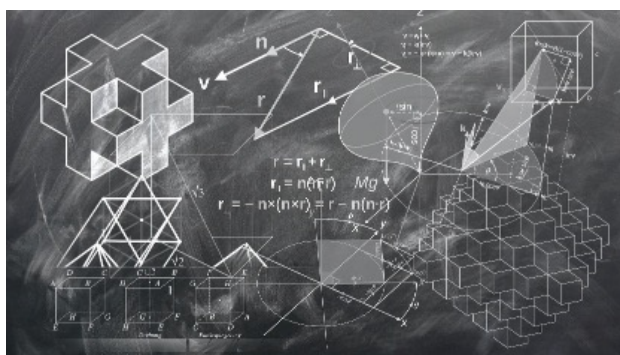

Foto: bixbay.com

Perioada Greciei Antice a fost marcată de filosofie și de dorința matematicienilor de a dezvolta subiecte deja analizate. În această perioadă apar cele mai cunoscute teoreme. Teorema lui Pitagora, Teorema lui Euclid sau Teorema unghiurilor de 30° și de 15°. Nu vi se par cunoscute?

Cât timp egiptenii și grecii se ocupau de geometrie, în partea asiatică a lumii, oamenii încercau să definească Nimicul. Astfel apare cifra 0, simbolul vidului. Tot în această perioadă, matematicienii chinezi concep o idee nemăiîntâlnită în acea perioadă: abacul. Cu această invenție socotelile au fost simplificate, pe înțelesul oricui.

După lunga perioadă în care geometria a fost subiectul principal, matematicianul Al-Khwarizmi aduce algebra sub lumina reflectoarelor. Acesta a scris o carte despre rezolvarea ecuațiilor, iar de aici provine termenul de „algebră”. Al-Khwarizmi a pus în ordine ideile despre numere negative, zecimale și ecuații, dându-ne o structură pe care o folosim și în ziua de azi. Ideile matematicianului au revoluționat matematica și modul în care era gândită. În cinstea lui, termenul de „algoritm” (modul ordonat de a rezolva probleme) îi poartă numele. Datorită matematicienilor arabi s-au pus bazele algebrei pe care o cunoaștem cu toții.

La finalul Evului Mediu ajung lucrările arabe și grecești la cunoștința savanților europeni. Așadar, pe baza cunoștințelor deja cumulate, aceștia preiau descoperirile și dezvoltă matematica în spațiul european. Unul dintre faimoșii matematicieni a fost Fibonacci, cunoscut pentru șirul de numere care îi poartă numele. De asemenea, în această secvență a istoriei au fost introduse cifrele arabe în Europa, acestea înlocuind vechile cifre romane, ușurându-se astfel calculele.

După secolul al XVII-lea, știința matematică se dezvoltă prin contribuția unor matematicieni precum Isaac Newton și Gottfried Leibniz.

Istoria descoperirilor matematice se concretizează astăzi în super-tehnologia tehnicii de calcul moderne, atât de la îndemâna tuturor.

Istoria matematicii este o poveste lungă, plină de curiozități și descoperiri, de la numărul caprelor până la misterele universului. Fiecare civilizație și-a adus contribuția la ceea ce astăzi studiem cu toții.

“UNDERSTANDING THE WORLD”

NU DOAR DUMITRU PRUNARIU A AJUNS ÎN SPAȚIU...

Rareș Dumitrescu,
clasa a VII-a B

Foto: bixbay.com

Impresii de călătorie

Anul trecut, în clasa a VI-a, am avut bucuria de a participa la concursul de fizică “Understanding the World”, o experiență memorabilă...

Concursul a avut drept scop încurajarea proiectelor inedite. De aceea, echipa din care am făcut parte (formată din Ecaterina Onofreiciuc, Dan Ioan Cristu, Irina Iordache, Marius Andrei Timiș și, evident, Rareș Dumitrescu, nu mă uitați!) s-a gândit să se concentreze pe tema Apollo 11, explorând istoria acestei rachete. Și chiar s-a concentrat: am obținut Premiul Special!

Cum am lucrat? Am cercetat și am realizat o prezentare interactivă despre mecanica de zbor a rachetei, incluzând contextul istoric al Misiunii. Chiar a fost interesant: acum știm ce este forța de propulsie, care este combustibilul și cum toate acestea au făcut posibilă călătoria pe Lună.

Munca în echipă ne-a dezvoltat abilitățile de organizare, de cooperare. În plus, am acumulat cunoștințe din domenii variate.

Backstage view

Pentru mine, fizica este o pasiune de familie: nu degeaba bunica mea a fost profesoară de fizică...

Fascinația pentru acest domeniu a început din copilărie, când bunica îmi deschidea "cufărul" fenomenelor naturii. Prin intermediul proiectului, mi-am dat seama că încrederea în forțele proprii și perseverența pot face din mine un învingător.

Premiul Special câștigat mi-a demonstrat că efortul este întotdeauna apreciat și că roadele acestuia sunt dulci.

De asemenea, mă bucur că am oportunitatea să îmi aștern gândurile în revista școlii! Unul (colegial) de final... Aveți încredere că puteți realiza lucruri mărețe! Nu vă opriți din călătoria voastră spre Luna interioară!

EXPERIENȚA MEA LA OLIMPIADA NAȚIONALĂ INTERDISCIPLINARĂ „CULTURĂ ȘI SPIRITUALITATE ROMÂNEASCĂ”

Olivia Ionescu,
Clasa a VIII-a C

Poate vă întrebați cum este să participați la o olimpiadă națională. Cum este să trăiești acele emoții intense. Fericirea pentru reușită sau tristețea provocată de eșec?

Reușind să ajung la etapa națională a Olimpiadei Interdisciplinare „Cultură și Spiritualitate Românească”, un nivel greu de atins, îmi voi împărtăși experiența fascinantă. Parcă dusă de val, am decis să dau o șansă și acestei olimpiade, datorită pasiunii mele pentru limba română, deși abordează două discipline școlare. Având în vedere că această olimpiadă explorează atât materia de limba română, dar și cultura și religia românească, la care nu aveam abilități suficiente, în opinia mea, nu eram convinsă de mine.

Înainte de a parcurge acele trei ore dificile ale etapei municipale, mama mi-a spus: „Aceasta este ultima ta șansă, este ultima olimpiadă de anul acesta”. Cred că aceste vorbe au avut un impact major asupra mea. Acum, uitându-mă în retrospectivă și scriind aici, am impresia că un mic impuls m-a traversat tot drumul, până la Craiova, unde a avut loc etapa națională.

Când am aflat vestea cea mare, am descoperit că, totuși, sunt demnă de așa ceva și că voi munci din greu. M-am bucurat foarte mult de susținerea pe care am primit-o. Doamna dirigintă, Mădălina Vasluianu, fiind profesoara mea de limba română, m-a susținut în fiecare etapă a olimpiadei și m-a îndrumat. Prietenii m-au felicitat și au fost întotdeauna cu gândul la mine, iar, cel mai important, familia, a fost cea care m-a surprins, însoțindu-mă la cea mai grea etapă a olimpiadei.

Foto: Arhivă personală

Etapete pentru calificare sunt: etapa pe școală, etapa județeană/municipală și etapa națională. Cea din urmă se diferențiază prin adăugarea unei probe suplimentare, o probă orală. Aceasta constă în extragerea aleatorie a unui subiect ce conține o imagine și un text în legătură cu tema de studiu predefinită fiecărui an de gimnaziu, iar cerința presupune realizarea unui discurs liber în care elevul își exprimă opinia față de mesajul transmis de textul citat și de imagine. La această probă contează și ținuta, în acest sens, costumele populare fiind adecvate. Temele alocate fiecărei clase sunt:

- clasa a V-a – „Creatia ca dar al iubirii divine”;
- clasa a VI-a – „Eu și universul meu familial”;
- clasa a VII-a – „Omul în comuniune cu semenii și divinitatea”;
- clasa a VIII-a – „Iubirea ca formă de comuniune și împlinire”.

De asemenea, premiul cel mai important pentru cei care obțin locul I este admiterea la liceu fără examen, conform profilului olimpiadei.

Foto: Arhivă personală

Foto: Arhivă personală

Deși m-am strădui, am întâlnit și dificultăți. Așadar, sper ca aceste obstacole și modalitățile prin care le-am depășit îi vor ajuta pe toți viitorii elevi care vor primi titlul prestigios de olimpici naționali.

Cea mai mare provocare pe care am întâmpinat-o a fost proba orală. A fost ceva ieșit din zona mea de confort, a fost ceva într-adevar nou. M-a luat prin surprindere tipul de evaluare, iar din lipsă de materiale m-am simțit neștiutoare. Totuși, ceea ce cred că m-a ajutat cel mai mult a fost faptul că am reținut o multime de idei din texte narative și citate, respectiv modalități de abordare a subiectelor. Astfel, la proba orală, am putut să îmi exemplific ideea printr-un citat asemănător celui primit, dar și la proba scrisă, am putut utiliza experiența de lectură în text.

Cel mai mult mi-a plăcut că am făcut ceva nou, în special din punct de vedere al nivelului de dificultate al subiectelor. De asemenea, am avut ocazia să vizitez obiective culturale pe care nu le-aș fi admirat dacă nu ajungeam la etapa națională și să întâlnesc alți elevi cu aceleași pasiuni pe care le am și eu. Întrevederea mea cu alți elevi a fost inedită. Mi-am petrecut timpul cu o față silitoare din școala din care fac și eu parte. Totodată, m-am reîntâlnit cu o veche prietenă. Am cunoscut atât de mulți copii, încât am ajuns să formez o legătură cu o elevă născută în aceeași zi cu mine. Toți acești tineri au contribuit la experiența frumoasă. Așadar, nu am avut parte doar de stresul examenului, dar ne-am și distrat.

Am învățat multe lucruri valoroase în urma acestei experiențe și sunt recunoscătoare. Această olimpiadă, fiind interdisciplinară, a pus accentul pe legătura dintre oameni și iubire. Doresc să cred că ceea ce am trăit m-a schimbat sufletește. Mai mult, toată munca pe care am depus-o m-a ajutat să îmi rafinez abilitățile și competențele la limba română. Fiind în clasa a VIII-a, după ce am fost la etapa națională, mă simt mult mai sigură pe mine în legătură cu Evaluarea Națională.

Succes tuturor elevilor care au dorințe mari și își propun să le pună în practică! Acestea chiar se pot împlini!

OLIMPIADA NAȚIONALĂ INTERDISCIPLINARĂ „CULTURĂ ȘI SPIRITUALITATE ROMÂNEASCĂ”

lordache Irina,
Clasa a VII-a B

Anul trecut am avut parte de o surpriză foarte plăcută care mi-a pus în valoare cunoștințele vaste de literatură română și religie. Am reușit să mă calific, alături de colega mea, Olivia Ionescu, de la clasa a VIII-a C, la etapa națională a Olimpiadei Interdisciplinare de „Cultura și Spiritualitate Românească”, ce s-a desfășurat între 15-19 mai 2024, în frumosul oraș Craiova.

Am avut de ales să merg cu lotul de copii și să stau alături de ceilalți participanți sau să merg cu părinții și să stau alături de ceilalți elevi doar la activitățile suplimentare, de exemplu: mersul la teatru, vizitarea unui muzeu.

Am ales cea de a doua variantă și am decis astfel să căutăm o cazare aproape de școala unde aveam să dau probele: cea scrisă și cea orală. Zis și făcut! În dimineața zilei de 15 mai eram cu mama în trenul spre Craiova, pregătită să am parte de o experiență minunată și deosebită. Am ajuns repede în oraș, totul decurgând așa cum plănuiisem.

În acea seară urma să am festivitatea de deschidere a olimpiadei, unde am cunoscut toți ceilalți participanți și am aflat mai multe detalii despre programul zilelor ce vor urma. A doua zi de dimineață am avut proba scrisă și după aceea am vizitat mai multe muzee și ne-am plimbat prin Craiova. Ziua următoare am dat proba vorbită și am fost la Grădina Botanică din oraș, unde am avut ocazia să vedem și o piesă de teatru superbă.

Rezultatele au venit mai repede decât ne așteptam, în seara de 18 mai, cu toate că ar fi trebuit să vină a doua zi de dimineață. Am primit Premiu special, intitulat „Sfânta Muceniță Tatiana”.

Festivitatea de închidere a avut loc pe 19 mai, pe la pranz, iar după aceea am plecat cu mama, cu trenul, înapoi la București.

Acele patru zile petrecute la Craiova au fost cu adevărat speciale și nu le voi uita niciodată! Am cunoscut oameni minunați, am vizitat frumosul oraș și m-am bucurat de faptul că am avut onoarea să particip la un eveniment atât de deosebit!

Foto: Arhivă personală

GRAMATICA LIMBII ROMÂNE

O PASIUNE ARZĂTOARE

Barbu Sabina,
Clasa a VII-a D

În clasa a șasea, participarea la concursul intitulat, „Gramatică-știința vorbirii”, de la Colegiul Național Ion Neculce a fost o experiență plină de emoții și trăiri intense. Mi-am reprezentat școala la etapa națională a concursului. De dimineață, inima îmi bătea cu putere, iar nervozitatea se împletea cu entuziasmul. M-am pregătit temeinic, recitind regulile de gramatică și exersând diverse exerciții, dar în ziua concursului, toate acestea păreau să se estompeze în fața emoțiilor.

Când am intrat în sala de concurs, atmosfera era încărcată de tensiune. M-am așezat la masă, privind oamenii pe care nu-i cunoșteam din jurul meu, fiecare cu propriile frici și speranțe. Îmi amintesc că mi-am dorit să fiu calmă și să mă concentrez, dar gândurile îmi zburau în toate direcțiile. Apoi, a venit momentul să primim subiectele, iar când am deschis foaia, o ușoară panică m-a cuprins. Întrebările erau mai dificile decât mă așteptam, dar am reușit să îmi adun gândurile și să încep să scriu.

Pe parcursul concursului, fiecare răspuns corect aducea un val de satisfacție, în timp ce momentele de incertitudine mă făceau să mă întreb dacă am învățat suficient. Trecerea timpului părea să se accelereze, iar eu mă luptam să termin în termen. În final, când am predat lucrarea, am simțit o eliberare, dar și o neliniște cu privire la rezultatele ce urmau să vină.

După câteva ore, rezultatele au apărut. Când am aflat că am obținut premiul al doilea, bucuria a umplut sufletul meu. Am realizat că toate momentele de îndoială și frică au fost utile, iar munca depusă a fost răsplătită.

Pe seară, am fost invitată la festivitatea de premiere, alături de prietena mea care a obținut premiul al treilea. Acolo m-am întâlnit cu doamna profesoară de limba și literatura română care m-a ghidat pe tot parcursul perioadei de pregătire și cea care m-a ambiționat cel mai mult.

Foto: Arhivă personală

Concursul de gramatică nu a fost doar o competiție; a fost o lecție despre perseverență, despre cum să îți înfrunți temerile și să îți valorifici cunoștințele.

IMPRESII DE LA CONCURSUL „GRAMATICA-ȘTIINȚA VORBIRII” - MARTIE 2024

Amelie Ghica,
clasa a VI-a B

Încă din clasele mici am fost atrasă de gramatica limbii române. Când am ajuns în clasa a V-a, doamna profesoară Ana Mocanu ne-a anunțat că se organizează la Colegiul Național „Ion Neculce” un concurs regional de gramatică. Fără să stau pe gânduri, m-am înscris. La faza pe școală am avut bucuria de a afla că m-am calificat și m-am prezentat la concurs.

Evident că aveam emoții. Era prima mea competiție cu adevărat importantă și nu știam dacă va fi greu sau ușor. La început mi-am aruncat privirea peste cerințele tip grilă. Nu mi s-au părut inaccesibile. Pe majoritatea le-am știut, pentru că au fost explicate de doamna profesoară în timpul orelor.

Am rezolvat exercițiile de fonetică, vocabular și cele care se refereau la verb. Am lăsat câteva exerciții la final, întrucât nu eram sigură de răspuns. Până la urmă, am ales răspunsurile, dar nu știam dacă sunt corecte. Era vorba despre câteva sinonime și antonime ale unor cuvinte pe care nu le cunoșteam.

În aceeași zi, după câteva ore, ni s-au dat rezultatele. Participanții la concurs, însoțiți de părinți sau bunici, așteptau în curtea liceului nerăbdători, ca și mine, de altfel. Părea că timpul se oprișe în loc. De fapt, nu era așa. Aveam emoții, atât de multe emoții! Îmi doream să obțin și eu un premiu, să urc pe podium, să mă simt ca o învingătoare. Inima îmi bătea cu putere. Cred că și doamna profesoară avea emoții, ca toți dascălii care îi pregătesc pe elevi pentru astfel de concursuri. Deodată mi-am auzit numele. Ceea ce îmi dorisem cu ardoare se întâmplase. Obținusem premiul al II-lea, pentru care muncisem mult, dar cu o mare plăcere. Gramatica este o pasiune pentru mine!

Foto: Arhivă personală

Când mi s-a înmănat diploma și mi s-a acordat medalia, eram mai mult decât bucuroasă, eram fericită! Medalia de la gâtul meu, deși simbolică, era toată bogăția mea în acele momente. Toată munca mea și implicarea doamnei mele profesoare fuseseră răsplătite. În semn de mulțumire, i-am oferit doamnei profesoare Mocanu un trandafir alb, iar dumneaei m-a îmbrățișat. Nu voi uita niciodată cu câtă mândrie și cu câtă dragoste mă priveau părinții și bunicii mei!

GÂLCEAVA PREDICATELOR

Ruxandra Costache,
clasa a VIII-a A

- Eu sunt cel mai întâlnit! zise predicatul verbal.
Cu siguranță eu sunt cel mai bun! se lăudă el.

- Tocmai, fiindcă sunt întâlnit mai rar, sunt mai interesant. În plus, sunt format din verb copulativ și nume predicativ. În vreme ce tu, stimabile, te exprimi prin diferite părți de vorbire! îi răspunse predicatul nominal, pe un ton grav.

- Hai, mai lasă-mă cu verbul copulativ și cu numele predicativ! Ai întotdeauna aceeași structură, pe când eu, spuse mândru, mă exprim prin verb predicativ, locuțiune verbală sau chiar printr-o interjecție!

- Tu exprimi o simplă acțiune, pe când eu arăt cum este subiectul, iar verbul a fi este prietenul meu cel mai bun!

- Ce-ar fi dacă am spune că suntem egali? zise trist predicatul verbal.

Nu știm dacă predicatul nominal a renunțat la atitudinea orgolioasă, însă un singur lucru este cert: în prezent, ambele tipuri de predicate sunt studiate, cu atenție, de către elevii de gimnaziu.

- Așa ar trebui să facem, murmură el în barbă.
Până la urmă suntem frați.

ZIUA ȘCOLII

DE ZIUA ȘCOLII AM POVESTIT DESPRE POLONIA

Ferșeta Ștefan,
clasa a VIII-a B

Și anul acesta am avut ocazia de a porni într-o incursiune deosebită, de data aceasta în Polonia. Mai călătorisem în această țară când eram mai mic, dar îmi amintesc doar de Muzeul Copernicus din Varșovia, un centru fascinant în care se desfășoară foarte multe activități despre știință. Anul acesta am vizitat o salină, orașul vechi Kracovia și ce m-a impresionat cel mai tare au fost lagărele de concentrare Auschwitz și Birkenau, pline de istorie și detalii marcante (de ex. scrisurile de pe pereții unde au fost închise victimele, mesaje cel mai probabil scrijelite cu unghia).

Dar despre ce vreau să vă povestesc cel mai mult este despre cât de frumos s-a pregătit clasa a VII-a B pentru a promova Polonia!

Am învățat de la mama să ai curajul să cauți în jurul tău informații. Știai că nu departe de școala noastră, pe strada Popa Savu, la numărul 28 se află Institutul Polonez? Am îndrăznit și am trimis un mesaj și am avut șansa să răspundă pozitiv la invitația noastră dna Natalia Piotrowska, consilier, șef al secției politico-economice, de la Ambasada Poloniei și dl. Wojciech Mrozowski, prim-secretar, director-adjunct al Institutului Polonez din București, de la care am aflat direct informații prețioase.

Elevii au oferit invitaților produsele atent pregătite chiar de ei, plăcinte, pierogi (niște colțunași), racuchy z jablkami (un fel de clătite groase, cu brânză sau mere și cu zahăr pudră). Reprezentanții ambasadei le-au lăudat ca fiind delicioase și ne-au spus că le-au amintit de gustul de acasă.

În completare, am umplut masa cu biscuiți, napolitane, ciocolată și bomboane, toate realizate în Polonia și foarte delicioase.

Merele poloneze au fost și ele de interes, fiind extreme de zemoase și gustoase.

Foto: Arhivă personală

Foto: Arhivă personală

Secial pentru acest eveniment, am învățat să dansăm un dans popular, polska, ajutați de domnul instructor Cornel.

Am fost curioși să căutăm în jurul nostru detalii și despre companii și branduri poloneze, obiceiuri și rețete culinare. Știați că:

- primul Minister al Educației din lume a fost înființat în Polonia în 1773.
- ideea cu casa răsturnată a pornit tot de la un arhitect polonez.
- în Polonia se află cel mai mare castel din lume, ca suprafață.
- Cei mai puternici bărbați din lume sunt polonezi, așa o spun rezultatele concursului cu același nume.
- Savanta Marie Curie este de origine poloneză.
- Tymbark, Pepco, Reserved, House. CROPP, Sinsay, CCC, Porta Doors sunt branduri poloneze.

Acestea sunt doar câteva informații pe care le-am aflat de la colegi sau de la invitații noștri și am acceptat provocarea de a încerca să pronunțăm câteva cuvinte foarte dificile precum Szymankowszczyzn și cel mai lung cuvânt în limba poloneză care are 54 de litere:

dziewięćsetdziewięćdziesięciodziewięcionarodowościowego.

Sper că v-am făcut curioși să vreți să descoperiți și mai multe informații despre Polonia!

Foto: arhiva personală

Foto: Arhivă personală

ROMÂNIA DE POVESTE

Cristian Smaranda,
clasa a VI-a B

Cu ocazia zilei Școlii „Ion Heliade Rădulescu”, clasele noastre au prezentat diferite țări, scoțând în evidență tradițiile și obiceiurile acestora. Clasa noastră, a VI-a B, a descris cu mândrie țara noastră, România. Am pus în evidență pe panoul nostru mai multe informații despre personalități, mâncare, sport, arhitectura și tot felul de informații interesante.

Am atașat poze reprezentative care să ne ajute să atragem atenția asupra frumoaselor informații prezentate. Împreună cu colegii mei am depus mult efort pentru a realiza acest proiect și ne-a făcut mare plăcere să putem împărtăși curiozități de care nu știau toți copiii.

De asemenea, am avut și un stand unde am oferit câteva din mâncărurile gustoase românești pe care le poate savura toată lumea cu plăcere. Pe mesele noastre se aflau:

sarmale făcute în casă, o diversitate de saleuri, sărățele, pateuri cu branză, răsucele cu susan și mac, cozonaci cu ciocolată și nucă, poale în brâu și pâini înpletite. Totodată, am reușit și am oferit și câteva răcoritoare.

Împreună cu doamna profesoară de educație fizică, Alina Ilie, au realizat două dansuri, unul tradițional organizat doar cu clasa noastră și unul modern, împreună și cu alte clase.

A fost o experiență foarte frumoasă și sper să putem să o repetăm și în anii următori!

Foto: Lazariu Daria, clasa a VII-a B

IUBIM PORTUL ROMÂNESC

Stănescu Ayana,
clasa a VII-a B

Din multitudinea de lucruri frumoase din România, eu am ales să port la ziua Școlii „Ion Heliade Rădulescu” o ie românească, simbol și element de identitate culturală în România.

La purtată are o vechime de peste un secol și este din Oltenia (zona Gorjului), fiind transmisă din generație în generație de la străbunica mamei mele.

Această ie este croită din pânză de borangic și se caracterizează prin foile drepte încrețite în jurul gâtului, cusute cu mătase neagră, unde drugul țivește gura cămășii, marginea mânecii și a poalei. Motivele sunt discrete, cusute cu punctul tighelului și umplute cu fir auriu, iar mânecile sunt croite larg, având jos lărgimea de cca. 40 cm.

La este cea mai importantă piesă a costumului feminin tradițional românesc și ea face parte din costumele populare din cele mai vechi timpuri. Nu există date exacte cu privire la apariția ei, însă istoria ei începe în perioada culturii Cucuteni, o civilizație a Europei care a trăit între anii 5.200-3.200 înaintea erei noastre, pe actualul teritoriu al Moldovei.

Ziua Internațională a iei se sărbătorește pe data de 24 iunie, în aceeași zi cu sărbătoarea Sânzienelor. De asemenea, în anul 2022, ia românească a intrat în patrimoniul mondial imaterial UNESCO.

În popor se spune că nu vei găsi două ii autentice croite, pe măsurate, exact la fel.

Foto: Deacu Vlad, clasa a VII-a B

Foto: Ayana Stănescu, clasa a VII-a B

POEZII ȘI PROZĂ

CONFUZIA LUI FILIP: CÂND „PRÖST” DEVINE „PROST”

Bianca-Maria Furnigea și Eva-Andreia Oghină,
Clasa a VIII-a B

Într-o dimineață obișnuită de luni, în clasa a VIII-a D, domnul Müller, profesorul de germană, a intrat în clasă cu obișnuita lui energie și zâmbetul larg. Deși era un profesor strict, era cunoscut pentru felul său amuzant de a preda. Elevii erau obișnuiți să audă tot felul de expresii germane și, de multe ori, râdeau împreună de situații neprevăzute. În acea zi, Filip, unul dintre elevii mai visători, era cu gândurile departe, probabil la meciul de fotbal din weekend. Domnul Müller îi dăduse deja câteva semne să fie atent, dar fără succes. În mijlocul unei propoziții complicate, profesorul a făcut o pauză și s-a întors către el: „Filip, poți să-mi spui ce înseamnă «pröst»?” a întrebat domnul Müller, aruncându-i o privire scurtă. Băiatul, luat prin surprindere și nefiind foarte atent, auzise doar un cuvânt asemănător în limba română. Fața i s-a înroșit instantaneu, iar ceilalți colegi îl priveau curioși. În mintea lui, a apărut rapid o interpretare eronată a ceea ce credea că auzise: „Prost? M-a făcut prost în fața clasei?” Fără să stea pe gânduri, Filip, vizibil jignit, s-a ridicat brusc în picioare. „Domnule profesor, nu e frumos să mă faceți prost doar pentru că n-am fost atent!”, a spus el indignat, iar toată clasa a amuțit pentru câteva secunde.

Domnul Müller, surprins de reacția elevului, s-a uitat la el confuz. Apoi a început să râdă în hohote, râsul lui molipsindu-i încet-încet și pe copiii. „Filip, Filip... „Pröst” nu înseamnă ce crezi tu. Este o urare germană, similară cu «Noroc!» din limba română. Se folosește adesea când ridici un pahar la o sărbătoare, pentru a-i ura sănătate celui cu care ciocnești.”

Realizând că făcuse o confuzie enormă, Filip a simțit cum fața i s-a încălzit de rușine. Și-a dat seama că reacționase prea repede, fără să înțeleagă sensul real al cuvântului. Cu un zâmbet timid și stânjenit, s-a așezat înapoi pe scaun, în timp ce domnul Müller, cu un aer amuzat, a continuat lecția. „Vezi, Filip, asta e frumusețea învățării unei limbi străine. Uneori, apar confuzii amuzante, dar cel mai important e să înveți din ele!”

De atunci, Filip a devenit mult mai atent la orele de germană și, de fiecare dată când cineva aducea vorba de acea întâmplare, întreaga clasă izbucnea în râs, inclusiv el.

ȘI TOTUȘI...

Adina Hermina Răducea,
clasa a VIII-a A

Și totuși...

Sunt cântece ce nu se cantă,
Sunt vorbe care nu se spun,
Sunt gânduri care te frământă,
În orice început de drum.

Sunt focuri care ard sub soare,
Sunt focuri care nu se sting ,
Sunt despărțiri ce par amare,
Sunt inimi tari care înving.

Și totuși, spune-mi de ce plângi?

DANTELA

Burtan Alesia,
clasa a VII-a C

Și... iată, lângă izvorul pașnic,
Lângă iubirile sfârșite și amintirile îndepărtate,
Dantela firavă și înțeleaptă,
Frumosul rai adus pe pământ încă așteaptă.

Pielea sa era precum argintul,
Iar ochii albi- ca margaretele primăverii.
Părul și-l împletea cu panglici de mătase,
Pe cine altcineva imitase?

Se îmbrăca așa cum i se spunea că-i stă mai bine
Și acoperea ce-i reproșa oglinda.
Viața e o luptă grea, asta sigur știa,
„Dar de ce trebuie să lupti singur?” , ea se întreba.

Toate dorințele unei fete ea le deținea,
Însă nimic mai mult nu-și dorea,
Decât în brațele mamei să plângă,
De iubirea de care, parte ea, nu avea.

CE N-AȘ DA SĂ MAI FIU O DATĂ

Anghelache Anastasia Elena,
clasa a VII-a D

Timpul e atât de scump că nici nu ți-l mai permiți,
Așa că trebuie să faci compromisuri.
Sau să profiți.

Știi să te bucuri de fiecare pas,
Ori nu mai știi la care ai rămas.

E șocant cum unii vor să devină adulți,
Iar eu nu pot să mă lepăd de un pluș...

Aș vrea să mai fim toți o dată,
Niște copii fără griji,
Că doar acum nu mai are nimeni vlagă,
Doar copiii care au grijă de jucării.

Numai eu vreau să urmez drumul cel bun,
Cel greu, cel care necesită să te chinui acum,
Că atunci când eu o să ajung ceva,
Alții se vor întreba:
„Cum de ea poate să fie fericită,
Iar noi nu?”

Trăiesc cu gândul de ieri pe azi,
Pe mâine,
Că dacă mama e fericită,
Și eu sunt
Și dacă mama nu e bine,
Tot eu plâng..

Ce vreau de fapt să spun,
Iubiți-vă părinții cât îi mai aveți,
Că mâine poate nici nu o să îi mai vedeți.

Aveți grijă de voi,
Dacă mâine vă doriți să mai fie amândoi,
Amândoi părinții,
Să fie bine.
Că dacă voi sunteți sănătoși,
Și ei vor fi,
Chiar cei mai bucuroși!

Foto: Arhivă personală

COPILĂRIE

Yasmine El Husseini,
clasa a VI-a B

Rămâi te rog timpule-n loc
Pentru că vreau să mă mai joc,
Vreau să rămân la vârsta-n care
Viata e plină de culoare!

N-am griji, probleme chiar deloc
Vreau doar un pic să mă mai joc
Copilaria este tare,
Nu vreau deloc să mă fac mare!

Vreau doar să mă mai copilăresc
În lumea asta ce-o iubesc,
Viata-i atât de minunată
Păcat c-o trăim doar o dată!

Vreau să mă bucur cât mai mult
Să râd, să alerg cu veselie
În lumea asta minunată
Ce o numesc, copilărie!

DOAMNEI ÎNVĂȚĂTOARE

Andreea-Mihaela Neagu,
clasa a III-a C

Doamna noastră învățătoare
E frumoasă ca o floare,
Cu har de la Dumnezeu
Ea ne face bine mereu.

Multe lucruri ne învață
Să ne descurcăm în viață.
Română, mate și științe
Cuvinte, calcule, ființe.

Cu noi are multă răbdare
Cât ar fi ziua de mare,
Când suntem triști, ne înveselește
Și cu o îmbrățișare ne încălzește!

O iubim până la stele și înapoi
Pentru că are grijă de noi,
Ne vom gândi la ea în fiecare zi
Chiar și când nu vom mai fi copii!

TOAMNA

Eva Eftimie,
clasa a VII-a C

Foto: Pinterest

Toamna e o vară,
Combinată cu o primăvară.
Vremea este caldă,
Dar poate fi și puțin ploioasă.
Poveștile tot spun:
Era o zi plictisitoare de toamnă,
Afară era urât și vremea era noroasă.

Dar nu observați partea bună,
Faptul că stați în casă.
Gătiți plăcintă cu dovleac
Și vă uitați la filme.
Vă așezați sub păturică
Și așteptați la căldurică.
Mă uit pe geam și zic:
„Mai bine, nu-i nimic!”.
Prefer s-auscult o melodie
Și să lenevesc pe vecie.

Toamna e ca... parfumul de vanilie,
Ca lumânarea cu scorțișoară,
Iar când mergi la magazin
Și vezi decorațiuni de Halloween,
Ar fi bine să știi
Să mergi chiar din septembrie,
Căci după-o săptămână,
Vor fi căni de Crăciun
Și ornamente cu fundițe.

Vei ieși și vei vedea
O cale cenușie
Cu frunze ruginite
De culori foarte aprinse.
Dar apoi te uiți pe calendar
Și e deja noiembrie.
Observi că toamna s-a terminat
Și 2025 vine.

MĂRGELE

Gherasim Daria Elena,
clasa a VII-a C

Parcă bijuteriile mă chemă,
În brațele mele să poftească,
Din sertar pe mâini îmi zboară,
Iar pe degete să poposească.

Și iată, totuși, ceva parcă lipsește,
Ceva ce s-ar așeza lin pe piele,
Ceva ce regulamentul cere,
Câteva blânde mărgеле.

Mărgелеle, ca un strop de rai,
Luminează parcă camera,
Mărgелеle, ca o frumoasă floare de mai,
Visele tuturor îndeplinea.

Delicate, așa cum sunt ele,
Îmi șoptesc cu o oarecare grație:
„Noi, tu și inelele,
Formăm cea mai frumoasă formație”.

PACOSTEA

Natalia Moraru,
clasa a VIII-a A

Mi-aș fi dorit
să fi fost diferit,
tu să mă fi iubit
și să nu fi lipsit.

Într-o altă viață,
sper ca în acea dimineață
să mă fi trezit
și să fi vorbit.

Tu...iubita ta să mă numești
și într-adevăr să mă iubești.
Eu să-și fiu luna de pe cer,
iar tu mie- cavalier.

Să mă iubești necondiționat...
Of, Doamne, ce n-aș fi dat!
Eu să fiu a ta dragoste,
dar știu că-ți sunt și pacoste.

PRIMĂVARA

Olivia Ionescu,
clasa a VIII-a C

Prin ponoare, prin livezi,
Vânt subțire se-nvâltoară,
Ba e rece, ba călduț,
Și pe toți îi cheam-afară.

Muguri delicați apar,
Bucuroși că iarna-i dusă.
Printre straturi, fire verzi
Ies la soare, și-l salută.

Foto: Arhivă personală

RUGĂMINTE

Olivia Ionescu,
clasa a VIII-a C

-Lună, știi ce m-am gândit,
Aseară, când te-am privit?

Cum stai cocoțată-n slavă
Nimeni nimic nu te-ntreabă!

Privești tot ce e în zare,
Cu o regală nepăsare!

N-ai vrea, Maiestatea Ta,
Să desprinzi din cer o stea?

O steluță-bob de jar,
S-o dai fetei în dar.

-Lună, știi ce m-am gândit,
Aseară, când te-am privit?

Tu, măiastră încântare,
Nu mi-ai da o ardoare,
Să mi-o prinzi-n păr,
Iar dorința să nu mai fie dor?

Ce bine ar fi!

Daca-ar fi,
Ce bine-ar fi!
Soarele să-ți dea inele
Și șiraguri de mărgele.
Generos să rup-o rază
Și s-o lase-n palma ta,
Ca jucându-se cu dânsa
Să-mpletești odoare rare,
Broderii și filigrane,
Și cu acul zvăpăiat
Să coși minunat brocart.

Cum o rază este lungă
În mod sigur o s-ajungă
Să-mpletești și coliere,
Cercei fini și giuvaiere.

Însă-acestea,
Tu să știi,
Dac-ar fi,
Ce bine-ar fi!

LA PĂDURE

Natalia Popescu,
clasa a III-a D

Într-o zi de duminică am fost la pădure împreună cu cățelușa mea, cu prietenele mele și cu multă bucurie. Am văzut tot felul de urme: de căprioare, de cerbi, de căței și de cai.

Apoi ne-am urcat în minunații copaci împlețiți. În drumeția noastră, întâmplător am găsit un băț sculptat pe care am hotărât să-l păstrez pentru a-l recondiționa.

În centrul pădurii se află casa pădurarului, care e păzită de vreo patru câini care ne-au lătrat, semn că nu avem voie acolo. Apoi ne-am întors spre casă și am găsit în drumul nostru fel și fel de ciuperci.

Am avut o aventură pe cîste în duminica aceea !

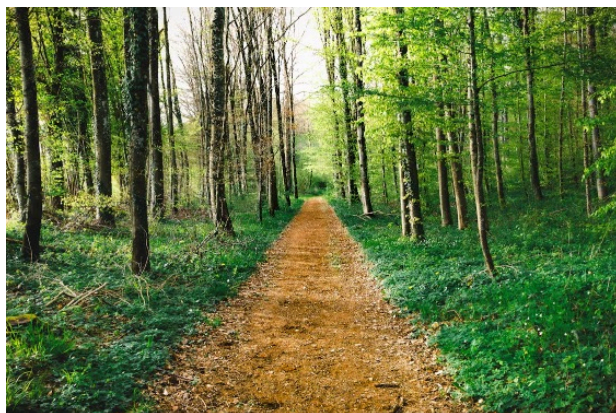

Foto: pexels.com

VISUL

Alexandra-Maria Rădună,
clasa a III-a C

Într-o zi i-am ajutat pe părinții mei în grădină și noaptea am început să visez.

În vis eram o furnicuță mecanic. Văzându-le pe celelalte chinuindu-se să care mîncărica, mi-am pus o întrebare:

-De ce n-aș construi o căruță ca să pună acolo mîncărică?

Imediat m-am dus să adun coajă de nucă, frunze și mici bucăți de lemn. Am adunat repede ce aveam nevoie și mi-am făcut o schiță. Încet, încet căruța prindea formă. După ce am terminat, m-am dus la prietena mea Furnicuța și am rugat-o să facă mai multe exemplare.

Toată lumea mergea cu căruța, furnicile erau fericite pentru că nu se mai chinuiau și mi-au mulțumit pentru căruța făcută.

Foto: Alexandra-Maria Rădună

MARELE GATSBY

O SCURTĂ COMPARAȚIE A ROMANULUI CU ECRANIZAREA

Bălulescu Sara-Maria,
clasa a VIII-a A

Adaptarea cinematografică din 2013 a „Marelui Gatsby”, regizată de Baz Luhrmann, aduce o interpretare vizuală spectaculoasă a romanului clasic scris de F. Scott Fitzgerald. Deși filmul păstrează multe dintre elementele esențiale ale cărții, există și diferențe semnificative în modul în care povestea este prezentată. Iată o comparație între film și roman:

Fidelitatea față de poveste și teme

a. Povestea și temele principale

Romanul - abordează complexitatea visului american, deziluzia și superficialitatea societății din anii 1920, toate exprimate prin introspecția naratorului-Nick Carraway.

Filmul - rămâne fidel poveștii principale și temelor centrale ale romanului, dar accentuează aceste teme printr-o prezentare vizuală grandioasă. Baz Luhrmann scoate în evidență decadența și excesul vremii prin decoruri opulente și petreceri fastuoase.

b. Personajele

Romanul - personajele sunt complexe și adesea contradictorii. Jay Gatsby este un idealist misterios, iar Daisy Buchanan, un simbol al frumuseții și al superficialității. Caracterizarea lor este mai subtilă și deseori lăsată la interpretarea cititorului.

Filmul - Leonardo di Caprio în rolul lui Gatsby și Carey Mulling în rolul lui Daisy oferă interpretări puternice, dar filmul accentuează trăsăturile personajelor, făcându-le, uneori, mai directe și mai accesibile publicului. Luhrmann își permite, de asemenea, să exploreze vizual emoțiile și intențiile personajelor, ceea ce adaugă o dimensiune nouă, dar pierde din subtilitatea narativă a romanului.

Simbolism și interpretări

a. Ochiul lui T. J. Eckleburg

Romanul - acești ochi simbolizează judecata morală și reprezintă un simbol central al romanului, sugerând o forță divină sau conștiința care observă corupția din lumea personajelor.

Filmul - simbolul este prezent în ecranizare, dar nu este explorat la fel de profund. Accentul cade mai mult pe acțiune și vizual, lăsând simbolismul să rămână în fundal pentru cei familiarizați cu romanul.

b. Lumina verde

Romanul - lumina verde de la capătul pontonului lui Daisy este un simbol al speranței și al visului neatins pentru Gatsby.

Filmul - lumina verde este puternic accentuată în film, atât vizual, cât și simbolic. Baz Luhrmann folosește efecte speciale pentru a o scoate în evidență, păstrând însă semnificația sa simbolică.

Diferențe notabile

a. Ritmul

Romanul - ritmul este mai lent și mai introspectiv, cu accent pe dezvoltarea personajelor, respectiv a temelor.

Filmul - are un ritm alert, cu multe momente intense, accentuate de muzică energetică. Acesta poate face ca unele nuanțe ale poveștii să fie trecute cu vederea în favoarea spectaculosului vizual.

b. Finalul

Romanul - finalul este unul tragic și reflectiv, cu un ton melancolic. Moartea lui Gatsby și singurătatea lui sunt accentuate prin detaliile oferite de Nick.

Filmul - finalul rămâne fidel romanului, dar intensitatea emoțională este amplificată de muzică și imagini, oferind o experiență mai dramatică.

Concluzie

Adaptarea din 2013 a „Marelui Gatsby” reușește să captureze esența romanului, dar o face într-un stil caracterizat de opulență vizuală și modernitate. În timp ce romanul lui Fitzgerald se bazează pe subtilitate și introspecție, filmul amplifică spectacolul și dramatismul. Această diferență poate influența modul în care spectatorii percep povestea, fie aducând un plus de energie și impact vizual, fie estompând complexitatea tematică și simbolică a originalului.

PRIN ȚINUTURI DE CLEȘTAR

Bălulescu Sara-Maria,
clasa a VIII-a A

În păduri de nestemate,
Sub profundul cer,
Visele-mi sunt blestemate,
Într-un eluziv mister.

Sub magnolii fermecate,
Doi îndrăgostiți,
Pe petale delicate
Șad de soartă păcăliți.

Printre sălcile-ncurcate,
Fata cu părul bălai
Plânge lacrimi bifurcate,
Lângă tenebrosul crai.

Când o-ntreabă: „De ce plângi?”
Ea mai tare hohotește.
„Inimă, de ce te frângi?”
Frunzelor le povestește.

„Draga mea, eu nu sunt breaz!”
El o îmbunează,
„Mă voi preschimba în iaz”
Rugămințile-i sfidează.

„Glasul ei îmi este lege”
Împărat ceresc a spus,
„Dar, iubire, înțelege-”
Amândoi la fund s-au dus.

Prin ținuturi de cleștar,
Gândul îmi mai fuge,
Prin ținuturi de cleștar,
Orice povestiri distruge.

DINCOLO DE CUVINTE

Sara Raicu,
clasa a VII-a C

Oare de ce aş face asta?
Oare de ce să fac ce-mi zici?
Oare de ce să nu fac ce vreau,
În fiecare zi?

Oare de ce vreau să-ți spun totul,
Fără să mă simt judecată?
Și să-mi spui că totul va fi bine,
În loc de „nu îmi pasă”.

Oare de ce vreau să stau mereu cu tine,
Chiar dacă nu vorbim?
Să ne uităm unul la altul,
Apoi să ne zâmbim.

Oare de ce îmi pasă mai mult,
Mai mult decât trebuie?
Și tu să treci peste tot,
Dar simt că tu ești tot ce-mi trebuie.

Oare suntem ca soarele și luna?
Ca povestea lor de dragoste?
Oare să fim și noi ca ei,
Dar o poveste mult mai altfel?

Si-atunci când o să privești luna,
Sper să te gândești la mine,
Că eu când te văd,
Simt numai fiori de iubire.

TRIBUL PISICILOR DE FOC

Irina Negreanu,
clasa a III-a C

Într-o zi de toamnă un motan stătea într-un copac. Dintr-o dată auzi un zgomot ciudat dintr-un tufiș. A coborât din copac și ceva a sărit pe el: era un pisoi pe care nu îl mai văzuse niciodată. Era un pisoi portocaliu cu dungi galbene și cu lăbuțele albe.

-Cine ești și de ce ai venit pe teritoriul meu? întrebă pisoiul retrăgându-se din luptă.

-Acum este prima dată când vin aici. Nu știam că este teritoriul tău!

-Bine... dar să nu mai stai aici! Poți sta doar dacă vii în tribul meu-îți dau timp să te gândești până mâine seară și să iei decizia. Ne întâlnim aici ! spuse motanul și plecă.

Pisoiul nostru alb cu pete negre s-a gândit toată noaptea și a ajuns la o decizie: a ales să intre în tribul motanului. În seara următoare,s-a dus la același copac să se întâlnească cu Roșcănelul.

-Văd că ai venit, motanule!

-Aș vrea să intru în tribul tău!

-Perfect, hai să te conduc în pădure. Tribul nostru este tribul de foc, din această "echipă" fac parte pisici abandonate sau fără casă. Când ajungem,o să primești un nume special de la șeful tribului. Eu sunt Fire-ball.

-Credeam că tu ești șeful..!

Când au ajuns în pădure, la trib, Fire-ball i-a arătat culcușul unde o să doarmă împreună cu celelalte pisici ale tribului. Acesta era într-un copac secular.

Foto: Irina Negreanu

La ceremonia de bun venit, pisoiul a primit numele de Oreo din cauza coloritului său alb cu negru. Șefa tribului era gri cu lăbuțe negre și se chema Fire-Star.

UN VIS DE IARNĂ

Vasiliu Sasha și Dan Alma,
clasa a VIII-a C

Foto: mindcraftstories.ro

A sosit, în grabă, iarna
Cu al ei cojoc de ger,
Iar acum se aștern pe cer
Mii de stele care pier.
Viscolul a ieșit din ascunzătoare,
Ca să împrăștie fulgi de tăcere,
Însă ciripitul păsărilor moare,
Iar nostalgia primăverii el o cere.
Taina culorilor s-a dus,
Cu al ei alai de frunze,
Și a sosit iarna de sus,
Țesând cerul alb cu pânze.
Copiii jucăuși afară,
Se joacă veseli și îndărăt,
Dansul fulgilor ce zboară,
Se lasă lin pe omăt.
Visurile de azi-noapte
Pătrund adânc în gânduri grele,
Strecurându-se ca niște șoapte,
Aveam un vis, plin de stele.

TOAMNA

HALLOWEEN

Brăilă Alessia-Ioana,
Clasa a VI-a B

Halloween-ul, știți ce este?
O sărbătoare de poveste!
Chiar de e de-mprumut,
Pe noi toți ne-a încântat!

Casele le decorăm,
Cu fantome le ornăm,
Dulciurile-s nelipsite,
Cadourile binevenite.

De costume, ce să zic?
Pot să spun că toate-s șic!
Fantome, scheleți, strigoi,
Zombi și ce mai vreți voi!

Dovlecii sunt nelipsiți,
Sculptați, luminați, vopsiți,
Sunt o pată de culoare,
Pentru această sărbătoare!

Foto: Internet

UMBRELE TOAMNEI

Bianca-Maria Furnigea și Eva-Andreia Oghină,
clasa a VIII-a D

Coboară toamna-ncet pe vale,
Cu brize moi și ploi domoale;
Frunze arămii cad în tăcere,
Foșnetul lor îmi face plăcere.

În pomii goi rămân doar vise
Ale florilor trecute, stinse,
Iar norii grei de plumb s-adună,
Din când în când mai și tună.

Castane, dovlecii, gutui și struguri,
Împrospătează a noastră masă,
Ce-aș da să le am mereu în casă,
Să fie tot anul astfel de belșuguri.

Perdele de frunze se aștern,
Iar toamna a încălecat pe-o șa,
Și noi v-am spus povestea așa.

Foto: Ana Chiricescu, clasa a VIII-a B

VESELIE DE HALLOWEEN

de Rareș Ioan Dragomanu,
Clasa a VI-a B

Indiferent de tot ceea ce aud în jurul meu, eu aștept cu mare nerăbdare sărbătoarea numită Halloween! Îmi place tare mult această sărbătoare împrumutată și de noi și încerc să văd partea haioasă a acesteia!

Pentru mine, Halloween înseamnă “colindatul”, vânătoarea de dulciuri, sculptatul dovlecilor acasă și iluminarea acestora. Nu consider că vine în contradicție cu religia și cu tradițiile noastre strămoșești. În fond, sărbătoarea de Halloween nu este altceva decât un alt prilej de a ne distra, bucura și amuza!

Foto: Arhivă personală

Anul acesta, împreună cu doamna dirigintă, Cîrlova Țone Mădălina, am mers la Festivalul Dovlecilor din Brașov, ce a avut loc în perioada 25-27 octombrie, tematica acestuia fiind serbarea Halloweenului. Multitudinea de ateliere desfășurate în cadrul acestui festival, dovlecii colorați și animația mi-au plăcut în mod deosebit și m-au făcut să aștept cu nerăbdare ziua de 31 octombrie, ziua dedicată acestei sărbători.

Pe 31 octombrie, alături de familia mea, am sculptat dovleci giganti, i-am iluminat, acompaniați de tonuri muzicale “înfricoșătoare”. Casa a fost și ea decorată pe măsură. Mi-am amintit cu plăcere de modul în care am sărbătorit ziua de 31 octombrie în fiecare an: uneori alături de prieteni, uneori alături de colegi, alteori alături de vecini, întotdeauna bucuroși!

Foto: Arhivă personală

A VENIT TOAMNA!

Anastasia Radu,
clasa a V-a B

Foto: Pictură realizată de Mihnea Sălbatecu, clasa a V-a B

Un vânt ușor îmi mângâie părul. Îmi ridic privirea spre copacul la umbra căruia mă odihnesc și văd cum o frunză ruginie tremură ușor și apoi pornește într-un dans amețitor spre pământ. O prind între degete și o privesc cu atenție. Nuanțe de arămiu se împletesc cu nuanțe de galben și verde pal. Pare colorată de un pictor celebru care vrea să amestece aceste nuanțe pentru a picta o capodoperă. În jurul meu, alte frunze încep să-și facă drum spre pământ, plutind ușor ca niște fluturi tăcuți. Aerul poartă o aromă de pământ reavăn și frunze uscate, un miros care parcă anunță că vara s-a sfârșit.

Cât de curând, pământul va fi acoperit de un covor în aceste splendide nuanțe. Stropi de ploaie le vor înviora pentru a deveni și mai vibrante. Privesc copacul de deasupra mea și observ cum crengile lui parcă se pregătesc de odihnă, goale încetul cu încetul, așa cum întreaga natură se pregătește de somnul lung al iernii. Privesc și păsările care încă mai ciripesc, dar știu că în curând își vor lua și ele zborul spre alte locuri, departe de toamna rece. Instantaneu, un sentiment de melancolie mă copleșește: a venit toamna!

BOGĂȚIILE TOAMNEI

Foto: Inna Tamaș, Clasa aIII-a E

DIALOG CU TOAMNA

Melania Fătu,
Clasa aIII-a B

- De unde vii tu, toamnă gri?
- Păi, de un'să vin, copile drag?
Din natură de un' mă trag.
- Atunci, de ce-ai frunze ruginii?
 - Asta nu știu, cine-o ști?!
- Dragă toamnă, frumoasă mai ești,
Dar mult nu zăbovești.
- Ai dreptate, multe-s adevărate.
Dar îți spun că eu adun
Mere, pere, tot ce vrei.
Toate-s bune și minune
Pentru cap, mâini și picioare.
Ultima frunză ruginie
A căzut pustie.
Acum e timpul de plecare,
Vine iarna cea mare.

FARMECUL TOAMNEI

Wincentowicz Ștefan,
clasa a-VII-a D

Foto: Arhiva personală

Toamna este unul dintre cele mai frumoase anotimpuri, când natura se schimbă complet, iar peisajele devin parcă desprinse dintr-un tablou. Peste tot în jur, copacii își schimbă culoarea frunzelor, trecând de la verdele verii la nuanțe calde de galben, portocaliu și roșu. Frunzele cad încet la pământ, formând un covor colorat care foșnește sub pașii noștri.

În parc sau în pădure, aerul e proaspăt și puțin răcoros, iar vântul adie ușor, purtând cu el mirosul de frunze uscate. Păsările încep să plece spre țările calde, formând stoluri mari pe cer, și parcă totul devine mai liniștit. Soarele nu mai e la fel de puternic ca vara, iar lumina lui e mai blândă, dând peste tot o nuanță aurie.

Când ieși afară într-o zi de toamnă, poți simți cum natura se pregătește de iarnă. Grădinile sunt aproape goale, ultimele fructe și legume sunt culese, iar pe dealuri este pustiu. Totul pare mai calm, iar cerul devine uneori acoperit de nori gri, pregătindu-se de ploaie.

Toamna este un anotimp care te face să te gândești și să apreciezi frumusețea din jurul tău, chiar dacă știm că zilele călduroase ale verii s-au terminat. E momentul în care natura își ia o pauză, pregătindu-se pentru odihna lungă a iernii.

NOSTALGIE DE TOAMNĂ

Oprea Irina,
clasa aIII-a E

Când pleacă păsările călătoare,
Îmi simt inima de gheață
Doar luna răsare strălucitoare
Peste lacul fără gheață.

Pe cer toate culorile se-mbină
Norii parcă se războiesc
Pământul a rămas fără lumină
Nici găzele nu mai foiesc.

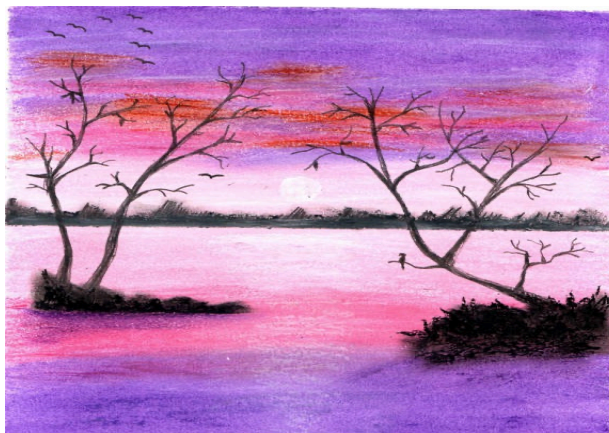

Foto: Arhiva personală

ȘCOALA VECHIE SI TOAMNA

Alessia Andreescu,
clasa aV-a A

Școala veche toamna zace
Frunze galbene cad fără pace
Vântul suflă ușor prin crengi
Iar băncile sunt pline de dungi.
Copiii aleargă-n curte, dar trist
Clopoțelul sună cam nescris
Un cer mov stă sus cam noros
Sub pașii lor pământu-i pietros.
La fereastra mare, crengi uscate
Se sprijină tare de zidurile uitate.
Un vânt mai puternic bate și plânge
Iar vopsea din școala veche se frânge.
Tabla crăpată zace părăsită
Și creta scrie o linie greșită,
Dar nimeni nu vede, căci toamna se strică
Sub pașii lor pământul se face frică.
Seara cade peste curte
Și un ceas cântă fără sunet
Toamna se învârtă și nu se rușinează
De vreme ce școala nu mai arată ca vara!

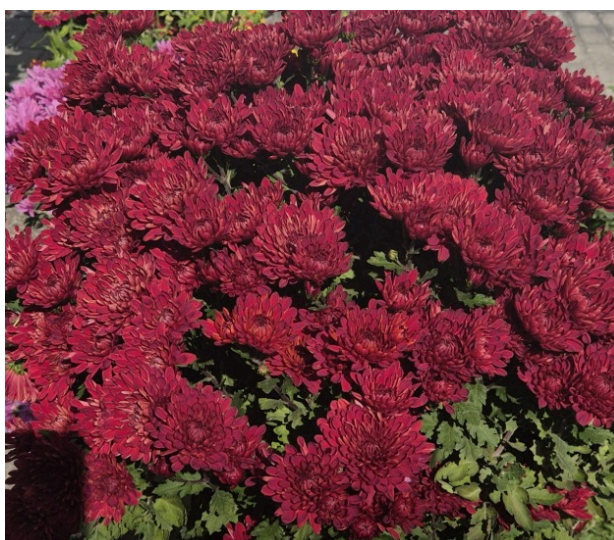

Foto: Fotografie din curtea școlii

TOAMNA AURIE

Onofreiciuc Ilinca,
clasa aIII-a E

Toamna,iată a venit
Cu alaiul poleit!
Frunzele încep să cadă
Așternând covor pe stradă.

Norișorii pufoși
Se agață între ei
Și încing o horă mare
Din care plouă tare.

Vântul rece și pripit
Pe loc ne-a înfilit
Și îndată alergăm
Umbrela să o căutăm!

TOAMNA DESCRISĂ

Sabrina Ghioncu,
clasa a III-a E

Toamna s-a apropiat cu pași rapizi. Se observau deja câteva schimbări în natură, vremea se făcea din ce în ce mai rece, copacilor li se îngălbeneau frunzele ori începeau deja să le cadă. Începea să se întunece mult prea devreme și cerul devenea mai închis la culoare pe tot timpul zilei. Cu toate acestea, nu numai că se schimba vremea, dar era din ce în ce mai frig.

Nu mai vedeai copii care să iasă afară sau care să se joace prin iarbă la fel de mult ca vara. Copiii se întorceau la școală veseli ,unde aveau să fie întâmpinați de către profesori. De asemenea, erau fericiți să se întâlnească cu vechii sau noii lor colegi.

Toamna este și sezonul recoltelor. În fiecare toamnă mă duc fericită la bunici așteptând cu nerăbdare să ajung în grădină, unde găsesc multe fructe pline de culori și arome. Anotimpul acesta are și o sărbătoare îndrăgită nu numai de copii, ci și de adulți. Copiii se costumează, sculptează dovleci și merg la colindat pentru a primi dulciuri. Ați ghicit:este Halloween-ul!

Toamna este un anotimp frumos cu gusturi și miresme ce pot fi descrise în mii de culori!

TOAMNA INTR-UN DOVLEAC

Dan Andrei Pătrașcu,
clasa aIII-a E

ZÂNA TOAMNA

Ion Anastasia,
clasa aIII-a E

Mă așez pe leagănul din curtea bunicilor mei și mă uit în calendar: 1 septembrie! Începe toamna!

Dintr-o dată zăresc o zână minunată, plină de culori calde și catifelte, îmbrăcată în maro, auriu, galben și bej, care pășește ușor și acoperă pământul cu un covor gros de frunze foșnitoare. Pe cer văd cârduri de păsări călătoare care pleacă spre țările calde.

Poartă după ea prin grădini o mantie cu mii și mii de crizanteme.

La fel ca și alți oameni gospodari, buncii mei se pregătesc să meargă la târg să își vândă recoltele.

Închid ochii și simt cum razele căldute ale soarelui mă mângâie! Cred că își ia adio de la mine până la primăvară. Și atunci în minte îmi vin versurile poetului Topârceanu:

„Trei petunii subțirele
Farmec dând regretelor
Stau de vorbă între ele:
Ce ne facem fetelor?„

Toamna este minunată!

TOAMNA

O GUTUIE CU GUST DE MĂR

Anghelache Anastasia,
clasa a VII-a D

Foto: Pictură realizată de Anghelache Anastasia

Nu cred că mai există om pe lume căruia să îi mai placă toamna. Vine gerul, copacii n-au ce îmbrăca, norii plâng căci nu mai au ce uda, că doar nu au vrut să-și verse lacrimile vara, peste seceta din sate. Nu, acum și-au dat seama că e prea târziu, și că ușor-ușor, iarna iar îi ține în gerul de te taie pe obraji. Dar eu văd toamna ca pe un artist desăvârșit, care e mereu în concurență cu iarna, cine pictează cel mai bine pământul. Toamna are paleta aceea care transformă satul

într-o scenă de apocalipsă, că doar nu mai iese nimeni din casă. Să iasă și să se uite la, la ce să se uite? La cerul care parcă le-a citit păcatele, iar acum se răzbună pe săteni mângîindu-le răsădurile în culori închise și urâte, le ia florile din curte pe sus, le întreabă ce au facut toată vara, s-au gătit și atât? Rușine! Animalele din grajduri se protejează și ele cum pot. Porcii în tărățe, caii nu au ce face decât să stea în fân, iar păsările își așteaptă sfârșitul, știind că se vor face selecții pentru a te afla într-un ceaun cu apă opărită și mirodenii. Dar ce nu știe decât calul este că și porcul va sta pe o masă sățioasă, alături de bucate tradiționale țărănești, unde va fi servit în ajunul Crăciunului. Multă vărsare de sânge, toamna și iarna, de asemenea.

Dar ce fac oamenii? Doar n-or sta degeaba, nu? În case, se află doar femeile. Cum așa? Păi bărbații umblă prin pădure să taie lemne, soba din casă nu se aprinde doar din hârtie și chibrit. Și femeile ce fac? Stau la taclale, nu? Ce glumă bună. Se scoală cu noaptea-n cap și își fac prezența în cea mai importantă odaie. Bucătăria. De acolo pleacă toate bunătățile către rudele din sat și către rudele de la oraș. Și încep. Fac câte zece borcane de murături pe săptămână. Ce fel de murături? Gogoșari, castraveți, pepeni, morcovi, ce se poate. Apoi când termină cu murăturile, ies să dea de mâncare la viitorii însoțitori la festinul de Crăciun. Aprind soba, pentru că gerul își face apariția de prin ultimele zile din august, în special în zonele de lângă pădure. Fac mâncarea zilei și, mai apoi, cine e mai harnică și mai are putere, mai face câte ceva dulce pentru copiii lor, care pe timpul zilei se strâng pe câmp cu vacile la păscut.

Dar bunicuțele lor dragi, au ce face? Cum să nu! Hainele nu se cos singure, iar ciorapii nu se tricotează singuri. Le merg mâinile până seara târziu, tot neamul are nevoie de căciuli, mănuși, fulare, de unde să cumpere ... Poate mai vin orășenii și le mai aduc câte o geacă, o vestă. Vin cei de la oraș cu un drag la țară, știind că își revăd neamurile la pregătirile bucatelor de iarnă, n-ai crede! Și ce bucurie! Să vezi cum se adună lume în bucătărie, și cum li se luminează chipurile tuturor, mai să dea în plâns.

Eu cred că e foarte frumoasă toamna. Ne învață o lecție foarte importantă. Să nu judeci o carte după copertă. Un exemplu foarte bun este chiar copacul. Vezi un copac mai paradit și zici „Urât mai e copacul ăsta, de ce nu îl taie primăria?” Ei, dar în interiorul copacului poți vedea cum își trăiesc viețile animalele mici iarna, cât de frumos cioplesc furnicile scoarța sau ce culcuș frumos au veverițele, pline de castane.

Multă muncă depusă toamna, dar și când munca dă roade, îți râde inima în hohote, pe care numai tu le auzi sau poate lumea te citește și își dă seama că te bucuri de munca pe care ai depus-o, că știi ce mâncare bună ai să pui pe masă, în ajunul Crăciunului.

TRISTEȚE

Ana Pătrașcu,
Clasa aIII-a E

TOAMNA

Sticlosu Alexia,
clasa aIII-a E

Uite! Toamna-i pe cărare,
Are o rochie maro
Plină e de frunze, oare?
Toamnă dragă, încotro?
Vine toamna liniștit
Prin livezi, grădini și vii
Fructele le strângem toate
În coșulețe aurii.
Stropi de ploaie pică mici
Vântul șuieră încet
Dragă toamnă, mulțumim
Că iar te-ai întors aici!

UN COȘ CU FRUCTE

Anastasia Radu,
clasa a V-a A

Într-un coș ce stă pe masă,
O gutuie savuroasă
Aproape că s-a înroșit,
Lângă mărul gălcevit
Cu o prună oacheșă,
Care s-a cam zemuit.

Musafirul nepoftit
Vrea party de bun venit!
Două pere îndrăznețe,
Care vor să se rasfețe
Cer dreptate, negreșit:
- Ai venit și nepoftit,
Acum stai în capul nostru,
Tolănit și îngâmfat.
Serios, nu vedem rostul!

Făcut să se bucure,
Stă deasupra un strugure.
Deranjat de-așa rumoare,
N-are chef să stea de vorbă
Cu surate inferioare.

VINE TOAMNA

Gălie Anastasia,
clasa aIII-a E

Vine toamna cea bogată!
Gospodina cea curată
Repede în grădină merge,
Fruite bune își culege
Ea din ele vrea să facă
O plăcintă aromată.

Chiar de vremea e ploioasă,
Se strâng stoluri călătoare
Și grăbite se îndreaptă
Către țări cu mai mult soare.

Vântul rece mereu bate,
În grădină avem de toate!
Mere dulci și gutui coapte
În panere-s adunate.

Prin pădure m-am plimbat
Și uimită am observat
Toți copacii cei frumoși
Hainele și le-au schimbat!
Frunze galbene-arămii
Peste tot vedem, copii!

Foto: Desen realizat de Gălie Anastasia

SPORTURI

BUCURIA DE A FI PILOT DE DRIFT

Matei Barbu, Matei Barbu-Pilot de drift Clasa SemiPro, Vice Campion National Clasa Street, clasa a VIII-a C

Driftul este o probă sportivă în care parcurgerea traseului se realizează prin supravirare. Este acea artă spectaculoasă a contralului mașinii la limita aderenței, într-un derapaj permanent.

Acest sport a luat naștere acum aproape trei decenii, pe străzile din Japonia. A ajuns, în cele din urmă, un sport unde piloții reușesc să stăpânească, întru totul, mașina, într-o deplasare, „de-a latul”, la viteze ce depășesc de multe ori 100 km/h.

Experiența driftului este alegerea ideală pentru a trece dincolo de convențional, pentru a-ți testa limitele și, nu în ultimul rând, pentru a trăi o experiență de neuitat.

Driftul îți oferă o stare ce nu poate fi explicată și nici exprimată. Se derulează scene desprinse, parcă, din celebra serie de filme Fast and Furious, dar adrenalina o vei găsi mereu doar pe circuit, nu pe șosele. Astfel, pentru a deveni pilot de drift, trebuie să urmezi o școală de pilotaj, apoi poți concura în Campionatul Național de Drift, unde există și Clasa Street, dedicată amatorilor. Scopul este de a-i învăța pe oameni să nu mai practice acest sport pe stradă, ci să-și exerseze abilitățile de șoferi într-un cadru legal.

Vă aștept cu drag să-mi fiți colegi!

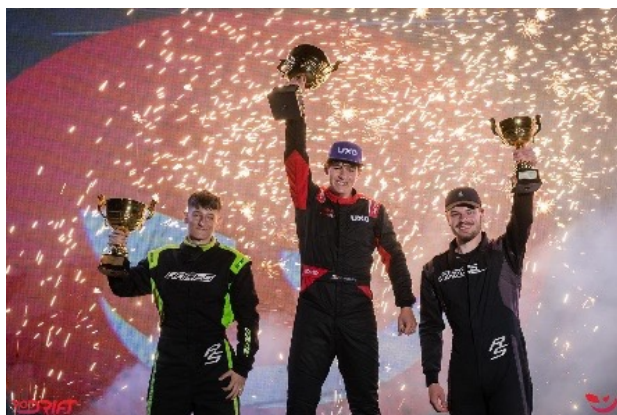

Foto: Arhivă personală

Foto: Arhivă personală

SPARING PENTRU ÎNCEPĂTORI

Olteanu Matei,
clasa a VIII-a C

Pentru necunosători, meciul de sparing este un meci neoficial de box. Săptămâna trecută, am participat la un turneu de box, sparing pentru începători-amatori, unde am avut ocazia de a întâlni mai mulți sportivi din București. Un meci de sparing are două reprize a câte două minute, cu un minut de pauză între ele. Trebuie să precizez că o astfel de competiție se desfășoară în condiții de siguranță, sportivii purtând căști, proteze dentare și mănuși. Pe toată durata partidei, suntem arbitrați de către un profesionist.

Am avut de înfruntat sportivi cu vârste diferite, ambii mai mari decât mine (16 și 17 ani). Emoțiile au fost consistente, întrucât a fost prima mea experiență de acest fel. În colțul ringului l-am avut pe tatăl meu, cel care îmi este antrenor și mentor. Și...iată ca a venit și momentul confruntării! Îmi tremurau puțin picioarele privind la adversarul meu mai înalt, cu o alonjă mai mare. Am încercat să rememorez cele învățate la antrenamente și să îmi controlez trăirile. Am ținut cont de sfaturile antrenorului meu, boxând din distanță și câștigând punct după punct, astfel asigurându-mi victoria.

La cel de-al doilea meci, lucrurile au stat puțin diferit, adversarul surprinzându-mă cu un alt stil de luptă. Acesta s-a concentrat, mai degrabă, asupra agresivității și a controlului centrului ringului, câștigând prima repriză. Ulterior, am ripostat cum am știut mai bine, am boxat mai aproape de adversar și am punctat mai mult. M-am folosit de ceea ce știam că stăpânesc, viteza, astfel câștigând a doua repriză. Meciul s-a terminat la egalitate.

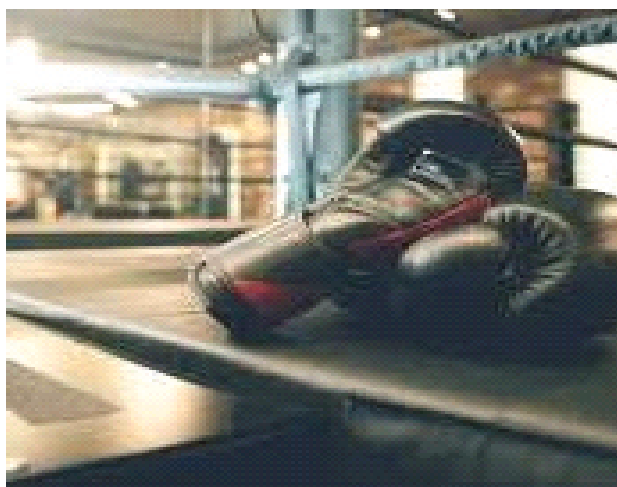

Foto: Pinterest

Sunt mulțumit de prima mea experiență, ca sportive, la un turneu de box, fiind mai motivat să mă antrenez din greu și să îmi ating visul, acela de a ajunge campion. Ținând cont că am înaintat un an școlar mai greu, cu examene la finalul ciclului gimnazial, încerc să îmbin școala, temele și antrenamentele. Tatăl meu spune că nu există ceva mai frumos decât un campion educat, dându-mi-l exemplu pe campionul mondial la categoria grea, Lennox Lewis, care a absolvit Facultatea de Arhitectură.

Foto: freepik.com

CUPA ING

ÎMPREUNĂ SUNTEM FOTBAL - ÎMPREUNĂ SUNTEM IHR

Radu Mircea,
clasa a VII-a B

Sportul-rege, așa cum este numit fotbalul, îți oferă ocazia să faci parte dintr-un colectiv în care să îți definești identitatea și să îți dezvolti abilități fizice, sociale și mentale.

În acest spirit s-a desfășurat și etapa pe școală a competiției de fotbal pentru clasele a VII-a și a VIII-a, în urma căreia s-a ales echipa care va reprezenta instituția noastră, la etapa pe sector.

Elevii au fost bucuroși, dedicați și 100% implicați în activitatea competițională organizată în luna octombrie, s-au făcut remarcați prin corectitudine, joc tehnico- tactic, disciplină și entuziasm.

Finala dintre clasa a VIII-a B și a VIII-a D, a fost un spectacol plin de emoție, cu prelungiri și lovituri de departajare. Victoria a aparținut elevilor de la a VIII-a D.

„Am avut o finală grea cu 8 B. A fost un meci foarte echilibrat, am reușit să câștigăm în final, dar greu. În rest, unele meciuri au fost ușoare, dar în finală chiar au fost grele.”, a declarat căpitanul echipei de la clasa a VIII-a D, Filip Pafitis.

Foto: Irina Iordache, clasa a VII-a B

CUPA TYMBARK JUNIOR

ȘCOALA GIMNAZIALĂ „ION HELIADE RĂDULESCU” NU A RATAT NICIO EDIȚIE!

Vasilescu Rareș,
clasa a VII-a D

Sub îndrumarea doamnei profesor de educație fizică – Alina Ilie, Școala Gimnazială „Ion Heliade Rădulescu” a demarat, în luna octombrie, etapa pe școală la fotbal pentru selecția echipelor reprezentative la următoarea etapă, cea de pe sector.

Au participat elevii claselor V-VI, iar, în urma meciurilor disputate, clasele finaliste au fost:

- clasa a V-a A;
- clasa a VI-a B.

După o finală grea, câștigătorii au fost elevii clasei a V-a A. Competiția a adus pe lângă dorința de a fi pe primul loc, spirit de fair-play și bucurie. Toată școala a fost implicată

activ, de la profesori până la elevi, atmosfera de pe terenul de sport fiind susținută de colegii jucătorilor, prin afișe cu mesaje motivante, însoțite de strigăte de încurajare.

„Organizarea acestei competiții este una fantastică, este precum o sărbătoare a fotbalului și ne dorim să avem un rezultat bun la etapa următoare, faza de pe sector.”, a declarat doamna profesoară, Alina Ilie.

Foto: Irina Iordache, clasa a VII-a B

SPORT ȘI BUCURIE

LA ȘCOALA GIMNAZIALĂ I. H. RĂDULESCU

Vasiloiu Rareș,
clasa a VII-a D

Turneul de fotbal pentru clasele 1-4

În perioada 8-10 octombrie, Școala Gimnazială Ion Heliade Rădulescu a găzduit un turneu de fotbal mult așteptat, care a adus împreună elevii, profesorii și părinții într-o atmosferă plină de entuziasm și fair-play. Zilele însoțite au creat cadrul perfect pentru trei zile pline de joc, competiție și bucurie pe terenul de fotbal al școlii.

Un turneu inclusiv pentru toți iubitorii fotbalului

Turneul de fotbal organizat pentru clasele 1-4 a fost un eveniment inclusiv, dedicat tuturor iubitorilor fotbalului, indiferent de nivelul de experiență. Accentul a fost pus pe participare și bucuria jocului, oferind oportunități egale atât fetelor, cât și băieților, fie că erau la prima interacțiune cu fotbalul sau aveau deja experiență. În cele trei zile de competiție, atmosfera a fost una de colegialitate și fair-play, fiecare meci fiind marcat de energie, pasiune și colaborare între coechipieri.

Elevii și-au susținut echipele cu entuziasm, iar evenimentul a evidențiat frumusețea sportului prin implicarea și bucuria tuturor participanților.

Participarea prin rotație

Coordonatorul turneului, profesorul Ciprian Grosu, a structurat fiecare meci într-un mod care a permis rotația jucătorilor, astfel încât fiecare elev să aibă ocazia de a participa. Unii dintre elevi au jucat pentru prima dată într-un turneu, în timp ce alții au așteptat cu nerăbdare această oportunitate, dorind să repete experiențele pline de energie și motivație pe care doar competițiile le oferă. De multe ori, după un astfel de turneu, dorința de a participa la alte evenimente sportive și interesul pentru sport cresc semnificativ.

Echipa organizatoare

Un aspect esențial care a contribuit la succesul acestui turneu a fost colaborarea strânsă dintre echipa de profesori și învățătoare, care a stimulat implicarea elevilor și a asigurat desfășurarea armonioasă a concursului. Învățătoarele au promovat activ evenimentul în clasele lor, în timp ce echipa catedrei de sport, reprezentată de Alina Ilie, Răzvan Damian și Anda Coman, s-a implicat cu entuziasm, oferind suport acolo unde a fost necesar, inclusiv în realizarea fotografiilor și arbitrarea meciurilor.

Foto: Arhivă personală

Foto: Arhivă personală

Selecția pentru Cupa Tymbark

În urma acestui turneu, pe baza unor criterii bine definite, o parte dintre copii au fost selectați să facă parte din echipa școlii, care va merge mai departe și va reprezenta școala la etapa pe sector a Cupei Tymbark. Această selecție a avut la bază abilitățile tehnice, cât și spiritul de echipă, implicarea și fair-play-ul demonstrat pe teren.

Implicarea părinților

Un aspect deosebit al turneului a fost prezența părinților, care nu doar că au fost simpli spectatori, ci s-au implicat activ în susținerea echipelor. Atmosfera din teren a fost amplificată de energia pozitivă din afara terenului, unde părinții și-au susținut copiii cu aplauze, îndemnuri și mult entuziasm.

Fotbalul, bucuria ce unește

Turneul de fotbal încheiat pe 10 octombrie a adus bucurie și zâmbete pe fețele tuturor participanților. Elevii au plecat acasă cu amintiri frumoase și lecții valoroase despre colaborare și spirit de echipă. Pentru cei care au fost la prima lor competiție, turneul a fost o descoperire a bucuriei sportului și a puterii de a construi legături între colegi.

Turneul a fost, în esență, o demonstrație de cum sportul poate aduce împreună oameni de toate vârstele. Evenimentul a unit elevii, profesorii și părinții într-o experiență comună de care ne vom aminti mult timp de acum înainte.

Foto: Arhivă personală

PICTURĂ, CĂLĂTORII, PASIUNI

CĂLĂTORIE PRIN LUMEA MUZICII

Alesia Burtan,
Clasa aVII-a C

Primii pași în muzică i-am făcut în joacă, la pianul cel vechi al mamei mele, când îmbrăcam bradul în straie de sărbătoare de Crăciun. Abia în clasa a II-a am pornit într-o călătorie prin muzica clasică, alături de doamna profesoară, și am descoperit măreția lui Bach, apoi geniul clasicilor Mozart și Beethoven.

Am continuat în ritmul compozițiilor încântătoare ale curentului romantic, începând cu Chopin, urmând apoi cu Balakirev, Moszkowski, Rachmaniov, Bortkiewicz, Saint-Saens, muzică cu care „am crescut” și care mi-a înălțat sufletul.

Muzica românească m-a dus prin lumea folclorului autentic, către Tiberiu Brediceanu, compozitor, folclorist și totodată jurist, membru al Marii Adunări Naționale de la Alba Iulia, la 1 decembrie 1918, când s-a înfăptuit Marea Unire.

Preludiile compozitorilor români, Tudor Dumitrescu și George Enescu, pe care am avut șansa să le interpretez, m-au făcut să înțeleg mai bine că fiecare compoziție ascunde o poveste secretă, pe care trebuie să o descoperi și să o transmiți prin intermediul muzicii.

Voi încheia prin a spune că nimic nu este ușor de realizat. Nimic nu este reușit cu succes dacă nu ai muncit. Nu trebuie să ai așteptări, crezând că viața îți oferă ceea ce îți dorești. Tu trebuie să fii creatorul propriilor tale succese, pentru că nu se poate întâmpla altfel. Doar prin muncă am reușit să ajung la Mozarthaus, Viena, în locul în care W.A. Mozart a compus și a cântat cu peste 200 de ani în urmă. Participarea la această premieră a fost o mare onoare pentru mine.

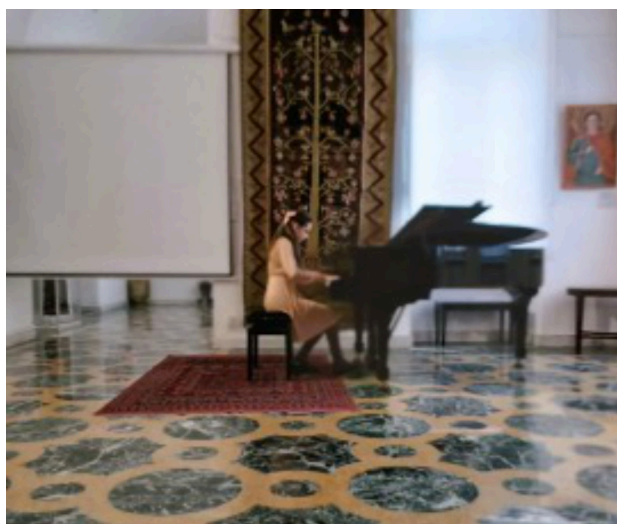

Foto: Arhivă personală

Foto: Arhivă personală

CARNAVALURI ÎN ITALIA ȘI GERMANIA

Calotă Toma,
clasa a VII-a D

Foto: Internet

Conform Dicționarului Explicativ al Limbii Române, termenul “carnaval” este “acea perioadă care precedă postul în unele țări, când au loc petreceri populare însoțite de deghizări, care alegorice, focuri de artificii, etc”.

Carnavalul de la Veneția este cel mai mare și mai frumos carnaval din Italia, fiind considerat printre cele mai frumoase carnavaluri din Europa.

Evenimentul are loc înainte de Miercurea Cenușii și durează douăzeci de zile. Cea mai spectaculoasă parte a acestui carnaval se desfășoară în ultimele două săptămâni. Carnavalul este renumit pentru costumele și măștile participanților, trezind stilul și obiceiurile vechii Veneții.

Tot în Italia, în orașul Ivrea are loc un carnaval în cadrul căruia are loc o mare bătălie cu..... portocale. Obiceiul datează din secolul al XIX-lea și reprezintă o scenă a bătăliei dintre localnici și trupele împăratului Napoleon.

În Germania, cel mai mare și mai cunoscut carnaval este Carnavalul de la Köln. În mod tradițional, carnavalul se deschide la ora 11:11 pe data de 11.11. Carnavalul are loc de ziua Sfântului Martin (11 noiembrie) și se termină înainte de Miercurea Cenușii. Mottoul participanților este “Cu cât costumul este mai ciudat, cu atât mai bine!”.

Costumul participanților constă în măști, pelerine verzi și roșii sau îmbrăcăminte tradițională veche. Punctul culminant al acestui carnaval este Rosenmontag (Lunea Trandafirilor), cu două zile înainte de Miercurea Cenușii.

Comparații ale celor două evenimente:

- ambele carnavaluri se desfășoară înainte de începerea unui post, doar că cel german precede postul dinaintea Crăciunului, iar cel Italian pe cel dinaintea Paștelui;
- ambele carnavaluri au participanți costumați în haine tradiționale și măști specifice zonei istorico-geografice în care se desfășoară;
- ambele sunt clasificate drept cele mai frumoase carnavaluri din Europa și amândouă reprezintă vechile obiceiuri ale orașelor în care se desfășoară.

Carnavalul există deci, din timpuri străvechi, marcând începutul postului Crăciunului sau al Paștelui, în cele două spații europene. Aceste obiceiuri au o semnificație profundă, plină de culoare și speranță de mai bine.

Carnavalurile promovează obiceiuri europene legând spații, tradiții și obiceiuri culturale de pe continentul nostru, Europa.

Foto: Internet

A ONCE-IN-A-LIFETIME TRIP

Daria Popescu,
clasa a VII-a B

It was a chilly evening in December. I was finishing my schoolwork for the next day, while my mom and sister were baking cookies since Christmas was just around the corner. The whole house was filled with a delicious smell of freshly baked cookies and the lingering sweet anticipation of cheerful holiday to come.

Just as I was writing my essay for English class, my dad came through the door with some conspicuous-looking papers in his hand and a mischievous grin on his face. I couldn't quite see what they were but I soon heard him say, in a very cheerful tone, that we were going to take a well-deserved vacation to the UK! The papers he had been gleefully waving around turned out to be airplane tickets. In about two weeks, we would leave our nicely decorated home and board a plane to Manchester.

I was so excited about this trip that, for days on end, I didn't stop telling all my friends about what we planned to visit when we got there and how thrilled I was to be speaking English the entire time.

Fast forward to now, and I am currently in a taxi taking my family and me to our hotel in Manchester. My sister has just bought some really delicious snowman-themed candy

from the airport, and she is going on and on about a well-known lollipop maker's factory that we should visit as soon as we arrive at our destination. I am looking out the car window, admiring the beautiful sights and the city lights that colour the recently snow-dusted buildings. I try to take everything in.

We officially started this amazing vacation by visiting the Manchester Art Gallery. It was so festive and, overall, a really nice area.

This city is also well known for football (who hasn't heard of Manchester United?), so a trip to the National Football Museum was a must. It was huge!

After visiting these top tourist attractions, we decide to go to a cozy little café, where we spent our evening listening to carols and drinking tea, which-as one can expect- was absolutely and delightfully delicious. The Brits do indeed know their tea!

Today was such a long day, so my family and I went back to our hotel and watched our favourite Christmas movie, Home Alone. I am so excited to see what we will do tomorrow.

Foto: Wikipedia

JURNAL DE VACANȚĂ

MUNTELE ETNA

Luca Berceanu,
Clasa a III-a D

Muntele Etna este situat în insula Sicilia. Este un vulcan activ și, de de când eram mic, am auzit povești despre zeii care locuiau în adâncurile Etnei.

În vacanța de vară, împreună cu părinții mei, am ajuns în Sicilia și mi-am dorit foarte mult să vizitez acest vulcan. Are o înălțime de peste 3000 de metri și este vizibil din foarte multe locuri ale insulei. Chiar dacă îl vedeam din depărtare, încă de cand am aterizat, dorința mea era de a a-l observa din apropiere.

Timp de 3 zile ne-am cazat în Taormina, un sat aflat la poalele Etnei de unde admiram vulcanul în întregime. Fumega aproape în fiecare zi, ceea ce mă fascina foarte tare.

Într-una din zile a avut o erupție care la început m-a speriat. Toată lumea vorbea despre acest lucru, iar aeroportul din zonă a fost închis timp de 24 de ore.

Discutând cu părinții și cu alte persoane din zonă, am înțeles că natura este mereu surprinzătoare, are o forță pe care nu putem să o controlăm, dar alături de care trebuie să conviețuim și să o respectăm.

Așa a devenit Etna un loc pe care mi-l amintesc cu plăcere, locul unde am văzut cele mai frumoase peisaje oferite de natură.

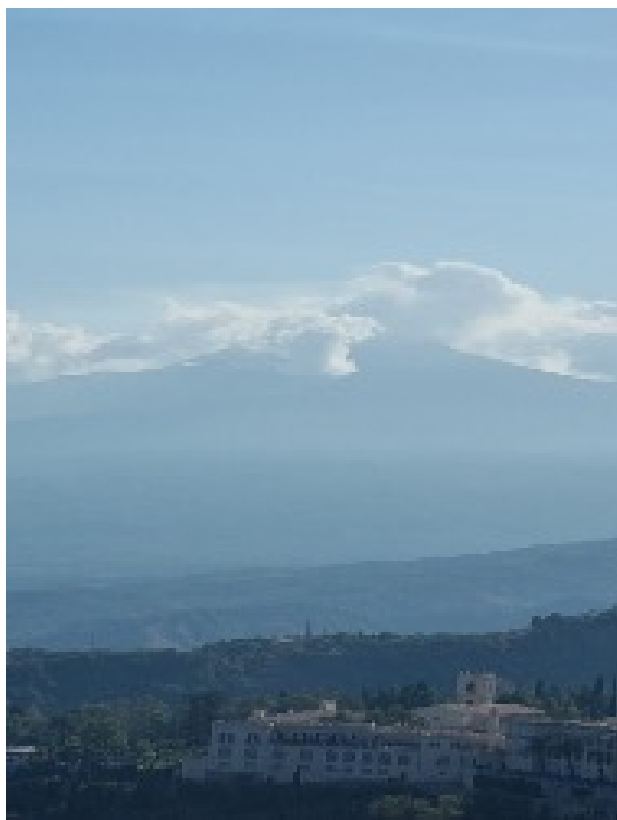

Foto: Galerie proprie

FLOARE DE NUFĂR

Maria K.Kurtuluş,
clasa a IV-a B

Te privesc și mă mir de atâta eleganță,
Maiestuoasă, plutești pe apele Deltei.
Printre trestii te gălesc mereu în baltă
Albă, întotdeauna pe oglinda apei.

Floare de nufăr,
Tu floarea zorilor de vară,
Strălucești pe apă ca un luceafăr,
Mă faci să te pictez iară!

Foto: Arhivă personală

LA PAS PE STRĂZILE PARISULUI

Ilinca Maria Butoi,
Clasa a VIII-a C

Foto: klm.ro

Oare ce aş putea să povestesc eu în plus față de cei care au scris mii și milioane de cuvinte dedicate unicului, magistralului și inegalabilului Paris?

Parisul este un oraș cu aer magic, cu locuri fenomenale, cu surprize pe care ți le oferă când nici nu te aștepți, cu o chimie fantastică pe care o exercită asupra primilor veniți, cu un aer boem cum rar întâlnești în alte orașe-muzeu ale Europei, cu o alură tinerească, șuchie, ce se ițește din spatele unui aer tradiționalist Hausmann-ian încărcat de ani. Aș putea să vorbesc la infinit despre acest loc magic și unic, dar prefer să vă fac părtași la aventura mea pariziană, pe cât de concentrat posibil.

Parisul este dispus în cercuri concentrice, desemnând cele 20 de arondismente, străjuite la exterior de celebrul Boulevard Periferic, îngrozitor de aglomerat, obositor și deloc drag oricărui pasager/șofer/călător nevoit să îl străbată zilnic. O altă modalitate de „împărțire” clasică a Parisului (cea de dinaintea arondismentelor și cu o amplă valoare artistică și culturală) este cea care are la baza bătrânul râu Seine, care îl străbate: malul stâng și malul drept. Traseul pe care îl propun aici nu are quantum în ore sau în zile: este desfășurabil în funcție de rezistența fiecăruia, de pasiunea fiecăruia în a descoperi o străduță, un gang, o piațetă, un intrând spectaculos, un parc ascuns care te așteaptă și sar în peisaj de nicăieri. Este o plimbare în forma concentrică a inimii Parisului, încercând să nu ratăm nimic din ce ar putea suscita interesul de orice natură.

Așadar, aleg ca punct de pornire „inima” Parisului în accepțiunea mea: Île de la Cité cu a sa celebră Catedrală Notre-Dame, insulă strâns lipită de a sa soră mai mică, Île Saint-Louis (chintesența luxului și a stilului de viață parizian prin excelență eclectic). Île Saint-Loius este o adevărată bijuterie ascunsă a marelui oraș, înțesată de mici „artisan boulanger”, „maitre traiteur”, diverse „boutique de souvenir”, dar și de mici restaurante specifice Parisului, cu un aer boem până la refuz. Île de la Cité este insula care leagă malul stâng de cel drept, Cartierul Marais de Cartierul Latin. Marais-ul este unul din preferatele mele și are un oarecare aer mediteraneeen, dacă vă place comparația. Înțesat de locante, de boutique-uri de modă, de străduțe înguste și pierdute printre multitudinea de cafenele, de parfumerii locale cu aere înmiresmate, de mese scoase în stradă doar-doar te vrăjesc și te atrag cu al lor aer, de domni și doamne eleganți și cu aer de „savoir vivre” cum numai parizienii îl știu a aborda cu adevărat, te simți ca și cum ești într-o oază de vacanță. Turiștii se pierd prin inima Marais-ului și preferă să se îndrepte către Centre Pompidou (unul dintre centrele avangardiste de artă modernă ale Parisului), agățându-se de spațiul vast care se deschide în piațeta din fața acestuia, cu înțesat iz turistic pe care îl degajă. Tot lângă Centre Pompidou regăsim și atelierul lui Brâncuși – un popas patriotic obligatoriu.

Aș vrea să amintesc, tot pe malul drept, superba plimbare la picior pe care o poți face pornind din fața Primăriei Parisului (aflată vis-a-vis de Notre-Dame și Île de la Cité),

parcurgând Voie Georges Pompidou de-a lungul său, trecând pe lângă nu mai puțin celebrul Pont Neuf și urcând pe lângă Palatul Regal pe Avenue de l'Opera, îndreptându-te către Opera Garnier. În celebra Place de l'Opera poți să te oprești să-ți tragi sufletul și să servești o cafea neprețuită la Café de la Paix. După ce ai sorbit cu nesaț din cafeaua puternică, cu tradiție de preparare din 1862, poți să pornești către Place Vendôme pe Rue de la Paix și să te regalezi cu admiratul vitrinelor celor mai celebre reprezentanțe de ceasuri, bijuterii și case de modă, înșirate în cerc la parterul clădirilor ce formează cu modestie Place Vendôme. În vecinătatea străzilor luxoase se află biserica Madeleine, una dintre frumoasele Parisului, cu ale sale trepte răsfirate la picioarele Căii Regale (Rue Royale). De pe Rue Royale, în jos, pe celebra Rue du Faubourg Saint-Honoré (locul de prezentare a celor mai celebre case de modă din lume) treci grijuliu pe lângă „casa” președintelui Republicii – Palatul Elysée- și te trezești de-odată într-un spațiu larg, plin de verdeată și abundent în turiști de toate națiile: Avenue des Champs Élysée. Cred că nu are rost să pierdem vremea și să vorbim prea mult despre unul dintre cele mai celebre bulevarde din lume, pentru că este un pic prea mult mediatizat în comparație cu farmecul său demult pierdut. Este o aglomerație obositoare de mari lanțuri de fast-food, amestecată cu celebre localuri extravagante de noapte și cu magazine de îmbrăcăminte care sălășluiesc în ample și deosebite palate cu aer nobiliar. Parcursul meu se continuă cu Avenue Georges V, regalându-mi privirea cu nu mai puțin celebrul Hôtel George V – loc de întâlnire gastronomică a protipendadei pariziene. Pornești, apoi, agale pe străzile din Arondismentul 16 și faci un mic ocol până când să poposești în generoasa Place de l'Etoile cu al său magistral Arc de Triumf, ce găzduiește punctul de pornire a douăsprezece mari bulevarde pariziene.

Apoi, poți coborî pe Avenue Victor Hugo (superbe reședințe pariziene cu stil) și pe Avenue Raymond Poincaré, pentru a sfârși la picioarele Trocadero-ului unde se înalță maiestruoasa construcție de metal de 324m, extraordinar încadrată în peisajul vremurilor – Tour Eiffel. Îți poți trage sufletul pe vasta zonă pietonală a Champs de Mars, unde tinerii, vârstnicii, turiștii, copiii, câinii, toată suflarea se așază obosită și lenevoasă pe uriașul spațiu verde ce se întinde până la Ecole Militaire. Zona dintre Ecole Militaire și Dôme des Invalides este o altă zonă dragă sufletului mei, cu spații largi și îngrijite, cu străduțe pietonale dichisite și transformate în celebre piețe ambulante (cu fructe, de toate culorile și proveniențele, cu legume de același calibru, cu „viennoiserie” înțesate cu apetisante delicii gastronomice, cu mici boutique hoteluri care împânzesc zona. Rue Cler este străduța mea preferată din Paris, fiind perfect conturată mai sus și recomandând-o cu căldură tuturor celor care caută „sufletul” parizian prin excelență. De lângă Domul Invalizilor poți coborî pe lângă impozanta clădire a Assemblée Nationale și poți porni agale, la o plimbare plăcută, pe o altă arteră splendidă și extrem de cunoscută a Parisului: Boulevard

Saint-Germain. În Place Saint-Germain des Prés este obligatorie o oprire la celebra cafenea Les Deux Magots, loc de pelerinaj al artiștilor din timpuri apuse, dintr-un Paris apus, artiști care au conturat la vremea aceea celebra « boemă pariziană » (Hemingway, Picasso, André Gide, Jacques Prévert, JP Sartre, Simone de Beauvoir, André Breton și mulți alții). Loc de mare importanță culturală de-a lungul anilor, Café des Deux Magots joacă și în ziua de astăzi un rol important în viața culturală și socială sofisticată a Parisului modern și monden. Un mic sfat și o idee de „piatră ascunsă” este să porniți din fața cafenelei, să vă șipurați pe lângă Biserica Saint-Germain, luând-o pe Rue de l'Abbaye care se varsă în superba piațetă miniaturală Place de Furstenberg (unde se afla și muzeul Delacroix, pentru cei interesați de arte – zona abundă în muzee, fiind recunoscută ca „zona artistică” pariziană prin excelență). Înainte de a o lua pe Rue de Buci și de a te trezi direct în locul de întâlnire al tinerilor artiști, al cărților și librăriilor, al vânzătorilor volanți, al unei zumzăieli unice și tinerești- Saint-Michel, poți poposi pe Rue de L'Ancienne Comédie la celebrul restaurant „Le Procope” (recunoscut ca fiind cel mai vechi restaurant din Paris care a funcționat fără oprire de la deschiderea sa în 1686). Fiind în vecinătatea Sorbonne, Saint-Michel e o zonă de mare amalgam: turiști care fotografiază celebra librărie Shakespeare and Company (mica librărie înființată de o mare doamnă – Sylvia Beach – ce a încurajat cititul și care oferea cărți artiștilor „pe împrumut” încă din 1921; ea este cea căreia putem să îi mulțumim pentru magistrala operă literară care este „Ulysses” – James Joyce, carte pe care a publicat-o pe banii săi, având un fantastic fler avangardist, simțind ce va însemna aceasta pentru omenire), tineri artiști care și-au scos pânzele și, inspirați de aerul zonei, schițează și conturează diverse forme, chipuri și unghiuri peisagistice, alți turiști care se înghesuie către Notre-Dame și localnici care se pierd printre masele colorate, încercând să se strecoare către birouri, cafenele și rendez-vous-uri de la ora de vârf. Pierdut printre străduțele pietonale din zona Quartier Latin (în care ne aflăm acum) se află și micuțul Théâtre de la Huchette, unde Ionesco și ale sale „Lecția”, „Cântărețul Cheală” și „Dracula...mon histoire” se joacă fără întrerupere de 65 de ani. Coborând, apoi, pe Boule Saint-Mich' pe partea stângă se derulează Universitatea Sorbonne, iar pe partea dreaptă, clădiri înțesate de magazine cu aer tineresc, un pic studentesc. Nici nu faci bine câțiva pași și te lovești de Jardin de Luxembourg (pe partea dreaptă a bulevardului) și celebra E.N.A. (Ecole Nationale d'Administration), iar pe partea stângă – Le Pantheon, în capătul Rue Soufflot. După o bine meritată plimbare agale și opriri dese în Jardin de Luxembourg, puteți porni în jos pe Rue de Vaugirard și – colț cu Boulevard de Montparnasse – puteți urca pentru o imagine spectaculoasă asupra Parisului în Tour de Montparnasse (la ultimul etaj se află un bistro renumit pentru calitățile sale gastronomice, unde puteți servi o masă cu specific franțuzesc get-beget, având tot Parisul la picioare).

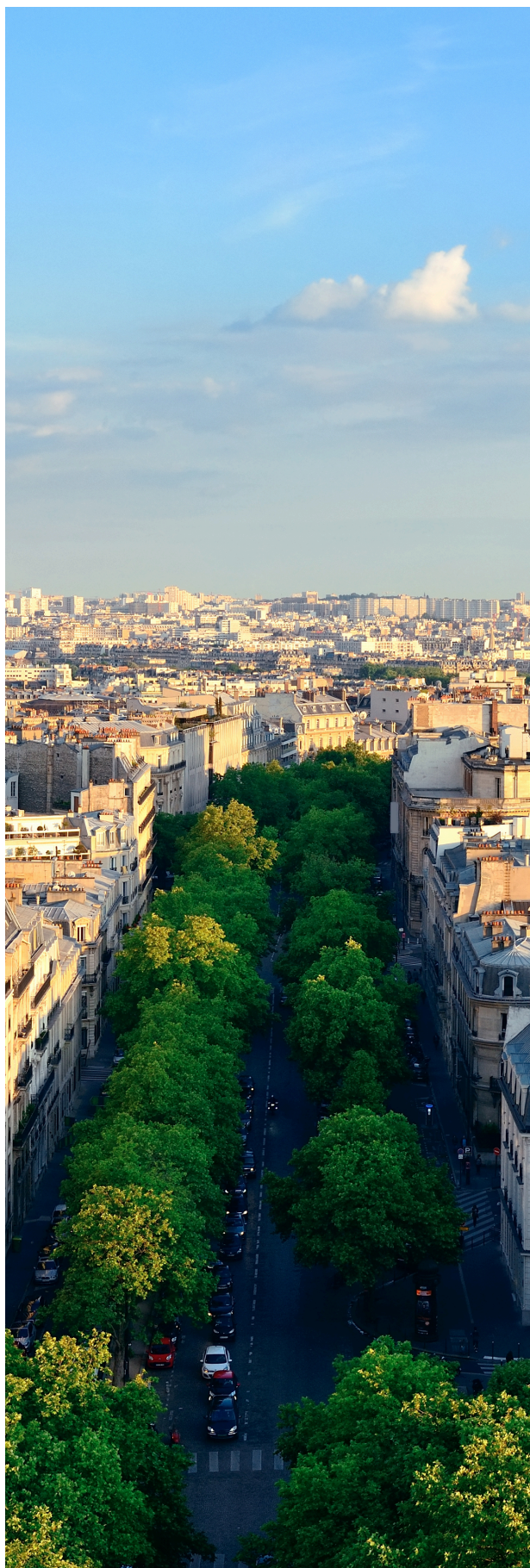

Foto: freepik.com

Și, uite-așa, am închis cercul deschis la Catedrala Notre-Dame și am vizitat Parisul împreună preț de câteva zile – după cum doriți să vi le împărtășiți și după cum vă face plăcere să vizitați, și în ce ritm. Așa cum am mai spus, La Grande Arche și cartierul business prin excelență La Défense, La Butte Montmartre, Versailles și Disneyland merită tratate special, cu tandrețe și grijă, fiind locuri grozave unde vei dori să-ți petreci mai mult timp pentru a le descoperi.

Parisul este un oraș cu o personalitate aparte și se dezvăluie treptat ochiului înfometat de frumos. De la aglomerările culturale și artistice din Cartierul Latin, până la spațiile ample și deschise, străjuite de bulevarde impunătoare din spatele L'Ecole Militaire, de la nordul cu mari aglomerări de imigranți și varii culturi înșirate pe tarabele stradale, până la luxosul Arondissement 16, urmat de Neuilly, de la Luvrul despre care nu am cuvinte să îi descriu monumentalitatea și atemporalitatea, până la Jardin de Luxembourg, Parisul este un conglomerat de rase, culturi, secole, civilizații și dorințe, păstrate strâns în palma franțuzească, orgolioasă de a sa capitală.

ÎNCEPUTUL GIMNAZIULUI

Corea Natalia,
clasa a V-a

Vântul rece și sec, bătea încetișor, printre fețele luminate ale copiilor, care pășesc încetișor pe covorul multicolor de frunze ce le este întins în față ca unor prințese și prinți. Copacii țin cu pete aurii, ruginii și maronii. Zâmbetele copiilor se zăresc pretutindeni.

Clopoțelul răsună ca și atunci când eram doar o mică elevă, ce descoperea că lumea era cu mult mai mare decât credea ea, amintindu-mi de motivul pentru care eram în acel loc. În curtea școlii, unde am petrecut cinci ani, jucându-mă, acum sunt nevoită să las în urmă toate amintirile și să pășesc înainte spre clasa a V-a .

Mă îndreptam încet spre colectivul de colegi. Pașii îmi tremurau... nu mai simțisem această emoție de o perioadă destul de îndelungată. Mă simțeam profund gânditoare. Intrăm în clasă, unde suntem întâmpinați de doamna dirigintă ce avea un zâmbet larg și încurajator. Dar pe lângă doamna dirigintă în clasă sunt așezate pe bănci o mulțime de manuale. Abia așteptam să le descopăr tainele

Prima zi trecu ca fulgerul, apoi următoarea la fel și uite așa a trecut o săptămână, apoi o lună, iar acum un întreg modul. În toată aceasta perioadă am experimentat multe emoții, am învățat și m-am dezvoltat. Îmi place să merg la școală: pot să o spun sincer, dar uneori trece prea repede și nu mă mai pot bucura pe deplin de toate momentele. Așa cum a trecut primul modul, vor trece și următoarele, fără să-mi dau seama și așa voi ajunge la final de clasa a V-a, dar până atunci..., să revenim la învățătură !

Foto: arhiva personală

JURNAL DE VACANȚĂ

ORAȘELE SUZHOU ȘI HANGZHOU DIN CHINA

LUAN JIA NI,
Clasa a III-a D

Mă numesc LUAN JIA NI (Sofia) și sunt elevă la Școala Gimnazială „Ion Heliade Rădulescu” din București. Acesta este și orașul unde m-am născut în urmă cu 9 ani. Sunt de origine chineză, părinții mei provenind din orașul Liaoning aflat în China.

În vacanța de vară eu am mers în vizită la bunicii mei. Cel mai mult mi-a plăcut excursia pe care am făcut-o împreună cu sora mea în orașele turistice Suzhou și Hangzhou.

Foto: Lacul de Vest- Wikipedia

Foto: Templul Hanshan- visitasiacity.com

În orașul Hangzhou am făcut o plimbare cu vaporul peste lacul de vest și chiar am trăit zicala chinezească „Sus e cerul (raiul) iar pe pământ e lacul”. La nord de lacul de vest am vizitat turnul Pagoda Leifeng, un turn înalt de 5 etaje, cu 8 laturi, care a fost construit în anul 975 d.Hr. și reconstruit în 2002.

În orașul Suzhou noi am admirat Templul Hanshan, unul din primele zece temple din China. A fost construit între anii 502-519 și a fost distrus de 5 ori. De asemenea, am vizitat insula care desparte cele două orașe.

Călătoria a fost minunată și abia aștept vacanța de vară pentru a vizita noi orașe din China!

Foto: Leifeng Pagoda- travelchinaguide.com

MUZICA ESTE PASIUNEA MEA

Popescu Ioan-Sebastian,
clasa a IV-a B

Sunt Popescu Ioan-Sebastian, am 10 ani și sunt elev în clasa a IV-a B la Școala Gimnazială "Ion Heliade Rădulescu" din București. Muzica este marea mea pasiune, iar pianul este instrumentul prin care reușesc să exprim tot ceea ce simt și gândesc. De când am descoperit pianul, m-am îndrăgostit de el și, de fiecare dată când mă așez în fața claviaturii, mă simt ca într-o altă lume.

La școală, sunt ghidat de doamna profesor Dragomir Daniela, care este și directorul școlii. Mentorul meu în studiul pianului este doamna profesor Calomfirescu Ozana, director al Școlii Gimnaziale de Arte nr. 2 din București. Dumneaei a fost printre primele persoane care mi-au încurajat creativitatea și m-a învățat nu doar tehnici de interpretare, ci și cum să-mi exprim emoțiile în muzică. Îmi place foarte mult să compun piese, mă inspir din lucruri simple care mă înconjoară, cum ar fi natura sau momente din viața mea de zi cu zi. Fiecare compoziție este un mic fragment din mine și, atunci când cânt piesele create de mine, simt că povestesc prin muzică. Fiecare notă spune ceva despre felul în care văd lumea.

Pe lângă compoziție, îmi place la fel de mult să interpretez aceste piese. Îmi aduc o mare bucurie și sper că muzica mea reușește să transmită și altora ceea ce simt eu când cânt. Am început să cânt și pentru public mai mare, iar reacțiile celor care mă ascultă mă motivează să continui.

Dacă vrei să mă vezi interpretând o piesă pe care am compus-o, scanează codul QR de mai jos. Sper să te bucuri de muzica mea!

Foto: freepik.com

MUZICA, O TAINĂ A SUFLETULUI

Toma Alexandru,
clasa a VII-a D

Muzica, o taină a sufletului,
Un limbaj ce nu are cuvinte,
Un val care ne poartă, ne leagă,
Prin lumi necunoscute, prin sentimente.
De la clasic, cu notele sale sublime,
Până la rock, cu ritmuri sălbatice,
Muzica ne unește, ne face mai buni,
Ne dă aripi să zburăm, să visăm mai adânc.
Jazzul, un dans al inimii libere,
Bluesul, o cântare a suferinței,
Folk-ul, un ecou al pământului,
Fiecare stil, o poveste, o experiență.
Și când cuvintele ne-ocolesc,
Muzica ne vorbește, ne mângâie,
Ne aduce amintiri, ne dă speranță
Și ne face să credem în viață.
Așa că, ascultă cu inima, cu sufletul,
Și lasă muzica să te cuprindă,
Să te transporte într-o lume nouă,
Unde totul este posibil, unde totul e frumos.

Foto: Barbu Sabina, clasa a VII-a D

ORAȘUL COLORAT

Elevii au fost coordonați
de dna prof. Păvăloiu Aniela

Culoarea este principalul element de limbaj plastic și, de asemenea, principalul mijloc de exprimare al sentimentelor și ideilor. Putem spune că o lume fără culori ar părea tristă, monotonă și lipsită de viață.

„Orașul colorat” – „Orașul reinventat”, un oraș al viitorului, reprezintă o temă de mare actualitate abordată „astăzi” cu mare interes.

Imaginația, creativitatea și sensibilitatea estetică dezvoltate elevilor în cadrul orelor de educație plastică au dus la crearea unor imagini inedite în care culoarea devine un simbol al unei trăiri estetice creatoare.

Astfel, „Orașul colorat” – pictat de elevii Școlii Gimnaziale „I. H. Rădulescu”, exprimă clar nevoia de a ieși din tipare, nevoia de nou, de originalitate. De asemenea simbolistica culorilor vine să potențeze această idee.

Educația estetică realizată prin orele de educație plastică devine astfel principalul obiectiv de împlinire al idealului uman, frumosul artistic, fiind acea categorie estetică care duce spre împlinirea omului în toată măreția lui.

Foto: Pictură realizată de Bululete Maria, clasa a VIII-a D

Foto: Pictură realizată de Ionițoiu Maria Teodora, clasa a V-a A

Foto: Pictură realizată de Tamaș Alexia, clasa a VIII-a D

Foto: Pictură realizată de Sălbatecu Mihnea, clasa a V-a A

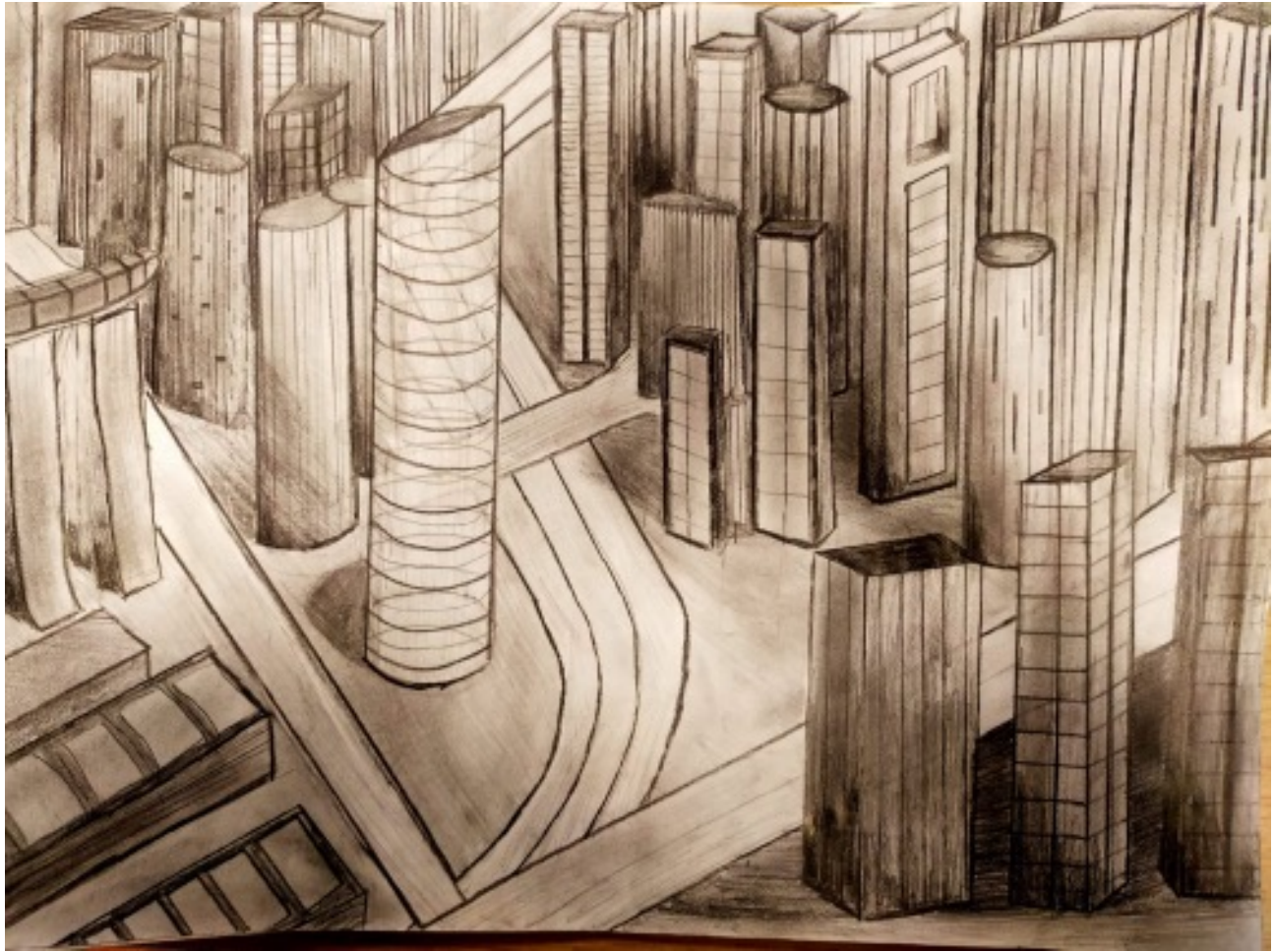

Foto: Pictură realizată de Sorescu Nicolae, clasa a VI-a B

Foto: Pictură realizată de Anne-Marie Natalie Ghițulescu, clasa a VIII-a B

PICTURA PRIN OCHI DE COPIL

Anastasia Dăringă,
Clasa a III-a D

“Eu sunt Anastasia Dăringă și ador să pictez!”

Așa ar începe orice descriere, pe scurt, a oricărui mic artist în devenire. Eu, însă, aș vrea să vă spun mai mult decât atât. Dintotdeauna mi-a plăcut să desenez și m-am simțit atrasă de pictură.

Primele mele desene și picturi sunt păstrate bine, într-un colț special din casa mea și sunt făcute încă de pe vremea când aveam doi ani.

Pasiunea pentru pictură, însă, s-a intensificat când, undeva prin 2021, am participat la cursuri speciale pentru pictură, unde am învățat să combin culorile, rolul culorilor și să evidențiez umbre și detalii.

Acvariul cu pești

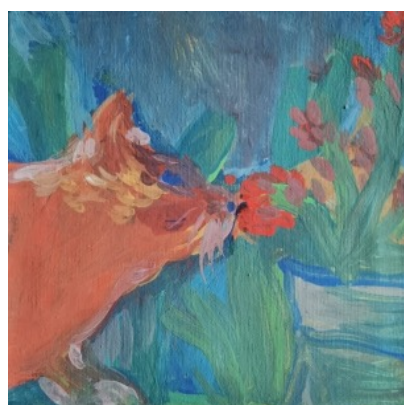
Tucanul exotic

Privighetoarea

Recunosc că îmi place ca orice pictez să reflecte personalitatea mea și de aceea, după cum veți observa, picturile mele sunt foooooarte colorate!

De asemenea, prefer să pictez natura, să surprind momente ale căror personaje principale sunt păsările sau animalele, personajul meu preferat fiind tucanul.

Pisica iubitoare de flori

Și, pentru că îl ador pe Mihai Eminescu, îmi place să creez desene după poeziile lui. A scris multe poezii minunate și..am vizitat locul în care acesta a compus o parte din poeziile sale. Vizitez des locul în care s-a născut, precum și locul în care a copilărit poetul, deoarece acolo sunt bunicii mei, la Botoșani.

„Lacul codrilor albastru
Nuferi galbeni îl încarcă;
Tresărind în cercuri albe
El cutremură o barcă.”

(M. Eminescu – „Lacul”)

„De treci codrii de aramă, de departe vezi albind
Ș-auzi mândra glăsuire a pădurii de argint.”

(M. Eminescu – “De treci codrii de aramă”)

Până acum nu am expus nicio creație de-a mea, este prima dată când îndrăznesc să aduc la lumină câteva dintre picturile mele. Sper ca această pasiune să mă însoțească mereu pentru că îmi aduce multă bucurie!

TALENTUL ASCUNS

Mara Teodora Betelie,
clasa a VI-a B

Mereu mi-a plăcut să scriu compuneri și să citesc. Să mă aventurez în Lumea Lecturii și să mă las purtată de imaginație printre filele cărților. Fiecare carte are o poveste diferită, plină de magie, care așteaptă să fie descoperită de cititori curioși.

Observ că, de când am intrat în clasa a șasea, am de citit lecturi foarte interesante! De fiecare dată când încep o carte, îmi spun: „Abia aștept să împărtășesc colegilor mei gândurile mele despre această carte!” După care, pornesc într-o călătorie alături de personajele cărții respective.

Totuși... vreau să revin la subiect... adică, vreau să vă povestesc câteva întâmplări puțin neobișnuite. Spre exemplu, citeam într-o seară pe fotoliul din camera mea și, dintr-o dată, ușa se deschide cu un scârțâit: e doar pisica mea, Roșcovana, care stă în pragul ușii cam două minute, după care vine încet spre mine, se așază în poala mea și toarce liniștită. Nu e nimic straniu până acum, dar urmează imediat! Pun semnul de carte la pagina 87, dar îmi amintesc că aveam de făcut o compunere la limba română. Nu este pentru mâine, însă mi-am pregătit caietul, pe care l-am lăsat larg deschis, pe birou. După

care, las Lumea Lecturii deoparte și pornesc într-o călătorie în Lumea Viselor. Urma să scriu compunerea în dimineața următoare.

A doua zi, sunt surprinsă, dar într-un mod plăcut. Cartea era citită (cel puțin semnul de carte nu mai era la pagina la care l-am lăsat, ci la final), iar în caietul de pe biroul meu zăresc o compunere de două pagini! Nu poate fi scrisul meu, căci compunerea este scrisă cu litere de tipar, un scris cam stângaci, după părerea mea. Am lăsat starea mea de uimire deoparte și am început să citesc compunerea. Modul de exprimare seamănă izbitor cu al meu. Abandonez temporar acest mister și observ că pisica mea încă doarme, în tihnă, pe fotoliu. Lângă ea se află stiloul meu. Mmmhhh... puțin bizar, cred că e o coincidență, că doar nu putea Roșcovana să scrie o compunere, nu-i așa? Nu prea cred... dar dacă ea a scris-o, tot ea a citit și cartea!

M-am gândit să nu dau vina pe vreun membru din familie, căci nu ar face ei una ca asta!

Dar o s-o pun la încercare pe Roșcovana!

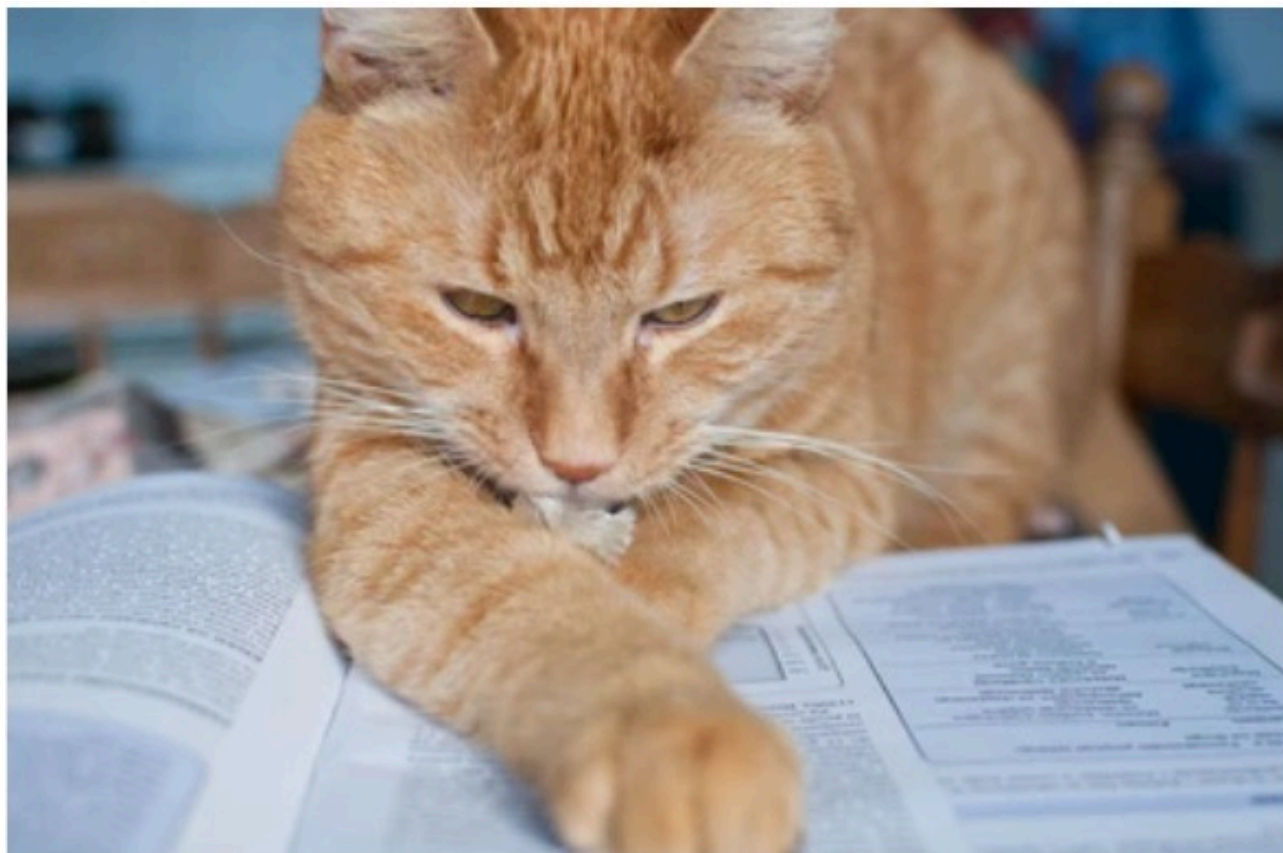

Foto: Arhivă personală

În seara următoare, las pe biroul meu două coli albe, pe care trebuie să scriu două poezii. Lângă acestea, așez o carte pe care încă nu am citit-o. Dimineața, îmi dau seama că toate aceste întâmplări nu pot fi doar o simplă coincidență, pentru că poeziile sunt scrise, iar cartea pe jumătate citită. Pe cele două coli albe apare din nou scrisul acela stângaci, cu litere de tipar. Mă plictisesc să stau doar cu gândurile și presupunerile mele și deschid un sertar ca să caut un carnețel. Găsesc, în schimb, un caiet pe care nu mi-l amintesc că îl am. Pe copertă nu scrie nimic, așa că îl răsfoiesc puțin. Rămân cu gura căscată. Scrisul de tipar (care consideram că este al pisicii mele) este așternut pe foile caietului. Citesc poezii, compuneri, texte, pagini de jurnal și multe altele. Observ că cele mai multe întâmplări sunt relatate din perspectiva autorului, care este deja clar că nu poate fi om. Găsesc și niște greșeli de ortografie, dar decid să nu le corectez, ca să nu pară că cineva a umblat prin caiet.

Mă gândeam să public acel caietel, plin de povești uimitoare, dar mai întâi trebuie să-i cer permisiunea pisicuței mele, care a acceptat, dar cu condiția să îi scriu și numele pe copertă. Nu a părut deloc surprinsă când i-am spus că am aflat despre pasiunea ei pentru literatură! După toate aceste întâmplări, am învățat-o să scrie de mână, am făcut compuneri împreună și ne-am promis că vom citi, în fiecare seară, pe fotoliul din camera mea.

Dacă vă întrebați ce mai face acum, vă spun că a devenit prima pisică din lume care a scris o carte și încă scrie multe volume interesante, pe care le puteți citi și voi!

Nr. 1 - BUCUREȘTI
2024- 2025

PROFESORI COORDONATORI

DRAGOMIR DANIELA
MOCANU ANA
DUMITRU ANCA
NEDELCU ALINA
ZORKOCZY MĂDĂLINA
ONIȘORU GEORGIANA
VLAD STELUȚA

BONCA MIHAELA
DÎRLĂU OANA
GROSU CIPRIAN
LAZĂR RAMONA
URSUIANU CLAUDIA
COTOR LUCIA
CRĂCIUN MARIANA

PĂVĂLOIU ANIELA
BANDRABUR ISABEL
ZAINEA VALENTIN
ȘTEFĂNICĂ ANCA
MORARU ANDREEA
STOICA-TUDOR MARIANA
GHEORGHÎȚĂ ADRIAN

EDITORIAL

Școala este instituția în care, dascălul este un purtător de valori, un vector de imagine care oferă cunoaștere pentru elevi. Sub bagheta magică a dirijorilor, școala deschide universul cunoașterii pentru elevi, oferind acces nelimitat la informație, dezvoltare personală și educație. Școala Gimnazială "Ion Heliade Rădulescu" are cadre didactice de prestigiu ceea ce a condus la implicarea organizației noastre școlare în numeroase proiecte municipale, regionale și internaționale.

Revista Școlii Gimnaziale "Ion Heliade Rădulescu" a devenit o tradiție datorită echipei de profesori și elevi entuziaști. Fiecare ediție promovează activitățile extracurriculare, programele educaționale derulate și orice inițiativă cu caracter cultural sau instructiv-educativ având ca impact activitatea elevilor. Dimensiunea europeană și valoarea instructiv-educativă a conținutului definește personalitatea școlii noastre.

ECHIPA DE REDACȚIE

Școlii Gimnaziale "I.H. Rădulescu" București
Telefon / Fax: 021 316 36 33
scoalaihradulescu@gmail.com
www.scoalaihradulescu.ro